ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា
អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និង ហិរញ្ញវត្ថុ
នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក

ប្រវត្តិ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

ផ្នែកទី ១

សីហា ១៩៩៨

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា
អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និង ហិរញ្ញវត្ថុ
នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក

ប្រវត្តិ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

ផ្នែកទី ១

សីហា ១៩៩៨

ប្រវត្តិក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

មាតិកា

ទំព័រ

អារម្ភកថា ១

សេចក្តីផ្តើម ២

ផ្នែកទី ១

ការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

ថ្នាក់កណ្តាល

I- ការបំបែក និង បញ្ចូលក្រសួង ៥

II- ការរៀបចំ និង ប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ៧

1- ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ០៤ ក្រច_ប្រក ៧

2- ការបង្កើតអង្គភាពផ្សេងៗទៀតរបស់ក្រសួង ៩

3- ការអនុវត្តក្នុងដំណាក់កាល ១៩៩៣_៩៨ (មុនចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ_បក) ៩

ក_ អង្គភាពបញ្ចូលថ្មី

ខ_ អង្គភាពបញ្ចូលភារកិច្ចជាមួយអង្គភាពផ្សេង

គ_ អង្គភាពថ្មី

ឃ_ ប្រធានអង្គភាព

4- គ្រឹះស្ថានសិក្សា ១៩

ក_ គ្រឹះស្ថានសិក្សាក្រោមឱវាទទីស្តីការ

ខ_ នាយកគ្រឹះស្ថានសិក្សា

III- ការអនុវត្តអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ_បក ៣៣

1- រចនាសម្ព័ន្ធថ្មីរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ៣៤

2- ការរៀបចំនានាជាដំបូង ៣៦

ក_ ការរៀបចំថ្នាក់ដឹកនាំ

ខ_ ការរៀបចំការិយាល័យរបស់អង្គភាព

គ_ ការផ្ទេរមន្ត្រីរាជការ

ឃ_ ការតែងតាំងមន្ត្រីគ្រប់គ្រង

ង_ ការរៀបចំទីតាំងនិងបែងចែកសំភារៈបរិក្ខារ

ច_ ការកសាងលិខិតបទដ្ឋាននានា

ថ្នាក់ខេត្តក្រុង

I- រចនាសម្ព័ន្ធមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខេត្តក្រុង ៣៨

1- ទំនាក់ទំនងរវាងរចនាសម្ព័ន្ធថ្នាក់កណ្តាល និង ថ្នាក់ខេត្តក្រុង ៣៩

ក_ និន្នាការបំបែកមន្ទីរ

ខ_ ការអនុវត្តដំណាក់កាល ១៩៧៩_៩៨

2- ការបង្កើតមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាថ្មី ៤២

3- ការអនុវត្តសារាចរលេខ ០៣ អយក_សរណន ៤៣

ក_ រចនាសម្ព័ន្ធមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខេត្តក្រុង

ខ_ រចនាសម្ព័ន្ធការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡា ស្រុកខេត្ត

គ_ ការដឹកនាំមន្ទីរ

ឃ_ ភារកិច្ចថ្មីរបស់មន្ទីរ

II- ពីការគ្រប់គ្រងខ្សែរយៈទទឹងមកជាការគ្រប់គ្រងខ្សែរយៈបណ្តោយ ៤៧

1- ការងារជំនាញ ៤៧

2- ការងារបុគ្គលិក ៤៨

3- ការងារហិរញ្ញវត្ថុ ៥០

III- ប្រធានមន្ទីរ ៥១

ផ្នែកទី ២

ការងារបុគ្គលិក ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

ការងារក្របខ័ណ្ឌនិងបៀវត្ស ៥២

I- កំណើនចំនួនមន្ត្រីរាជការ ៥២

1- ប្រភពក្របខ័ណ្ឌពី ១៩៧៩ ដល់ ១៩៩៨ ៥២

ក_ ការបណ្តុះបណ្តាលដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

ខ_ ក្របខ័ណ្ឌសមាហរណកម្ម

គ_ ក្របខ័ណ្ឌផ្ទេរចូល

ឃ_ ក្របខ័ណ្ឌបែងចែកពីរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានមុខងារសាធារណៈ

ង_ ភ្នាក់ងារសាធារណៈ

2- គោលការណ៍ជ្រើសរើស និង បែងចែក ៦២

II- ប្រព័ន្ធបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ ៦៤

1- កាលៈទេសៈ ៦៤

2- ការបង្កើនសមត្ថភាពគ្រូ ៦៥

3- ប្រភពបណ្តុះបណ្តាល ៦៦

4- កត្តាសង្គមសេដ្ឋកិច្ច ៦៦

5- កក្តានយោបាយ ៦៧
III- ក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ ៦៩
IV- បៀវត្សមន្ត្រីរាជការ ៧២
1- ប្រាក់បៀវត្ស ៧៣
2- ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ៧៣
3- ប្រាក់កំរៃគុរុកោសល្យ ៧៤
4- ប្រាក់ប្រពន្ធកូន ៧៤
5- ប្រាក់តំបន់ ៧៥

ការងារគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក

I- អនុវត្តការគ្រប់គ្រងខ្សែបណ្តោយ
1- ការតែងតាំងស៊ប់ក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ៨២
2- ការតំឡើងថ្នាក់ ៨៣
ក_ គោលការណ៍ផ្សេងៗ
ខ_ ការអនុវត្ត
3- ការសុំច្បាប់ស្ថិតក្នុងភាពទំនេរគ្មានបៀវត្ស និង ការលុបឈ្មោះ ៨៦
ក_ អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៦ អនក្រ
ខ_ ការលុបឈ្មោះ
4- ការចូលនិវត្ត និង បាត់បង់សម្បទាវិជ្ជាជីវៈ ៩២
ក_ អនុក្រឹត្យលេខ ៥៩ អនក្រ_បក
ខ_ ការដាក់អោយចូលនិវត្តន៍ និង បញ្ហាចោទ
5- ការដាក់វិន័យចំពោះមន្ត្រីរាជការ និង ការចោទប្រកាន់តាមផ្លូវតុលាការ
ក_ ការដាក់វិន័យចំពោះមន្ត្រីរាជការ
ខ_ ការចោទប្រកាន់តាមផ្លូវតុលាការ
II- លក្ខខណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រងបុគ្គលិកដោយប្រសិទ្ធភាព ៩៨
1- ការងារបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រង ៩៨
2- ដំណោះស្រាយជីវភាព ៩៨
3- ការរៀបចំឡើងវិញការងារគ្រប់គ្រង ៩៨

នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក

I- រចនាសម្ព័ន្ធ និង ការគ្រប់គ្រង ១០០
១_ រចនាសម្ព័ន្ធនាយកដ្ឋាន ១០០
២_ ការគ្រប់គ្រង ១០១
II- ការបែងចែកភារកិច្ច ១០៣
១_ ការបែងចែកភារកិច្ចមន្ត្រីរាជការ ១០៣

២_ ភារកិច្ចការិយាល័យនីមួយៗ ១០៤

ក_ ការិយាល័យបុគ្គលិក

ខ_ ការិយាល័យក្របខណ្ឌនិងបៀវត្ស

គ_ ការិយាល័យរដ្ឋបាល

ឃ_ ការិយាល័យនីតិកម្ម

៣_ ការអនុវត្តការងារ ១០៦

ក_ ការងារសំខាន់ៗ

ខ_ ទំនាក់ទំនងការងារនិងមធ្យោបាយបំពេញការងារ

ទិដ្ឋាជីវៈគ្រូបង្រៀន

I- របបការងារប្រ ចាំថ្ងៃ ១០៩

១_ ការងារក្នុងការិយាល័យ ១០៩

២_ ការងារនៅគ្រឹះស្ថានសិក្សាសាធារណៈ ១០៩

II- របបជីវភាព ១១០

១_ ដំណាក់កាលមកដល់ឆ្នាំ ១៩៧៥ ១១១

២_ ដំណាក់កាលពី ១៩៧៩ ដល់ ១៩៩៨ ១១២

ក_ ការប្រែប្រួលនៃតំលៃទំនិញ

ខ_ បៀវត្សគ្រូបង្រៀន

III- ដំណោះស្រាយនិងប្រតិយាតផ្សេងៗ ១១៧

១_ ចំពោះខ្លួនឯងផ្ទាល់ និង ប្រពន្ធកូន ១១៧

ក_ គ្រូចេញថ្មី

ខ_ គ្រូកំពុងបំពេញការ

២_ ចំពោះការងាររដ្ឋ និង សង្គម ១១៩

ក_ គ្រូនៅក្នុងការិយាល័យ និង សាលារៀន

ខ_ គ្រូនៅក្នុងសង្គម

អារម្ភកថា

ឯកសារនេះត្រូវបានចងក្រងឡើងជាលើកដំបូង ដោយប្រមូលផ្តុំពត៌មានជាច្រើនផ្អែកលើលិខិតបទដ្ឋាន និងការសាកសួរពត៌មាន ។

ឯកសារនេះជាកំណត់ត្រានៃការវិវត្តការងារគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ដល់ បច្ចុប្បន្ន ។ ដំណាក់កាលមុននេះ យើងមានឯកសារតិចតួច ។ រយៈពេលកន្លងមក ដំបូង ក្រសួងមានឈ្មោះថា " ក្រសួងអប់រំ " ហើយសព្វថ្ងៃឈ្មោះថា " ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា " ។ អ្វីខ្លះដែលមានការវិវត្ត យើងកត់ត្រាចំណុចសំខាន់ៗនៃការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង ការងារបុគ្គលិកដែលជាការងាររបស់នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក ដោយលើកឡើងនូវទស្សនៈខ្លះសំរាប់ពិចារណា ។ ឯកសារនេះមិនចូលជ្រៅទៅតាមជំនាញផ្នែកមត្តេយ្យសិក្សា បឋមសិក្សា អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធទេ ... ព្រោះផ្នែកទាំងនេះមានរបាយការណ៍ រឺ ឯកសារដោយឡែកហើយ ។

ការចងក្រងនេះមានសារៈសំខាន់សំរាប់អ្នកគ្រប់គ្រងបន្ត ហើយដែលអ្នកគ្រប់គ្រងគ្រប់អង្គភាពបច្ចុប្បន្នម្នាក់ៗមានភារកិច្ចចងក្រងដែរ ដើម្បីទុកជាឯកសារនិងពិចារណាសំរាប់អ្នកជំនាន់ក្រោយ ។

ការរៀបចំឯកសារនេះត្រូវបានចាប់ផ្តើមពី ខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ហើយត្រូវបានបញ្ចប់នៅដំណាច់ខែ សីហា គឺបញ្ចប់មុនការរៀបចំរដ្ឋាភិបាលថ្មី អាណត្តិទី២ ដែលកើតឡើងពីការបោះឆ្នោតថ្ងៃទី ២៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ព្រោះថា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា នឹងមានការប្រែប្រួលថ្មីទៀតក្រោយនេះ ។

ឯកសារនេះប្រាកដជានៅមានការខ្វះខាត ។ ខ្ញុំរង់ចាំទទួលការកែលំអពីគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ។

សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះ អស់លោក លោកស្រីទាំងអស់ ដែលបានផ្តល់ឯកសារ និងពត៌មានដល់ការចងក្រងនេះ ។

សូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះសហគមន៍អឺរ៉ុបដែលជួយក្រសួងយើងខ្ញុំ ហើយបានបំពាក់សំភារៈទំនើបលើកដំបូងបង្អស់ដល់នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក សំរាប់ជួយពង្រឹងការងារគ្រប់គ្រង ។

សូមឧទ្ទិសស្នាដៃនេះចំពោះមន្ត្រីគ្រប់គ្រង និង បុគ្គលិកសិក្សារួមវិជ្ជាជីវៈទាំងអស់ នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ៣១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨

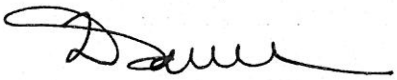

បណ្ឌិត ឆយ អ៊ួន

អគ្គនាយករង

សេចក្តីផ្តើម

វិស័យអប់រំ យុវជននិងកីឡា មាន ២ ផ្នែក សំខាន់ គឺផ្នែកជំនាញនិងផ្នែកទ្រទ្រង់ ។ ផ្នែកជំនាញមាន មត្តេយ្យ បឋមសិក្សា អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ឧត្តមសិក្សា មធ្យមសិក្សាបច្ចេកទេស បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ យុវជន និង កីឡា ។ ផ្នែកទ្រទ្រង់មានការងារផែនការ បុគ្គលិក និង បណ្តុះបណ្តាលគ្រូ ហិរញ្ញវត្ថុ និង សំភារៈ អនាម័យសិក្សា រដ្ឋបាល ទំនាក់ទំនងវប្បធម៌ និង អាហារូបករណ៍ ... ។ ផ្នែក ទី៣ ដែល សំខាន់ គឺ អគ្គាធិការកិច្ច ។

ឯកសារយើងយកតែចំណែកមួយនៃផ្នែកទ្រទ្រង់ ដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង អប់រំយុវជននិងកីឡា ដល់ការងារបុគ្គលិកយកមកកត់ត្រា ព្រោះចំណែកនេះមានការប្រែប្រួលជាលំដាប់ ហើយ ពាក់ព័ន្ធនឹងដំណាក់កាលនយោបាយនីមួយៗផង ។ បើយើងមិនបានកត់ត្រាទុក អ្វីៗនឹង បាត់ពតិមានជាប្រាកដ ដោយគ្មានបានចងក្រង ដោយបាត់បង់ឯកសារ និង ជាពិសេសទៅជាមួយអ្នកចូល និវត្ត ។

យើងអាចកត់ត្រាការអភិវឌ្ឍវិស័យអប់រំតាមដំណាក់កាលដូចខាងក្រោម :

-ដំណាក់កាល " ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា " មកដល់ឆ្នាំ ១៩៧០ : ការអប់រំមានការរីកចំរើនគួរ អោយកត់សំគាល់ មានបឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា និង ឧត្តមសិក្សា ។ ការសិក្សាមានគុណភាព ។ ការរីកចំរើន នេះជាដំណាក់កាលដំបូង ពុំទាន់រីកទូលំទូលាយទេ ។ សាលារៀនច្រើនតាំងនៅទីប្រជុំជននៅឡើយ ។ ការប្រមូល កុមារអោយចូលរៀននៅមានកំរិត ។ ជាមួយនឹងការរីកចំរើនជំហានដំបូងនេះ ជីវភាពបុគ្គលិកសិក្សាត្រូវបាន ដោះស្រាយយ៉ាងល្អ ។ បៀវត្សគ្រូបង្រៀនម្នាក់អាចចិញ្ចឹមគ្រួសារប្តី-ប្រពន្ធ-កូនខ្លួនយ៉ាងស្រួល ហើយអាចរំលែក ចិញ្ចឹមឪពុក-ម្តាយ បង-ប្អូន បានខ្លះទៀតផង គួបផ្សំនឹងតំលៃជីវភាពពេលនោះនៅទាប ។ គ្រូបង្រៀនចេញថ្មី អាចទៅបំរើការងារនៅខេត្តណាក៏បាន ព្រោះគេមានបៀវត្សអាចរស់ដោយខ្លួនគេ ។

-ដំណាក់កាល " សាធារណរដ្ឋខ្មែរ " (ខែមីនា ១៩៩៧០ ដល់ ខែ មេសា ១៩៧៥) - ការអភិវឌ្ឍ ស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលទ្រឹង ដោយសារសង្គ្រាម ។ អ្វីៗបន្តពីមុនគ្មានបានកែលំអ ហើយត្រូវសង្គ្រាមបំផ្លេចបំផ្លាញ ថែមទៀតនៅច្រើនកន្លែង ។ បទបញ្ញត្តិជាគ្រឹះធំៗនៃរបបនេះមាន " ការពាររបបសាធារណរដ្ឋ ប្រឆាំងនឹងការ ប៉ុនប៉ងអោយមានរាជានិយមឡើងវិញ ហើយប្រឆាំងនឹងការបង្កើតអោយមានរបបបុគ្គលនិយមគ្រប់បែបយ៉ាង ។ ប្រទេសកម្ពុជា ជា សាធារណរដ្ឋឯករាជ្យ ប្រជាធិបតេយ្យ ហើយដែលនិយម ប្រយោជន៍សង្គម " ។

-ដំណាក់កាល "កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ " ប្រល័យពូជសាសន៍នៃរបបប៉ុលពត (មេសា១៩៧៥-៧មករា ១៩៧៩) - ប្រជាជនត្រូវគេជំលៀសទៅជនបទទាំងអស់ ។ សាលារៀនដែលមានពីមុនទាំងប៉ុន្មាន គ្រប់កំរិតសិក្សា ត្រូវបិទទ្វារ ។ គេប្រមូលផ្តុំមនុស្សរស់នៅជាសហករណ៍ ធ្វើស្រែចំការនៅជនបទ ធ្វើកម្មករនៅតាមរោងចក្រមួយ

ចំនួន ។ អ្វី ១ របស់សង្គមមុន " ជារបស់ចក្រពត្តិ " ត្រូវកំទេចចោល ។ បញ្ញវន្តគ្រប់កំរិត រួមទាំងសិស្សនិស្សិតត្រូវគេ សម្លាប់ រង្គាលដោយរូបភាពជាច្រើន ។ គេបង្កើតសាលារៀនសំរាប់ក្មេងតូច១នៅតាម ភូមិ នៅតាមរោងបាយ... រៀនតាម សៀវភៅរបស់គេ បង្រៀនដោយគ្រូរបស់គេ ដែលមានកំរិតជំនាញ ត្រឹមតែ " អ្នកចេះអក្សរ " ។ គ្មានសាលារៀន គ្មានគ្រូ ។ គ្មានការចាយលុយទេ ។

- ដំណាក់កាល " សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និង រដ្ឋកម្ពុជា " (៧មករា ១៩៧៩ -ឧសភា ១៩៩៣) សាលារៀន ត្រូវបានបើកទ្វារឡើងវិញនៅឆ្នាំ ១៩៧៩ តាមទីតាំងចាស់ដែលគេបានបិទទ្វារកាលពីសម័យប៉ុលពត ។ គ្រូបង្រៀន ត្រូវបានជ្រើសរើស និង បណ្តុះបណ្តាលជាបន្តបន្ទាប់ ។ ចំនួនសិស្ស ចំនួនគ្រូ កើនឡើងជាលំដាប់ នៅគ្រប់កំរិតសិក្សា ដែលរបបមុន១មិនទាន់មាន ។ ពិសេសសាលារៀនបានបើកទូលាយដល់ជនបទ ក្រៅពីទីប្រជុំជន ។ ការប្រមូល កុមារអោយចូលរៀនមានការរីកចំរើន ទាំងចំណេះទូទៅ ទាំងអក្ខរកម្ម (នៅដំណាក់កាលដំបូង) ។

ការដឹកនាំប្រទេសស្ថិតក្រោមឯកបក្ស ។ បទបញ្ញត្តិជាគ្រឹះធំ ១ មាន : " ក្រសួងអប់រំជាអង្គការមួយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាប្រជាជនបដិវត្ត មានភារកិច្ចគ្រប់គ្រងការអប់រំ និង សិក្សាគ្រប់វិស័យ តាមក្រឹត្យមាគ៌ាបដិវត្ត គោលនយោបាយ របស់បក្ស និង ក្រុមប្រឹក្សាប្រជាជនបដិវត្តន៍ បំរើសេចក្តីត្រូវការ ដើម្បីការពារ និង កសាង សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ឈានឡើងសង្គមនិយម " (ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ០៤ ក្រច-ក្រប្រ) ។

បទបញ្ញត្តិជាគ្រឹះទាំងអស់ត្រូវបានកែលំអជាច្រើននៅក្នុងដំណាក់កាលនៃរដ្ឋកម្ពុជាឈានទៅរកការបោះឆ្នោត ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

ជារួម ការសិក្សាត្រូវបានដោះស្រាយយ៉ាងធំផ្នែកបរិមាណដែលពីមុនមិនធ្លាប់មាន ។ ផ្នែកគុណភាពនៅមានកំរិតជាទូទៅ ។ ជីវភាពគ្រូបង្រៀននៅជួបការលំបាក ព្រោះមិនទាន់អាចចិញ្ចឹមខ្លួនឯងម្នាក់រស់បានស្រួលក្នុងការបំពេញវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន ត្បិតតែមានការកែលំអជាបន្តបន្ទាប់ក៏ដោយ ។

- ដំណាក់កាល " ព្រះរាជាណាចក្រ " លើកទី ២ (ចាប់ពី ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ដល់ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨) - ដំណាក់ការនេះមានការប្រែប្រួលថ្មីច្រើន ទាំងបរិមាណ ទាំងគុណភាពដោយសារលទ្ធភាពជំនួយបរទេសមួយភាគធំគួបផ្សំនឹងការខិតខំក្នុងប្រទេស ។ ទីផ្សារសេរីបានបើកឡើង ។ ជីវភាពបុគ្គលិកសិក្សាមួយចំនួនមានការធូរស្រាល ដូចជាសុំច្បាប់ស្ថិតក្នុងភាពទំនេរគ្មានបៀវត្សទៅបំរើការឯកជន ការឧបត្ថម្ភពីអង្គការដែលជួយអង្គភាពជំនាញនីមួយ១ ការឧបត្ថម្ភតាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលពីចំងាយ (ដោយ PASEC).... គួបផ្សំនឹងការខិតខំកែលំអប្រាក់បៀវត្សសុទ្ធសាធ និង ប្រាក់កំរៃគរុកោសល្យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ បាវចនានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺ ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ ។ ការដឹកនាំប្រទេសស្ថិតក្រោមពហុបក្ស ។ ក្រសួងអប់រំ

យុវជននិងកីឡា ត្រូវបានរាជ រដ្ឋាភិបាលប្រគល់ " បេសកកម្ម អោយដឹកនាំ និង គ្រប់គ្រង វិស័យអប់រំ យុវជន និង កីឡា នៃព្រះរាជា ណាចក្រកម្ពុជា " ។ ក្រសួងមានមុខងារ និង ភារកិច្ចជាច្រើន ក្នុងនោះកំណត់នយោបាយអប់រំ យុវជន និង កីឡា ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល សំដៅអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស " ។

ឯកសារដែលចងក្រងឡើងនេះសង្ខេបឡើងវិញនូវអ្វី ៗ ដែលបានវិវត្តក្នុងប្រវត្តិក្រសួងអប់រំ ពិសេស ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ដែលយើងមានឯកសារមួយចំនួនធំសំរាប់សិក្សា ។ ដោយឡែកឯកសារនេះលើកឡើងអំពីប្រវត្តិ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា យកត្រង់ផ្នែកទ្រទ្រង់ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើការរៀបចំ និង ប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង ការងារបុគ្គលិក ។

ឯកសារប្រវត្តិក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ចែកចេញជា ២ ផ្នែកគឺ :

-ផ្នែកទី ១ : ការរៀបចំ និង ប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា - ផ្នែកនេះលើកឡើង ការងាររៀបចំនៅ ថ្នាក់កណ្តាល និង ថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង រហូតដល់ពេលចេញ អនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៨ និង ការអនុវត្តខ្លះ ៗ នៅដំណាក់ដំបូង ។

-ផ្នែកទី ២ : ការងារបុគ្គលិកក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា - ផ្នែកនេះលើកឡើងអំពីការងារក្របខណ្ឌ និង បៀវត្ស ការងារគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក និង វិជ្ជាជីវៈ គ្រូបង្រៀន ។

ផ្នែកនីមួយ ៗ មានភ្ជាប់ដោយតារាង រឺ ស្ថិតិ ដើម្បីបំពេញអោយខ្លឹមសារ ។

ឯកសារនេះជាការចងក្រងកត់ត្រា ដោយមានភ្ជាប់នូវទស្សនៈខ្លះ ៗ ផ្ទាល់ខ្លួនដែលយល់ឃើញតាមរយៈការ ឆ្លងកាត់ក្រោមការងារគ្រប់គ្រងរបស់គេ និង កាន់ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង និង ឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់ ដែល ខ្លួនធ្លាប់ទទួល ចាប់ ពីទសវត្ស ៦០ មក ។

នៅខាងចុងនៃឯកសារមានតារាងឧបសម្ព័ន្ធនិយាយអំពីកាលបរិច្ឆេទនានានៃការងារអប់រំ យុវជន និង កីឡា និង កាលបរិច្ឆេទការងារពាក់ពន្ធ័ពី ឆ្នាំ ១៩៧៩ ដល់ ១៩៩៨ ។

ឯកសារនេះអមដោយឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ ៥ ផ្នែកទៀត ដែលចងក្រងឯកសារ និង លិខិតបទដ្ឋានផ្សេង ៗ ពាក់ពន្ធ័នឹងផ្នែកទាំងពីរនៃឯកសារ ។

ប្រវត្តិទាំងអស់ក្នុងឯកសារនេះត្រូវបញ្ចប់ត្រឹម ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨ មុនអ្វី ៗ ដែលនឹងត្រូវរៀបចំថ្មីទៀត ពេលដែល រាជរដ្ឋាភិបាល អាណត្តិទី ២ នឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង ។

ផ្នែកទី ១

ផ្នែកទី ១

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង

ថ្នាក់កណ្តាល

I- ការបំបែកនិងការបញ្ចូលក្រសួង

ការរៀបចំអនុក្រឹត្យស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ត្រូវបានដំណើរការតាំងពី ឆ្នាំ១៩៩៣ ពេលដែលក្រសួងអប់រំ (ទីតាំងនៅខាងត្បូងវិមានឯករាជ្យ ដែល ជាទីតាំងអតីតក្រសួងអប់រំ មុនបោះឆ្នោតឆ្នាំ១៩៩៣) និង ក្រសួងឧត្តមសិក្សា និង បច្ចេកទេស (ទីតាំងសព្វថ្ងៃរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ស្ថិតខាងត្បូងអនុវិទ្យាល័យចតុមុខ ខាងក្រោយព្រះបរមរាជវាំង) ត្រូវបានបញ្ចូលគ្នាជា << ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា >> ចាប់ពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាត្រូវបានបង្កើតឡើង (ព្រះរាជក្រឹត្យតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៣) ។

ក្នុងសម័យរដ្ឋាភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ដែលដឹកនាំប្រទេសរយៈពេលខ្លី (ក្រោយបោះឆ្នោតរហូត ដល់ ៣១ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៣ ។ ក្រឹត្យតែងតាំងរដ្ឋាភិបាលជាតិបណ្តោះអាសន្នចេញថ្ងៃទី ០២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៣) ក្រោយពេលបោះឆ្នោតសកលដែលរៀបចំឡើងដោយអង្គការសហប្រជាជាតិតាមស្មារតីកិច្ច ព្រមព្រៀងប៉ារីស ឆ្នាំ១៩៩១ មានក្រសួង ៣ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា បច្ចុប្បន្ន ៖

- ក្រសួងអប់រំ
- ក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេស - ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាលើដំបូង
- ក្រសួងកិច្ចការនារី យុវជន និង កីឡា - ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាលើកដំបូង

កំណត់សំគាល់ទី១:

មុនការបោះឆ្នោត <<ក្រសួងអប់រំ >> ជាឈ្មោះខ្លី តែដឹកនាំគ្រប់គ្រង ការងារអប់រំផង (ទាំងអប់រំ ក្រៅប្រព័ន្ធ) ការងារឧត្តមសិក្សា និងបច្ចេកទេសផង (មានទាំងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដែរ) ។ ក្រោយពេលបោះឆ្នោត ឆ្នាំ១៩៩៣ ក្នុងរដ្ឋាភិបាលជាតិបណ្តោះ អាសន្ន ក្រសួងអប់រំនេះត្រូវចែកជា២គឺ៖

- ក្រសួងអប់រំ ដឹកនាំគ្រប់គ្រងតែការងារអប់រំសុទ្ធសាធ
- ក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេស

ពេលនោះ ក្រសួងអប់រំបានធ្វើពង្រាងអនុក្រឹត្យស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួង តែពុំទាន់ចេញជាការសំរេចអ្វីពីរដ្ឋាភិបាលនៅឡើយទេ (១៩៩៣) ។

ពេលមានក្រសួងអប់រំនិងក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេសដោយឡែកពីគ្នា ក្រសួងទី២ នេះមានបំណងយកភារកិច្ចបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការគ្រូបង្រៀន មន្ត្រីគ្រប់គ្រង ទីប្រឹក្សាគរុកោសល្យ អធិការសំរាប់ភូមិសិក្សា ដែលមានកំរិតឧត្តមសិក្សា រឺ កំរិតមធ្យមបច្ចេកទេស អោយស្ថិតក្រោមការ គ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ។ ក្រសួងអប់រំ សំណូមពរសូមទុកភារកិច្ចនេះដែលធ្លាប់មានកន្លងមក ដោយមូលហេតុថា ការងារបណ្តុះបណ្តាលនិងវិក្រឹតការគ្រូបង្រៀន..... ជាកត្តាក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ គួបផ្សំជាមួយកត្តាក្រៅប្រព័ន្ធអប់រំ ដែលមានទិសដៅបំរើអោយការអភិវឌ្ឍវិស័យអប់រំទាំងមូល ។

<u>កំណត់សំគាល់ទី២</u> :

ក្នុងពេលដែលមានតែក្រសួងអប់រំតែមួយ ក្រសួងអប់រំគ្រប់គ្រងសាលាឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេសនៅក្រោមឱវាទក្រសួង និង សហការងារបច្ចេកទេសជាមួយក្រសួងនានា ដែលមានគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា និងបច្ចេកទេស ដូចជាក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ក្រសួងវប្បធម៌ ។ ការងាររដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុសាមីក្រសួងទាំងនេះជាអ្នកដឹកនាំគ្រប់គ្រង ។

ក្រោយមកឆ្នាំ១៩៩៤ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម បានផ្ទេរសាលាមធ្យមសិក្សាឯកទេសពាណិជ្ជកម្ម (ខាង លិចវត្តភ្នំ) ក្រសួងឧស្សាហកម្ម បានផ្ទេរសាលាមធ្យមសិក្សាឯកទេសឧស្សាហកម្ម ឫស្សីកែវ (គ.ម លេខ៦) អោយស្ថិតក្រោមក្រសួងអប់រំ (០៤ ឧសភា ១៩៩៤) ។ ឆ្នាំ១៩៩២ សាលាកម្មាភិបាលនិងនីតិសាស្ត្ររបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ត្រូវបានរៀបចំផ្ទេរអោយក្រសួងអប់រំ ។

សូមគូសបញ្ជាក់ថា ការបង្កើតក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេសគឺការដឹកនាំគ្រប់គ្រងការងារឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេស ស្ថិតក្រោមដំបូលក្រសួងតែមួយ ។ ពេលនោះ ក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេស បានធ្វើពង្រាងក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេស តែមិនទាន់ចេញជាលទ្ធផលអ្វីនៅឡើយ ។

<u>កំណត់សំគាល់ទី៣:</u>

មុន១៩៩៣ សម័យរដ្ឋកម្ពុជា ការងារយុវជន មានរចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួននៅថ្នាក់កណ្តាល (គណៈកម្មាធិការមមជ្ឈិមសម្ព័ន្ធយុវជន) រហូតដល់ខេត្តក្រុង (គណៈកម្មការសម្ព័ន្ធយុវជនខេត្ត)។ ការងារនារីក៏ដូចគ្នាដែរ (សមាគមនារីមជ្ឈិម-សមាគមនារីខេត្ត-ក្រុង) ។
ការងារកីឡាក៏មានខ្សែរយៈគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួននៅ ថ្នាក់កណ្តាលដល់ខេត្តក្រុង នៅក្នុងក្រសួងវប្បធម៌ ។ ការងារយុវជន ត្រូវបានផ្ទេរចូលក្រសួងអប់រំតាំងពី មុនពេលបោះឆ្នោត១៩៩៣ ។ នៅថ្នាក់កណ្តាលមន្ត្រីរាជការចំនួន ៣៤ នាក់បានផ្ទេរចូលមកក្រសួងថ្មី ។ ការិយាល័យមួយឈ្មោះថា ការិយាល័យយុវជន ត្រូវបានបង្កើតឡើង នៅចំណុះមន្ទីរនៃទីស្តីការក្រសួង (តុលា ឆ្នាំ១៩៩២) ។ រដ្ឋាភិបាលបណ្តោះអាសន្នបានប្រមូល ផ្តុំការងារជាក្រសួងតែមួយ ឈ្មោះថា" ក្រសួងកិច្ចការនារី យុវជន និង កីឡា " ។

កំណត់សំគាល់ទី៤:

ការបង្កើតក្រសួងមួយ ដែលបញ្ចូលក្រសួងនិងផ្នែកនានានៃក្រសួងមួយចំនួន បានជាក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា គឺ យកការងារក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេសអោយមកក្រសួងដើមវិញ ដូច នៅក្នុងកំណត់ សំគាល់ទី១ ដែលមានភារកិច្ចដឹកនាំគ្រប់គ្រងការងារអប់រំផង ការងារឧត្តមសិក្សា និងបច្ចេកទេសផង ។ យើងគូសបញ្ជាក់ថាការងារឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេស ក្នុងនេះមានភារកិច្ច មិនដូច អ្វីដែលជាទិសដៅក្នុងការបង្កើតក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេសទេ ។

ផ្នែកទី២ គឺផ្ទេរការងារយុវជន ពីក្រសួងកិច្ចការនារី យុវជន និង កីឡាមកបញ្ចូលក្នុងក្រសួងថ្មី មានឈ្មោះថា " ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា " ។ ការងារកីឡា ត្រូវបានផ្ទេរពីក្រសួងវប្បធម៌ មកក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា តែម្តង មិនតាមរយៈក្រសួងកិច្ចការនារី យុវជន និង កីឡាទេ (កីឡាក្នុងអតីតក្រសួងកិច្ចការនារី យុវជន និង កីឡាមិនទាន់មានការងារអ្វីគួរកត់សំគាល់ ហើយត្រូវផ្ទេរទេ) ។

ទីតាំងក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ដែលបានរៀបចំជាថ្មីក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានយកទីតាំងអតីតក្រសួងឧត្តសិក្សានិងបច្ចេកទេស (ខាងត្បូងអនុវិទ្យាល័យចតុមុខ ខាងក្រោយព្រះបរមរាជវាំង អាគារលេខ ៨០ តាមបណ្តោយផ្លូវព្រះនរោត្តម) ជាទីស្តីការរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡារហូតមក ។

ទីតាំងក្រសួងអប់រំ ខាងត្បូងវិមានឯករាជ្យ ក៏រើមកទីតាំងក្រសួងថ្មី នៅចុងខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

II- ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

១- ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៤ក្រច.ក្រប្រ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៨០ របស់ក្រុមប្រឹក្សាប្រជាជនបដិវត្ត នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា

ក្រឹត្យច្បាប់នេះបង្កើតទីស្តីការរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ ។ ព្រមជាមួយនេះ ក្រឹត្យច្បាប់ បានកំណត់ភារកិច្ច និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ក្រសួង ហើយមានភ្ជាប់រចនាសម្ព័ន្ធក្រសួង ដូចខាងក្រោម ÷

- លេខាធិការដ្ឋាន
- នាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា

- នាយកដ្ឋាន អប់រំមនុស្សចាស់
- នាយកដ្ឋានចាត់តាំងកម្មាភិបាល
- មជ្ឈមណ្ឌលនិពន្ធកម្មវិធី និងសៀវភៅសិក្សា
- នាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ និងសុក្រឹតការ
- នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និងមុខជំនាញ

អង្គភាពទាំង៧នេះមានឋានៈស្មើនាយកដ្ឋាន ។

ក្នុងការអនុវត្ត មន្ត្រីរាជការហៅតាមលេខរៀង សំរាប់សំគាល់អង្គភាពទាំងនេះ គឺ ÷

ក្រុម១ សំគាល់ លេខាធិការដ្ឋាន (ក្រោយមកហៅថា មន្ទីរ)

ក្រុម២ - នាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅនិងមត្តេយ្យសិក្សា

ក្រុម៣ - នាយកដ្ឋានអប់រំមនុស្សចាស់(បច្ចុប្បន្ន ជានាយកដ្ឋានអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ)

ក្រុម៤ - នាយកដ្ឋានចាត់តាំងកម្មាភិបាល (ក្រោយមក ហៅនាយកដ្ឋានចាត់តាំងបច្ចុប្បន្ន ជានាយកដ្ឋានបុគ្គលិក)

ក្រុម៥ សំគាល់ មជ្ឈមណ្ឌលនិពន្ធកម្មវិធី និងសៀវភៅសិក្សា

ក្រុម៦ - នាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ និងសុក្រឹតការ (បច្ចុប្បន្ន នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាលនិងវិក្រឹតការ)

ក្រុម៧ សំគាល់ នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និងមុខជំនាញ

ក្នុងដំណាក់កាលស្តារ និងកសាងប្រទេសក្រោយពេលឆ្លងកាត់ សម័យកាលវិនាសកម្ម ១៩៧៥-៧៩ ពិសេសការបើកសាលារៀននៅខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៧៩ មជ្ឈមណ្ឌលនិពន្ធកម្មវិធីនិងសៀវភៅសិក្សា (ក្រុម៥) មានភារកិច្ចធំធេងណាស់ ព្រោះនៅពេលនោះ គ្មាននៅសេសសល់ឯកសារអ្វីសំរាប់រៀនទេ ។ សាស្ត្រាចារ្យមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ សាស្ត្រាចារ្យបរិញ្ញា សាស្ត្រាចារ្យមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ អធិការបឋមសិក្សា...... ត្រូវបានប្រមូលនៅទីនេះ ដើម្បីកសាងកម្មវិធី និងសៀវភៅសិក្សា ។

នាយកដ្ឋានចាត់តាំងកម្មាភិបាល មានភារកិច្ចយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការកសាងជួរមន្ត្រីគ្រប់គ្រងក្នុងដំណាក់កាលប្រវត្តិសាស្ត្រថ្មីនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ពិសេសនៅថ្នាក់មជ្ឈិម ដោយឆ្លងគោលការណ៍ទៅគណៈចាត់តាំងមជ្ឈិមរបស់បក្ស ។

យើងអាចកត់សំគាល់បានថា ពេលនោះ ការចាត់តាំងមន្ត្រីគ្រប់គ្រងនៅតាមខេត្តក្រុងរហូតដល់ការជ្រើសរើសផងក៏មាន ត្រូវបានអនុវត្តតាមខ្សែទទឹង ព្រោះខេត្ត-ក្រុងចំណុះផ្ទាល់ក្រុមប្រឹក្សាប្រជាជនបដិវត្ត ហើយមានថវិការបស់ខ្លួន ។

២- ការបង្កើតអង្គភាពផ្សេងៗទៀតរបស់ក្រសួងអប់រំ

នៅដំណាក់កាលទី២ ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី (រដ្ឋាភិបាលសម័យនោះ) បានចេញអនុក្រឹត្យបង្កើតអង្គភាពថ្នាក់ នាយកដ្ឋាន ចំនួន ៤ ទៀតគឺ ៖

- នាយកដ្ឋានផែនការនិងហិរញ្ញកិច្ច
- វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ
- មជ្ឈមណ្ឌលចែកផ្សាយនិងបណ្ណាល័យ
- គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ

អនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៨៤ បានកែប្រែឈ្មោះមជ្ឈមណ្ឌលនិពន្ធកម្មវិធីនិងសៀវភៅសិក្សា ជា គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំ ។

នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និងមុខជំនាញក៏ដូរឈ្មោះ ជា នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សានិងសិក្សាឯកទេស ។

និន្នាការបញ្ចូល មជ្ឈមណ្ឌលចែកផ្សាយនិងបណ្ណាល័យ ជាមួយគ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំ មានតាំងពីឆ្នាំ១៩៩១ ក្នុងលិខិតលេខ ៧៩២ អរ-ចត ចុះថ្ងៃទី ០៩ ខែ មេសា ឆ្នាំ១៩៩១ របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ (លោក យស់ សុន) ។ ជារួម ក្រសួងអប់រំ មាននាយកដ្ឋាននិងអង្គភាពឋានៈ ស្មើនាយកដ្ឋាន ទាំងអស់ចំនួន ១១ ។

៣- ការអនុវត្តក្នុងដំណាក់កាល ១៩៩៣-១៩៩៨ នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា (មុនចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ-បក) ក្រសួងអប់រំចាស់មាន ១១ អង្គភាព ឋានៈស្មើនាយកដ្ឋាន ។

ពេលបង្កើតក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេស នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សានិងសិក្សាឯកទេសនៃក្រសួងអប់រំ ត្រូវដាច់ចេញពីក្រសួងនេះ ហើយមកធ្វើជាសេនាធិការ អោយក្រសួងថ្មីវិញ ។

ពេលបញ្ចូលក្រសួងអប់រំ ក្រសួងឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេសបញ្ចូលការងារយុវជន និងការងារកីឡានៃក្រសួងកិច្ចការនារី យុវជន និង កីឡា មកជាក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡាតែមួយចាប់ពីពេល បង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា មានការកែប្រែមួយចំនួន ៖

ក- អង្គភាពបញ្ចូលថ្មីៈ នាយកដ្ឋានអប់រំកាយនិងកីឡា
សាលាមធ្យមសិក្សាអប់រំកាយនិងកីឡា
នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សានិងសិក្សាឯកទេស
នាយកដ្ឋានយុវជន

នាយកដ្ឋានអប់រំកាយនិងកីឡា សាលាមធ្យមសិក្សាអប់រំកាយនិងកីឡា ជាអង្គភាពចាស់របស់ក្រសួងវប្បធម៌ ។ នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សានិងសិក្សាឯកទេស ជាអង្គភាពចាស់របស់ក្រសួងអប់រំ ។ កន្លងមកអង្គភាពទាំង៣នេះមានលិខិតបទដ្ឋានបង្កើតត្រឹមត្រូវអស់ហើយ ។

ដោយឡែក នាយកដ្ឋានយុវជន ជាករណីផ្សេង ។

ក្នុងរដ្ឋាភិបាលជាតិបណ្តោះអាសន្ន ឯកឧត្តមរដ្ឋមន្ត្រី គៀត សុគន្ធ នៃក្រសួងកិច្ចការនារី យុវជន និង កីឡា បានចេញសេចក្តីសំរេចលេខ ០៥០ ស-កនយុវក ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ សីហា ឆ្នាំ១៩៩៣ តែងតាំងមន្ត្រី ៤ រូបជានាយកយុវជន នាយករងយុវជន នាយករងកាយរិទ្ធ នាយករងទទួលបន្ទុកមជ្ឈមណ្ឌលនិងសមាគម ។ ជាគោលការណ៍ នាយកដ្ឋានយុវជនមិនទាន់ត្រូវបានបង្កើតតាមនីតិវិធីនៅឡើយ (អនុក្រឹត្យ) ។ ការងារនាយកដ្ឋាននេះក៏ដំណើការ ពី ពេលបង្កើតក្នុងក្រសួងកិច្ចការនារី យុវជន និង កីឡា រហូតមកក្នុងក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។

ខ- អង្គភាពបញ្ចូលភារកិច្ចជាមួយអង្គភាពផ្សេង

គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ ដែលជាអង្គភាពឋានៈស្មើនាយកដ្ឋាន មានសកម្មភាពជាវិជ្ជមានក្នុងអតីតក្រសួងអប់រំ ។ ពេលដែលក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយប្តូរទីតាំងមកនៅខាងក្រោយព្រះបរមរាជវាំង គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យមានការប្រែប្រួល២យ៉ាង ÷

* កាលនៅទីតាំងអតីតក្រសួងអប់រំ អង្គភាពនេះមានទីតាំងផ្ទាល់របស់ខ្លួន នៅមុខនាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា ។ នៅទីតាំងថ្មីរបស់ក្រសួងដែលតូចចង្អៀតផង ការរៀបរយអង្គភាពតាមរចនាសម្ព័ន្ធថ្មីពុំទាន់ល្អផង អង្គភាពត្រួតពិនិត្យក៏ពុំទាន់មានទីតាំងច្បាស់លាស់ដែរ ។

* លោកអ៊ុំ គីមផន ដែលជាប្រធានគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យតាំងពីពេលបង្កើតអង្គភាព អង្គភាពមកក៏ត្រូវចូលនិវត្ត នៅតែលោក ភុំ ភិន តែម្នាក់ឯង ។

ដោយការងារត្រួតពិនិត្យនេះមានពាក់ព័ន្ធច្រើននឹងការងារបុគ្គលិក ជាបណ្តើរៗ លោក ភុំ ភិន ក៏បំពេញភារកិច្ចក្នុងនាយកដ្ឋានបុគ្គលិក ទទួលបន្ទុកការងារត្រួតពិនិត្យ ។ ក្រោយមកទៀតនៅឆ្នាំ១៩៩៦ លោក ឆយ អូន ប្រធានស្តីទីនាយកដ្ឋានបុគ្គលិកក៏បានបង្កើតផ្នែក អគ្គាធិការដ្ឋាន -ជាផ្នែកមួយរបស់នាយកដ្ឋាន មិនចំណុះការិយាល័យណាឡើយ ហើយលោកកាន់ផ្នែកនេះដោយផ្ទាល់ ព្រោះសភាពការណ៍ការងារតំរូវយ៉ាងនេះ. ។ លោកបានកំណត់ភារកិច្ចបណ្តោះអាសន្នរបស់អគ្គាធិការដ្ឋានសំរាប់ការអនុវត្ត ។

អគ្គាធិការដ្ឋានបានបំពេញការងារតាមរយៈនាយកដ្ឋានបុគ្គលិក ។ អគ្គាធិការដ្ឋានដំបូងឡើយពុំត្រូវបានគេទទួលស្គាល់នៅឡើយទេ ព្រោះមិនបានបង្កើតដោយប្រកាសរបស់ក្រសួង ។ ម្យ៉ាង

ទៀត ដំបូងឡើយ មានអ្នកខ្លះយល់ថា ភារកិច្ចរបស់អគ្គាធិការដ្ឋាននេះជាន់នឹងភារកិច្ចរបស់ការិយាល័យអធិការកិច្ចបឋមសិក្សា និង ការិយាល័យអធិការកិច្ចមធ្យមសិក្សាដែលបានបង្កើតដោយប្រកាសក្រសួងនៅនាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា ។ រយៈពេលប្រហែលមកដល់ដើមឆ្នាំ១៩៩៨ ទើបការងារ របស់អគ្គាធិការដ្ឋាន ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថាសំខាន់ ហើយមិនជាន់ភារកិច្ចគេដទៃ ។ អគ្គាធិការដ្ឋាន ចែកចេញជា ២ គឺ ជំនាញអប់រំ (គឺ និយាយដល់អប់រំ យុវជន និង កីឡាទាំងមូល) និងជំនាញរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

នៅក្នុងអនុក្រឹត្យលេខ ២០ អនក្រ-បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ១៩៩៦ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ជាក្រសួងធំត្រូវមាន អគ្គាធិការដ្ឋាន ឋានៈស្មើអគ្គនាយកដ្ឋាន ។ ការរៀបចំអគ្គាធិ-ការដ្ឋាននៅក្នុងនាយកដ្ឋានបុគ្គលិកពេលនោះ គឺដើម្បីគំរូវតាមការងារផង និងបង្កើតលំនាំឈានទៅរកអគ្គាធិការដ្ឋាន ដែលនឹងកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យថ្មីផង ។

គ- អង្គភាពថ្មី

* អង្គភាពផែនការ និងសំរបសំរួលជំនួយ

នាយកដ្ឋានផែនការ និងហិរញ្ញកិច្ច ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងដំណាក់កាលទី២ នៃការរៀបចំ អតីតក្រសួងអប់រំ (ក្រោយ ក្រឹត្យ-ច្បាប់ លេខ ០៤ ក្រច-ក្រប ដែលមានបង្កើតអង្គភាព និង នាយកដ្ឋានចំនួន ៧ អតីតក្រសួងអប់រំ មានអង្គភាព និង នាយកដ្ឋានចំនួន ៤ ទៀត ត្រូវបានបង្កើត) ។

រវាងឆ្នាំ១៩៩៥ សភាពការណ៍អភិវឌ្ឍន៍របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា បានទទួលជំនួយបរទេសជាច្រើន ដែលគំរូវអោយមានអង្គភាពមួយទទួលខុសត្រូវ ។ អង្គភាពផែនការ និងសំរបសំរួល ជំនួយ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយបំបែកពីនាយកដ្ឋានផែនការ និងហិរញ្ញកិច្ច ។ លោក ឌុយ ផេង អនុប្រធាននាយកដ្ឋាន ទៅពីនាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា ទទួលបន្ទុកអង្គភាពថ្មីនេះ ។ នាយកដ្ឋានផែនការ និងហិរញ្ញកិច្ច នៅបន្តប្រើឈ្មោះនេះដដែល បំពេញភារកិច្ចតែផ្នែកហិរញ្ញកិច្ច ដោយរង់ចាំអនុក្រឹត្យថ្មីរបស់ក្រសួង ដែលរៀបចំក្រសួងជាថ្មី ដែលបំបែកអង្គភាពចាស់នេះជា ២អង្គភាព ស្ថាពរ ឋានៈស្មើនាយកដ្ឋាន ។

* ខុទ្ទកាល័យរដ្ឋមន្ត្រី

ខុទ្ទកាល័យរដ្ឋមន្ត្រី ជាអង្គភាពដោយឡែក ដែលមានបេសកកម្មជាជំនួយរដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងឋានៈរបស់លោកជាអ្នកនយោបាយ ផ្អែកលើការងារក្នុងរង្វង់រាជរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋសភាជាតិ ក៏ដូចជាក្នុងឋានៈលោកជាអ្នកដឹកនាំរដ្ឋបាលក្នុងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាទាំងមូល ។ អំពីខុទ្ទកាល័យរបស់

ប្រធានស្ថាប័ន អនុក្រឹត្យលេខ ២០ អនក្រ-បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មេសា ឆ្នាំ១៩៩៦ បានកំណត់ច្បាស់ ត្រង់ជំពូកទី ៦ មាត្រា១៦ដល់២៣ ។

<u>ដំណាក់កាលទី១</u> - ក្នុងរដ្ឋាភិបាលជាតិបណ្តោះអាសន្ន ដែលមានក្រសួងអប់រំ និង ក្រសួងឧត្តមសិក្សា និងបច្ចេកទេស ជាក្រសួងដោយឡែកពីគ្នា ក្រសួងអប់រំ មិនទាន់រៀបចំអោយមាន ខុទ្ទកាល័យទេ គឺប្រើភារកិច្ចរបស់មន្ទីរដែលធ្លាប់មានពីមុនដដែល ។ ចំពោះ ក្រសួងឧត្តមសិក្សា និង បច្ចេកទេស ការរៀបចំខុទ្ទកាល័យ ក៏ពុំទាន់ជាក់លាក់ដែរ ។

<u>ដំណាក់កាលទី២</u> - ក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ប្រើរចនា សម្ព័ន្ធចំរុះ គឺមានមន្ទីរ ដែលផ្ទេរពីអតីតក្រសួងអប់រំផង មានខុទ្ទកាល័យដែលបង្កើតដោយរដ្ឋមន្ត្រី ប្រធានស្ថាប័ន តាមស្មារតីនៃការគ្រប់គ្រងថ្មីផង ។ តាំងពីជំនាន់ ឯកឧត្តមអ៊ឹង ហួត ជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង អប់រំ យុវជន និង កីឡា ឆ្នាំ១៩៩៤ លោក តាន់ បៀន កាន់ខុទ្ទកាល័យ និងក្រោយមកទៀត ជំនាន់ ឯកឧត្តម រដ្ឋមន្ត្រី តុល ឡោះ លោក តូ ហ្គារី កាន់ខុទ្ទកាល័យ ។

ជាគោលការណ៍ បើមានមន្ទីរ មិនចាំបាច់មានខុទ្ទកាល័យទេ ព្រោះមន្ទីររ៉ាប់រងការងារ ក្រសួងផង ការងារថ្នាក់ដឹកនាំផង ក្នុងស្មារតីឯកបក្ស ។ បើមានខុទ្ទកាល័យហើយ មន្ទីរ ត្រូវក្លាយជា នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល ដោយទុកភារកិច្ចសំរាប់ថ្នាក់ដឹកនាំ ពិសេសរបស់ប្រធានស្ថាប័នអោយមកខុទ្ទកាល័យ បំពេញ ។ នាយកខុទ្ទកាល័យ ត្រូវផ្លាស់ប្តូរទៅតាមប្រធានស្ថាប័ន ។

ជាក់ស្តែង ក្នុងការអនុវត្តពី ១៩៩៣ ដល់ ១៩៩៨ (មុនចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ-បក) មន្ទីរក៏នៅមានឈ្មោះ ខុទ្ទកាល័យក៏មាន តែមន្ទីរទុកភារកិច្ចសំរាប់ថ្នាក់ដឹកនាំ អោយទៅ ខុទ្ទកាល័យ ។ និយាយខ្លី មន្ទីរ ដែលមានលោក ហ៊ាន ខុន ជាប្រធាន បំពេញភារកិច្ចរដ្ឋបាលរបស់ ក្រសួង តែឈ្មោះជាមន្ទីរ ។ ការងាររវាងអង្គភាពទាំង ២ ក៏បានសំរបសំរួលគ្នារហូតមក ដោយមានការ ខ្វះចន្លោះខ្លះ ដោយខ្វះលិខិតបទដ្ឋានជាមូលដ្ឋាន និង ការខ្វះបទពិសោធ នៃអ្នកកាន់ការងារថ្មី ។

*មជ្ឈមណ្ឌលជាតិហ្វឹកហ្វឺន (CNE) ជាកន្លែងបង្វឹកកីឡាករជំរើសជាតិ សំរាប់ការ ប្រកួតអន្តរជាតិនានា ដែលបង្កើតឡើងរវាងចុងឆ្នាំ ១៩៩៣ ។ ទីតាំងអង្គភាពនេះស្ថិតក្នុងអតីតបូរីកីឡា (មុន ១៩៧៥) ។

*វិទ្យាស្ថានភាសាជាតិ

អង្គភាពនេះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្រោយឆ្នាំ១៩៩៣ ដោយលោក ឡុង សៀម បណ្ឌិត សាស្ត្រាចារ្យដើមកំណើតខ្មែរ សញ្ជាតិរុស្ស៊ី ហើយមានទីតាំងក្នុងអាគារមួយនៅក្នុង សាកលវិទ្យាល័យ ភូមិន្ទភ្នំពេញទី ២ ខាង កើតផ្សារពោធិ៍ចិនតុង ។ ក្នុងដំហានកកើតដំបូង ក្របខណ្ឌមន្ត្រីរាជការមាន ប្រហែល១០នាក់ ប៉ុណ្ណោះ ។

រចនាសម្ព័ន្ធក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ថ្នាក់កណ្តាល

ក្រោយពេលបោះឆ្នោត - 1993

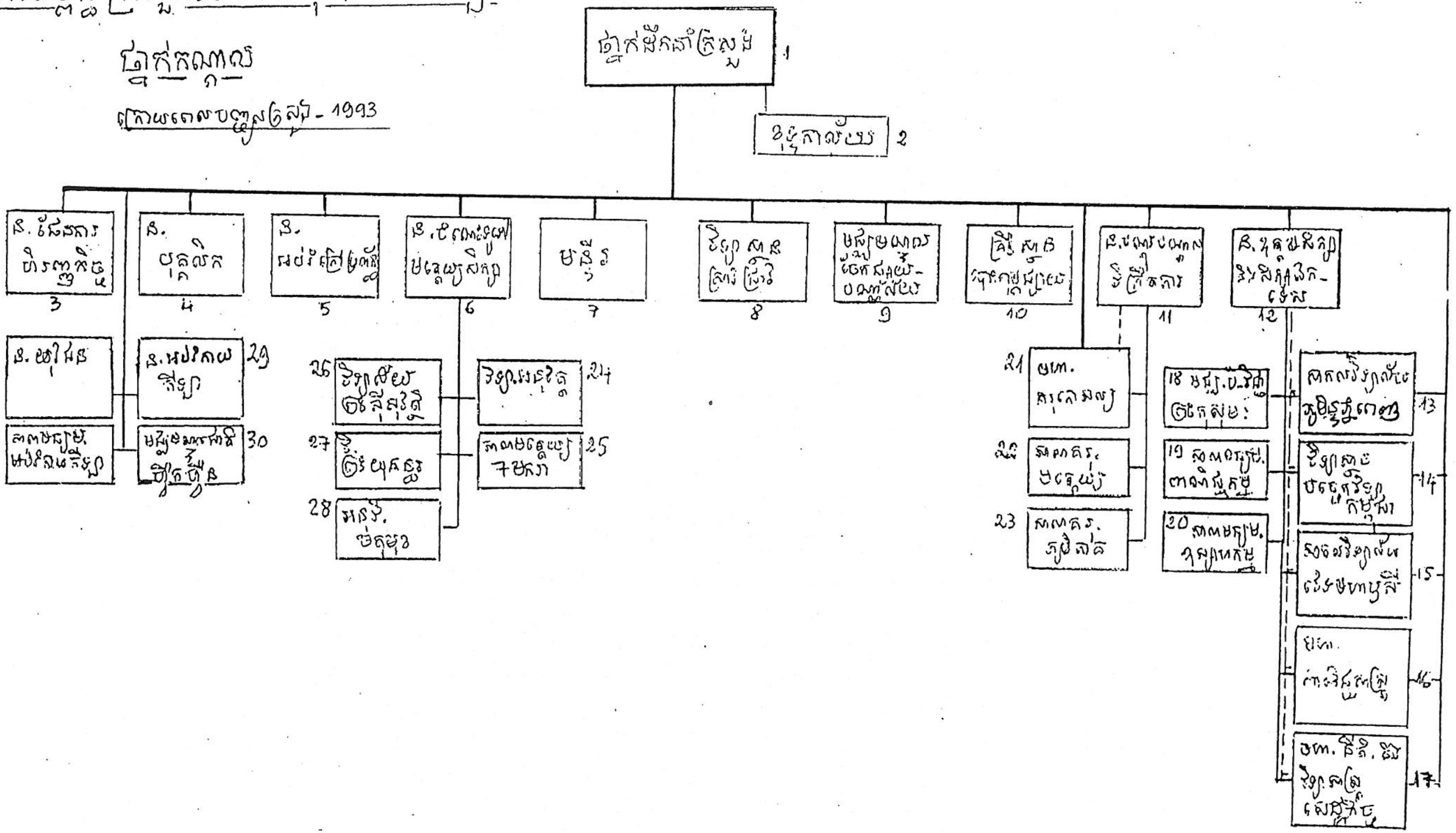

ឧបសម្ព័ន្ធអនុក្រឹត្យលេខៈ ២១ អនក្រ.បក
ចុះថ្ងៃទី ២៣ មិនា ១៩៩៨

អង្គការលេខរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

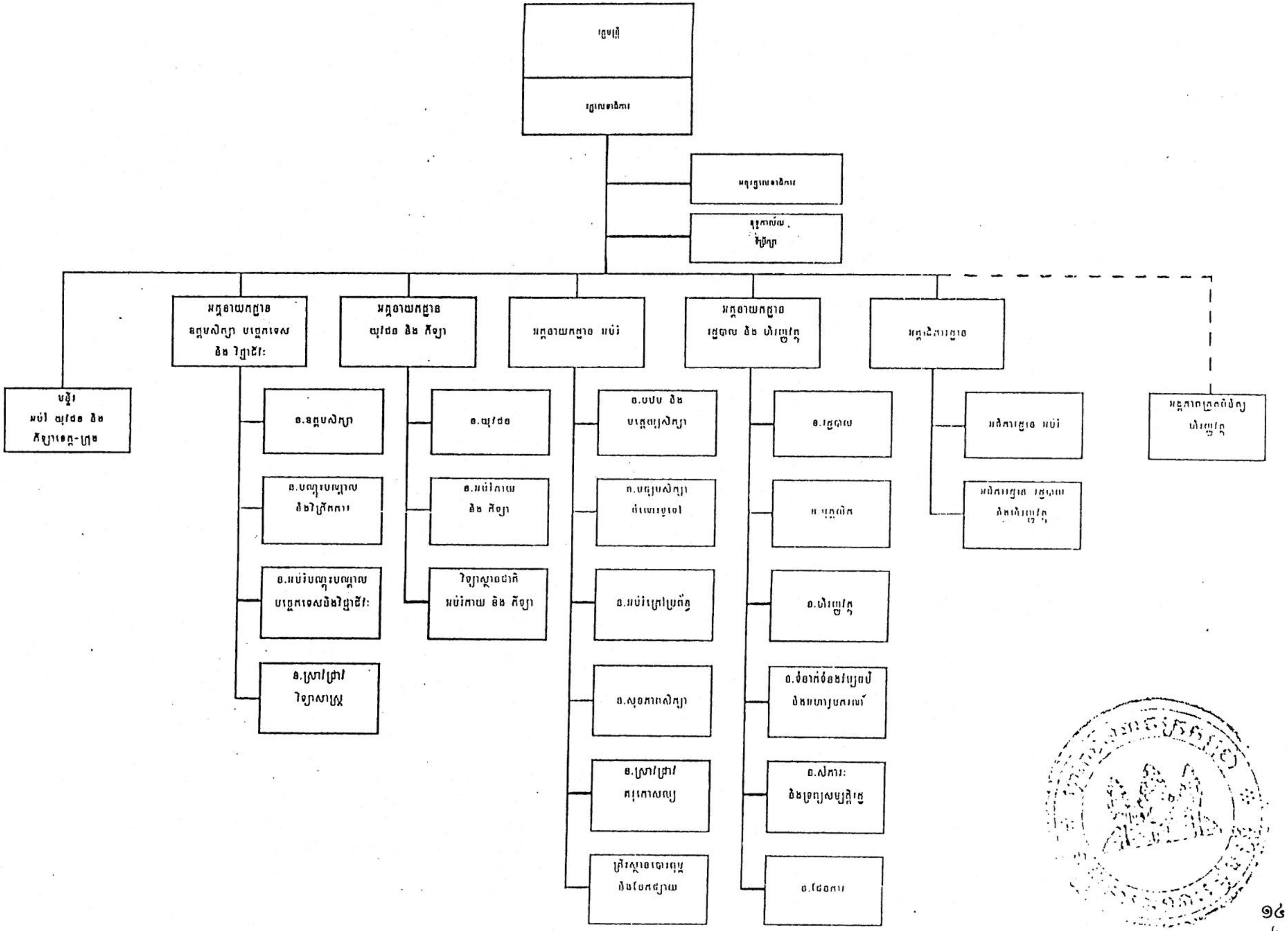

ថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួង

(ខែ កុម្ភៈ ១៩៧៩ ដល់ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨)

ដំណាក់កាល	ឈ្មោះក្រសួង	រដ្ឋមន្ត្រី	រយៈពេលកាន់មុខតំណែង
សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និង	ក្រសួង អប់រំ	ចាន់ វ៉ែន	កុម្ភៈ ១៩៧៩ ដល់ មករា ១៩៨២
រដ្ឋកម្ពុជា (ដល់ពេលបោះ ឆ្នោត		ប៉ែន ណាវុឌ	មករា ១៩៨២ ដល់ មករា ១៩៩០
ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៣)		យស់ សុន	១៩៩០ ដល់ តុលា ១៩៩២ ?
		អ៊ឹម ឈុនលឹម	តុលា ១៩៩២ ?
រដ្ឋាភិបាលបណ្តោះអាសន្ន	ក្រសួង អប់រំ	ម៉ុម ជឹមហ៊ុយ	២-៧-៩៣ - គុណ គីមតេង អនុរដ្ឋមន្ត្រី
(ពហុបក្ស)	ក្រសួង ឧត្តមសិក្សានិងបច្ចេកទេស	តុល ឡោះ	២-៧-៩៣- ហេង វង្សប៊ុនឆាត អនុរដ្ឋមន្ត្រី
	ក្រសួង កិច្ចការនារី យុវជននិងកីឡា	គៀត សុគន្ធ	២-៧-៩៣- ឱម រដ្ឋសាឌី អនុរដ្ឋមន្ត្រី
រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា	ក្រសួង អប់រំ យុវជន និង កីឡា	អ៊ឹង ហួត	វិច្ឆិកា ១៩៩៣ ដល់ កក្កដា ១៩៩៤
(ពហុបក្ស)			ម៉ុម ជឹមហ៊ុយ រដ្ឋលេខាធិការ
		តុល ឡោះ	កក្កដា ១៩៩៤ ដល់ កក្កដា ១៩៩៧
			គា សាហាន រដ្ឋលេខាធិការ

* ក្នុងសម័យសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជារហូតមករដ្ឋកម្ពុជាដល់ពេលបោះឆ្នោត១៩៩៣ ក្រៅពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងអប់រំ មានអនុរដ្ឋមន្ត្រីច្រើនរូបទៀត ៖ ហង់ ជួន (ដំបូងជាឧបការី , ក្រោយមកជាអនុរដ្ឋមន្ត្រី) , ច័ន្ទ មិន (ដំបូងជាឧបការី , ក្រោយមកជាអនុរដ្ឋមន្ត្រី) , ស កាពុន , ឯក សំអុល , ម៉ុម ជឹមហ៊ុយ ។

* ក្នុងសម័យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា (ពហុបក្ស) គិតត្រឹមខែកក្កដា ១៩៩៨ មុនបោះឆ្នោត ក្រៅពីរដ្ឋមន្ត្រី តុល ឡោះ ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡាមាន រដ្ឋលេខាធិការ ១ រូប-គា សាហាន , អនុរដ្ឋលេខាធិការ ៥ រូប-ពូ ដារ៉ានី , ប៊ុន សុខ , ចាយ តារាវិចិត្រ (នារី) , ជ័យ ចាប , សានឌីរ ជឹម៉ុងតៀ ។ ពេលឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត ជារដ្ឋមន្ត្រី ឯកឧត្តម ម៉ុម ជឹមហ៊ុយ ជារដ្ឋលេខាធិការ ។

* ចាប់ពីខែកក្កដា ១៩៩៧ ក្រោយពេលឯកឧត្តមរដ្ឋមន្ត្រី តុល ឡោះ ទៅបំពេញបេសកកម្មនៅបរទេស (ភ្ជាប់នឹង ព្រឹត្តិការណ៍ កក្កដា) ឯកឧត្តម គា សាហាន រដ្ឋលេខាធិការទទួលបន្ទុកដឹកនាំការងារក្រសួង រហូតដល់ពេលបោះឆ្នោត កក្កដា ១៩៩៨ ។

ដំណើរការអង្គភាពប្រព្រឹត្តទៅបានដោយសារជំនួយបរទេស ។

ក្នុងការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គភាព លោក ឡុង សៀម បានរៀបចំពង្រាងអនុក្រឹត្យមួយដោយឡែកតាមរយៈក្រសួង ដើម្បីចេញមុនអនុក្រឹត្យស្ដីពីការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។ តាមរយៈពង្រាងអនុក្រឹត្យនោះ អង្គភាពវិទ្យាស្ថានភាសាជាតិ ស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។

នៅជំហានទី ២ លោក ឡុង សៀម បានកែពង្រាងអនុក្រឹត្យចាស់របស់លោក ដើម្បីអោយវិទ្យាស្ថាននេះជាគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាលមួយ ។ វិទ្យាស្ថានភាសាជាតិ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលបច្ចេកទេសរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា និង ក្រោមអាណាព្យបាលហិរញ្ញវត្ថុរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ។

ដោយករណីនេះអាចនាំអោយយឺតយ៉ាវដល់ការចេញអនុក្រឹត្យរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងសហការជាមួយទីស្ដីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សំរេចអោយចេញអនុក្រឹត្យ របស់ក្រសួងអោយបានឆាប់មុនអនុក្រឹត្យរបស់វិទ្យាស្ថាននេះ ព្រោះបញ្ហាក្រសួងមានលក្ខណៈមូលដ្ឋាន និង ចាំបាច់ជាង ។

ឃ- ប្រធានអង្គភាព

ឈ្មោះអង្គភាព និងប្រធានអង្គភាព

(ពី ១៩៧៩ ដល់ មុនពេលចេញ អនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ-បក)

លរ	អង្គភាព	ឈ្មោះថ្មីរបស់អង្គភាព	ប្រធានអង្គភាព
១	លេខាធិការដ្ឋាន	មន្ទីរ	ហង់ ជួន, ម៉ុម ជឹមហ៊ុយ, អ៊ឹម សិទ្ធី, ហ៊ាន ខុន
២	នាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា	គ្មានប្ដូរឈ្មោះ	ឆាយ គីម, លាង ងួនលី (អនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម)
៣	នាយកដ្ឋានអប់រំ មនុស្សចាស់	នាយកដ្ឋានអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ	ប៉ែន ណាវុធ, អ.ស ឃុន ង៉ែត, សូ ឈុន
៤	នាយកដ្ឋានចាត់តាំងកម្មាភិបាល	នាយកដ្ឋានចាត់តាំង នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក	ពត ឆន (៧៩-៨៤), កុយ វ៉ុន (៨៤-៩៥), ឆយ អួន (ប្រធានស្ដីទី ចាប់ពី១៩៩៥)
៥	មជ្ឈមណ្ឌលនិពន្ធកម្មវិធី និង សៀវភៅសិក្សា	គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំ	ស កាពុន , កញ្ញា ដោម សាណែត , ស៊ុន ងួនហេង , កើ ណៃលាង (ចាប់ពី ១៩៩៧)
៦	នាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុនិងសុក្រិតការ	. នាយកដ្ឋានបណ្ដុះបណ្ដាល និងវិក្រិតការ	ផៃ ផេង , អ៊ុំ គីមផន , គា សាហន, អ.ស ហួរ សីរី (អនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម)
៧	នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សានិងមុខជំនាញ	នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និង សិក្សាឯកទេស	ឯក សំអុល, យ៉ង់ ធី , ពេជ សោភ័ន

៨	នាយកដ្ឋានផែនការ និងហិរញ្ញកិច្ច	គ្មានប្តូរឈ្មោះ	អ៊ិន នាង , ហង់ សុវ៉ុន (អនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម ចាប់ពី ១៩៩៤)
៩	វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ	នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវគរុកោសល្យ	សូ មុយឃៀង (ចាប់ពី១៩៨៦ ដែលអង្គភាពនេះត្រូវបានបង្កើត)
១០	មជ្ឈមណ្ឌលចែកផ្សាយនិងបណ្ណាល័យ	គ្មានប្តូរឈ្មោះ	យ៉ង់ យ៉ាណូ , សំម សនីរ (អនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម)
១១	គណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យ	គ្មានប្តូរឈ្មោះ	អ៊ុំ គឹមផន (ផ្ទេរមកពីនាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ និងសុក្រឹតការ)

* <u>កំណត់សំគាល់</u> - ប្រធានអង្គភាពទាំងនេះកាន់មុខតំណែងបន្តបន្ទាប់គ្នា ។

ឈ្មោះអង្គភាព និងប្រធានអង្គភាព
(រៀបចំជំហានដំបូងពេលចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ-បក
តាមលិខិតបង្គាប់ការលេខ ២៧៤ អយក.បុ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៨)

ល.រ	អង្គភាព	ប្រធានអង្គភាព	ផ្សេងៗ
១	នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល	យស់ អ៊ាង	ពីមុន ជាអនុប្រធានមន្ទីរ
២	នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក	ឆយ អួន	ពីមុន ជាប្រធានស្តីទី នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក
៣	នាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ	ហង់ សុវ៉ុន	ពីមុន ជាអនុប្រធាននាយកដ្ឋានទទួលបន្ទុករួម
៤	នាយកដ្ឋានសំភារៈ និងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ	ជា អឿង	ពីមុន ជាអនុប្រធានផែនការ និងហិរញ្ញកិច្ច
៥	នាយកដ្ឋានផែនការ	ឌុយ ផេង	ពីមុន ជាប្រធាន អង្គភាពផែនការ និងសំរបសំរួលជំនួយ
៦	នាយកដ្ឋានទំនាក់ទំនងវប្បធម៌ និងអាហារូបករណ៍	យ៉ង់ យ៉ាណូ	ពីមុន ជាអនុប្រធានមន្ទីរ
៧	នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា	ចាន់ ធឿន	ពីមុន ជាអនុប្រធាននាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និងសិក្សាឯកទេស
៨	នាយកដ្ឋានអប់រំ បណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ	ពេជ សោភ័ន	ពីមុន ជាប្រធាននាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និងសិក្សាឯកទេស
៩	នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាលនិងវិក្រឹតការ	អ.ស ហួរ ស៊ី	ពីមុន ជាអនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម
១០	នាយកដ្ឋានអប់រំកាយ និង កីឡា	មាស សារិន	ពីមុន ជាប្រធាននាយកដ្ឋាននេះ
១១	នាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា និងមត្តេយ្យសិក្សា	សៀង ទាក	ពីមុន ជាអនុប្រធាននាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា
១២	នាយកដ្ឋានមធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ	លាង ងួនលី	ពីមុន ជាអនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម នាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា
១៣	គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ព និងចែកផ្សាយ	កើ ណៃលាង	ពីមុន ជាប្រធានគ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំ

១៤	នាយកដ្ឋានសុខភាពសិក្សា	ស្លាត	ឆាន	ពីមុន ជាប្រធានអង្គភាពអនាម័យសិក្សាចំណុះមន្ទីរ
១៥	នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវគរុកោសល្យ	សូ	មុយឃៀង	ពីមុន ជាប្រធានវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ
១៦	នាយកដ្ឋានអប់រំ ក្រៅប្រព័ន្ធ	សូ	ឈុន	ពីមុន ជាប្រធានអង្គភាពនេះ

* <u>កំណត់សំគាល់</u>

១- នាយកដ្ឋានយុវជន , នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ , វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំកាយ និង កីឡា , អធិការដ្ឋានអប់រំ , អធិការដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ ពុំទាន់ត្រូវបានរៀបចំអោយមានប្រធានអ្នកទទួលខុសត្រូវនៅឡើយ ក្នុងជំហានដំបូងនេះ ។

២- ពេលចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ-បក នេះ ការរៀបចំគណៈគ្រប់គ្រងគ្រឹះស្ថានសិក្សាក្រោមឱវាទទីស្តីការគ្មានអ្វីប្រែប្រួលទេ ។

នៅខែ មិថុនា អនុក្រឹត្យលេខ ១៦៦ អនក្រ.តត ចុះថ្ងៃទី ០៨ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល បានតែងតាំងមន្ត្រីគ្រប់គ្រងថ្នាក់អគ្គនាយករង អគ្គាធិការរង ប្រធាននាយកដ្ឋានចំនួន ២៦ នាក់ ដូចខាងក្រោម អោយមានឋានៈស្ថាពរ បន្ទាប់ពីលិខិតបង្គាប់ការលេខ ២៧៤ អយក.បុ ដែលបណ្តោះអាសន្នកន្លងមក ៖

១- លោក ឆយ អូន	អគ្គនាយករង នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ
២- លោក ឧុយ ផេង	អគ្គនាយករង នៃអគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ
៣- លោក ជា អឿង	ប្រធាននាយកដ្ឋានសំភារៈ និងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ
៤- លោក យស់ អ៊ាង	ប្រធាននាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល
៥- លោក ហង់ សូវុន	ប្រធាននាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ
៦- លោក យ៉ង់ យ៉ាណូ	ប្រធាននាយកដ្ឋានទំនាក់ទំនងវប្បធម៌ និងអាហារូបករណ៍
៧- លោក សូ ឈុន	អគ្គនាយករង នៃអគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ
៨- លោក កើ ណៃលាង	អគ្គនាយករង នៃអគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ
៩- លោក សៀង ទាក	ប្រធាននាយកដ្ឋាន បឋម និង មត្តេយ្យសិក្សា
១០- លោក លាង ងួនលី	ប្រធាននាយកដ្ឋាន មធ្យមសិក្សា ចំណេះទូទៅ
១១- លោក អ៊ិន ថេរ	ប្រធាននាយកដ្ឋាន អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ

១២- អ្នកស្រី យិន វ៉ាន់ថា ប្រធាននាយកដ្ឋាន ស្រាវជ្រាវគរុកោសល្យ

១៣- លោក ស្លាត ឆាន ប្រធាននាយកដ្ឋានសុខភាពសិក្សា

១៤- លោក ស៊ុង វ៉ាន់ថន ប្រធានគ្រឹះស្ថានបោះពុម្ព និងចែកផ្សាយ

១៥- អ្នកស្រី ហួរ ស៊ីរី អគ្គនាយករងនៃអគ្គនាយកដ្ឋាន ឧត្តមសិក្សា បច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ

១៦- លោក ចាន់ ពន អគ្គនាយករង នៃនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា បច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ

១៧- លោក ចាន់ ជឿន ប្រធាននាយកដ្ឋានអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ

១៨- លោក ណាត ប៊ុនធឿន ប្រធាននាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការ

១៩- លោក ស៊ិន សំណាង ប្រធាននាយកដ្ឋាន ស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ

២០- លោក ឡាក់ សំអាត អគ្គនាយករង នៃនាយកដ្ឋាន យុវជន និងកីឡា

២១- លោក មាស សារិន អគ្គនាយករង នៃអគ្គនាយកដ្ឋាន យុវជន និង កីឡា

២២- លោក វ៉ាន់ សាមេធ អគ្គនាយករង នៃអគ្គនាយកដ្ឋាន យុវជន និង កីឡា

២៣- លោក ឈឹម សាម៉ាញ់ ប្រធាននាយកដ្ឋាន យុវជន

២៤- លោក លី សុមុនី អគ្គាធិការរង នៃអគ្គាធិការដ្ឋាន

២៥- លោក នាង មុត អគ្គាធិការរង នៃអគ្គាធិការដ្ឋាន

២៦- លោក កែវ សាផន ប្រធានអធិការដ្ឋានរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ

នៅខែជាមួយនេះ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស.រកត ០៦៩៨-៣១ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៨ តែងតាំងថ្នាក់ អគ្គនាយក ៣រូប របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡាគឺ៖

- ឯកឧត្តម ហ៊ាន ខុន អគ្គនាយក រដ្ឋបាលនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- ឯកឧត្តម សូ មុយឃៀង អគ្គនាយក អប់រំ
- ឯកឧត្តម ពេជ សោភ័ន អគ្គនាយកឧត្តមសិក្សា បច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ

ជាកំណត់សំគាល់ ក្រសួងពុំមានអគ្គនាយកអប់រំកាយនិងកីឡានិងអគ្គាធិការនៅឡើយ ។

៤- <u>គ្រឹះស្ថានសិក្សា</u>

ចាប់ពីពេលបង្កើតក្រសួងអប់រំ នៅឆ្នាំ១៩៧៩ រហូតមកដល់ស្រួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា នៅឆ្នាំ ១៩៩៣ និងបន្តរហូតមកដល់ឆ្នាំ១៩៩៨ ពេលចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ-បក ថ្នាក់កណ្តាលនៃក្រសួងមានគ្រឹះស្ថានសិក្សាគ្រប់កំរិតស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទីស្តីការ ។

បញ្ជីរាយនាមប្រធាន-អនុប្រធានអង្គភាព
(គិតត្រឹម ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨)

១-នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក

១-លោក ឆយ អូន — អគ្គនាយករង
២-លោក ថោង បូរ៉ាន់ — អនុប្រធាន

២-នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល

១-លោក យស់ អ៊ាង — ប្រធាន

៣-នាយកដ្ឋានទំនាក់ទំនងវប្បធម៌ និង សាលារូបករណ៍

១-លោក យ៉ង់ យ៉ាណូ — ប្រធាន
២-លោកស្រី កាន្ធ នារី — អនុប្រធាន

៤-នាយកដ្ឋានផែនការ

១-លោក ឌុយ ផេង — អគ្គនាយករង
២-លោក អ៊ូ អេង — អនុប្រធាន

៥-នាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ

១-លោក ហង់ សូវ៉ុន — ប្រធាន
២-លោក ខៀវ ជន — អនុប្រធាន
៣-លោកស្រី ម៉ែន ម៉ាលី — អនុប្រធាន

៦-នាយកដ្ឋានសំភារៈ និង ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

១-លោក ជា អឿង — ប្រធាន
២-លោក វ័ន្ត សារឹម — អនុប្រធាន
៣-លោក ឡោ ឡាត់ — អនុប្រធាន

៧-នាយកដ្ឋានបឋម និង មត្តេយ្យសិក្សា

១-លោក សៀង ទាក — ប្រធាន
២-លោកស្រី សៀង សុវណ្ណនា — អនុប្រធាន
៣-លោក ជន ឈាងលី — អនុប្រធាន

៨-នាយកដ្ឋានមធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ

១-លោក លាង ងួនលី — ប្រធាន
២-លោក សៅ សារ៉េត — អនុប្រធាន
៣-លោក ច្រឹង លឹមស៊្រី — អនុប្រធាន

៩-នាយកដ្ឋានអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ

១-លោក អ៊ិន ថេរ — ប្រធាន
២-លោក ណុម ទឹម — អនុប្រធាន

១០-នាយកដ្ឋានសុខភាពសិក្សា

១-លោក ស្វាត ឆាន — ប្រធាន

១១-នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវគរុកោសល្យ

១-លោកស្រី យិន វ៉ាន់ថា — ប្រធាន

១២-គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ព និង ចែកផ្សាយ

១-លោក ស៊ុង វ៉ាន់ថន — ប្រធាន
២-លោក សម សទីរ — អនុប្រធាន
៣-លោក អ៊ិន គឹមស្រ៊ុន — អនុប្រធាន
៤-លោក គាន គឹមស្រ៊ុន — អនុប្រធាន

១៣-នាយកដ្ឋានយុវជន

១-លោក ឈឹម សាម៉ាញ — ប្រធាន
២-លោក ជន សូគីម — អនុប្រធាន

១៤-នាយកដ្ឋានអប់រំកាយ និង កីឡា

១-លោក យ៉ែម ឧត្តម — អនុប្រធាន
២-លោក ព្រំ ប៊ុណ្ណយី — អនុប្រធាន
៣-លោក ពៅ ដារ៉ា — អនុប្រធាន

១៥-វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំកាយ និង កីឡា

១-លោក ប៊ូ ជុំសើ — អនុប្រធាន (រូម)
២-លោក អ៊ូ សុជាតិ — អនុប្រធាន
៣-លោក កែវ សារិន — អនុប្រធាន

១៦-នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា

១-លោក រត្ន សុខា — អនុប្រធាន

១៧-នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និង វិក្រឹតការ

១-លោក ណាត ប៊ុនរឿន — ប្រធាន
២-លោក លឹម ប៉េង — អនុប្រធាន

១៨-នាយកដ្ឋានអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និង វិជ្ជាជីវៈ

១-លោក ចាន់ ជឿន ប្រធាន

២-លោក រត្ន ប៊ុនឡា អនុប្រធាន

១៩-នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ

១-លោក ស៊ិន សំណាង ប្រធាន

២០-អធិការដ្ឋានអប់រំ

១-លោក. ទេស សំអុន អនុប្រធាន

២-លោកស្រី ញឹម វ៉ាន់ច័ន្ទកន អនុប្រធាន

២១-អធិការដ្ឋានរដ្ឋបាល និង ហិរញ្ញវត្ថុ

១-លោក កែវ សាផន ប្រធាន

២-លោកស្រី ឡឹក សាវ៉ាត អនុប្រធាន

២២-វិទ្យាស្ថានភាសាជាតិ

១-លោក ឡុង សៀម ប្រធាន

ការអធិប្បាយខាងក្រោមនិយាយអំពីគ្រឹះស្ថានសិក្សាដែលថ្នាក់កណ្ដាលនៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា កំពុងមាននៅឆ្នាំ១៩៩៨ ។

ក- គ្រឹះស្ថានសិក្សាក្រោមឱវាទទីស្ដីការ

+ គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា បច្ចេកទេស និង បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ ÷

សាលកវិទ្យាល័យភ្នំពេញ

* ដំណាក់កាលទី១

- សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងទសវត្សឆ្នាំ ៦០ មានឈ្មោះថា សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទខ្មែរ ។ មហាវិទ្យាល័យសំខាន់ៗស្ថិតក្រោមសាកលវិទ្យាល័យពេលនោះមាន មហាវិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រ មនុស្សសាស្ត្រ មហាវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រ មហាវិទ្យាល័យឱសថសាស្ត្រ ។

* ដំណាក់កាលទី២

- នៅឆ្នាំ១៩៨០ សាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយក្រឹត្យច្បាប់លេខ ១០២.៨០-ក្រច-ក្រប្រ របស់ក្រុមប្រឹក្សាប្រជាជនបដិវត្តកម្ពុជា សំរាប់បណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូមធ្យមសិក្សា ។ ទីតាំងសាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់ដំបូងស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណមហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ១រយៈខ្លី ។

ក្រោយមក ទើបផ្ទេរទៅតាំងនៅអាគារធំ ៤ ជាន់ស្ថិតនៅតាមផ្លូវពោធិចិនតុង ។

សាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់ជាគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សា មានភារកិច្ចបណ្ដុះបណ្ដាលហ្វឹកហ្វឺន កម្មាភិបាល គ្រូមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ និងទុតិយភូមិ ។

* ដំណាក់កាលទី៣

- សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ ជាសាកលវិទ្យាល័យរដ្ឋ ដែលបង្កើតឡើងដោយអនុក្រឹត្យ លេខ០៤ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៣ កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៨៨ លើមូលដ្ឋានសាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់ និងសាលាភាសា ។ សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ ចំណុះផ្ទាល់ក្រសួងអប់រំ មានឋានៈស្មើនាយកដ្ឋាន ។

សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ មានតួនាទីជាមជ្ឈមណ្ឌលបណ្ដុះបណ្ដាលវប្បធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ។ សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ មានភារកិច្ចបណ្ដុះបណ្ដាល និងរៀបចំការក្របខណ្ឌវិទ្យា-សាស្ត្រមូលដ្ឋាន និងក្របខណ្ឌគរុកោសល្យតាមទ្រង់ទ្រាយទូលាយ និងមានឯកទេសកម្មសមស្រប ។

នៅពេលបង្កើត អង្គភាពនេះមាន ១១ មហាវិទ្យាល័យ គឺ ÷

១- មហាវិទ្យាល័យ គណិតវិទ្យា

២- - រូបវិទ្យា

៣-　-　គីមីវិទ្យា

៤-　-　ជីវវិទ្យា

៥-　-　ភូមិវិទ្យា

៦-　-　ប្រវត្តិវិទ្យា

៧-　-　ទស្សនវិជ្ជា

៨-　-　ភាសានិងអក្សរសិល្ប៍ ខ្មែរ

៩-　-　ភាសានិងអក្សរសិល្ប៍ រុស្ស៊ី និងភាសាបស្ចិមប្រទេស

១០-　-　ភាសានិងអក្សរសិល្ប៍ វៀតណាម និងភាសាបូព៌ាប្រទេស

១១-　-　ចិត្ត-គរុកោសល្យ

នៅដំណាក់កាលនេះ សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ មានទីតាំងនៅអាគារធំ ៥ ជាន់ ស្ថិតនៅតាមផ្លូវពោធិចិនតុង មានតួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន និងមហាវិទ្យាល័យ ដូចកំណត់ខាងលើ ។

* ដំណាក់កាលទី៤

ដំណាក់កាលនេះ ជាដំណាក់កាលសំខាន់ ដោយមូលហេតុថា ក្រសួងអប់រំ មានគោលបំណងបង្កើតសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ អោយដូចកាលសម័យមុន១៩៧៥ ។ ពេលនោះសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញក្រោមមហាវិទ្យាល័យពេញលក្ខណៈជាច្រើន មិនមែនមហាវិទ្យាល័យតូចៗ ដែលបានបង្កើតកាលពីឆ្នាំ១៩៨៨ ក្នុងដំណាក់កាលទី៣ទេ ។

ក្នុងន័យថ្មី នេះតាមអនុក្រឹត្យលេខ ៣៥ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩២ ស្តីពីការរៀបចំឡើងវិញនូវរចនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងនិងកំណត់តួនាទីសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ ត្រូវបានបង្កើតឡើងលើមូលដ្ឋានរបស់ ÷

- សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញចាស់ ដែលត្រូវប្រមូលផ្តុំមហាវិទ្យាល័យ១១ចាស់ជា មហាវិទ្យាល័យ និងវិទ្យាស្ថានចំនួន ៣ គឺ :
    - មហាវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រ
    - មហាវិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រ-មនុស្សសាស្ត្រ
    - មហាវិទ្យាល័យភាសាបរទេស
- វិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ដែលត្រូវក្លាយជាមហាវិទ្យាល័យពាណិជ្ជសាស្ត្រ
- សាលាជាន់ខ្ពស់កម្មាភិបាលគ្រប់គ្រងអប់រំ ដែលត្រូវក្លាយទៅជាមហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ
- សាលារដ្ឋបាលនីតិសាស្ត្រ ដែលត្រូវក្លាយជាមហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ជារួមសាលកវិទ្យាល័យភ្នំពេញនៅដំណាក់កាលទី ៤ នេះមាន ÷

- មហាវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រ
- មហាវិទ្យាល័យអក្សរសាស្ត្រ-មនុស្សសាស្ត្រ
- មហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ
- មហាវិទ្យាល័យពាណិជ្ជសាស្ត្រ
- មហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច
- វិទ្យាស្ថានភាសាបរទេស

ជាលើកដំបូង ការបង្កើតនេះមានសំគាល់២ ដូចខាងក្រោម ÷

- សាកលវិទ្យាធិការ មានថ្នាក់ស្មើអនុរដ្ឋមន្ត្រី និងសាកលវិទ្យាធិការរង ថ្នាក់ស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន ។

- សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ មានថវិកាស្វ័យភាព និងមានគណនេយ្យមូលដ្ឋានថ្នាក់ទី១ ។

អនុក្រឹត្យលេខ ៣៥ អនក្រ ដែលឡាយព្រះហស្ថលេខា ដោយ ព្រះអង្គម្ចាស់ នរោត្តម ចក្រពង្ស អនុប្រធានក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីនៃរដ្ឋកម្ពុជា មិនត្រូវបានអនុវត្តទេ យោលទៅលើសភាពការណ៍ជិតបោះឆ្នោត ឆ្នាំ១៩៩៣ ។

អ្វីដែលអនុវត្តបានមុនពេលបោះឆ្នោតឆ្នាំ១៩៩៣ គឺ ការប្រើពាក្យសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ ដែលក្នុងនោះ មាន÷

- មជ្ឈមណ្ឌលភាសាបរទេស (វិទ្យាស្ថានភាសាបរទេស)

- សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ ដែលមាន ដេប៉ាតឺម៉ង់ (Départements) ជាច្រើន មាន ដេប៉ាតឺម៉ង់គណិតវិទ្យា ដេប៉ាតឺម៉ង់រូបវិទ្យា ដេប៉ាតឺម៉ង់គីមី ជាដើម ។ សាកលវិទ្យាល័យនេះពុំទាន់ចែកជាមហាវិទ្យាល័យវិទ្យាសាស្ត្រ មហាវិទ្យាល័យវិទ្យាអក្សរសាស្ត្រ-មនុស្សសាស្ត្រតាមអនុក្រឹត្យលេខ ៣៥ អនក្រ-បក ចេញឆ្នាំ១៩៩២ នៅឡើយទេ ។

ការបណ្តុះបណ្តាលរបស់សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ គឺបណ្តុះបណ្តាលគ្រូមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ភាសាបរទេស និង អ្នកបរិញ្ញាប័ត្រទូទៅ ។

ចាប់ពីឆ្នាំសិក្សា ១៩៩៥-៩៦ សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ ត្រូវបានប្តូរឈ្មោះជា " សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ " វិញ (អនុក្រឹត្យលេខ ៣១ អនក្រ-បក ចុះថ្ងៃទី ០២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៦) ។

* ដំណាក់កាលទី៥

- តាមអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ-បក ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ១៩៩៨ ការរៀបចំសាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទ គឺយកតាមលំនាំ អនុក្រឹត្យលេខ ៣៥ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩២ ដែលសាកលវិទ្យាល័យនេះ មាន ៦ មហាវិទ្យាល័យ និង វិទ្យាស្ថាន ÷

- មហាវិទ្យាល័យ អក្សរសាស្ត្រ-មនុស្សសាស្ត្រ
- មហាវិទ្យាល័យ វិទ្យាសាស្ត្រ
- មហាវិទ្យាល័យ គរុកោសល្យ
- វិទ្យាស្ថានភាសាបរទេស
- មហាវិទ្យាល័យ ពាណិជ្ជសាស្ត្រ
- មហាវិទ្យាល័យ នីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញមានឋានៈ ស្មើ អគ្គនាយកដ្ឋាន ស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។

ការអនុវត្តរចនាសម្ព័ន្ធថ្មីជួបការលំបាក មិនទាន់ដំណើរការបាន ក្នុងនោះមានបញ្ហាបញ្ចូលរចនាសម្ព័ន្ធសាលាក្រោមដំបូលតែមួយ និងសមាសភាពអ្នកគ្រប់គ្រងដែរ ។

<u>សាកលវិទ្យាល័យវេទមហាឫសី</u>

អនុក្រឹត្យលេខ ០២ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៣ បានបង្កើត " សាកលវិទ្យាល័យមហាឥសីវេទ " ថ្នាក់ស្មើនាយកដ្ឋាន ។ សាកលវិទ្យាល័យមហាឥសីវេទ មានតួនាទីជាមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាល និងស្រាវជ្រាវវប្បធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ។ ពេលបើក សាកលវិទ្យាល័យមហាឥសីវេទ មាន ៤ មហាវិទ្យាល័យ គឺ ÷

- មហាវិទ្យាល័យ វេជ្ជសាស្ត្រ
- មហាវិទ្យាល័យ កសិកម្ម
- មហាវិទ្យាល័យ ស្ថាបត្យកម្ម
- មហាវិទ្យាល័យ គ្រប់គ្រង

ទីតាំងគ្រឹះស្ថានសិក្សានេះ តាំងនៅកំចាយមារ ខេត្តព្រៃវែង ។ មកដល់ឆ្នាំ១៩៩៧ សាកលវិទ្យាល័យ មានមហាវិទ្យាល័យ ៣ គឺ មហាវិទ្យាល័យ វេជ្ជសាស្ត្រ មហាវិទ្យាល័យ គ្រប់គ្រង និង មហាវិទ្យាល័យ កសិកម្ម ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៧ នេះ និស្សិតមហាវិទ្យាល័យវេជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវបានមករៀន នៅសាលាមធ្យមសិក្សាពេទ្យខេមរភូមិន្ទ នៅភ្នំពេញ បន្ទាប់ពីមានការតវ៉ាកន្លងមក របស់និស្សិត អំពីការប្រតិបត្តិ កម្មសិក្សា ឯកសារស្រាវជ្រាវ..... រវាងនិស្សិត និងភាគីអង្គការមូលនិធិអូស្ត្រាលី ដើម្បីកម្ពុជា AACF ។

ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៤ សាកលវិទ្យាល័យមហាឥសីវេទ ដែលជាឈ្មោះដើមពេលបង្កើតសាលាត្រូវបានប្តូរមកជា សាកលវិទ្យាល័យវេទមហាឥសី ។

ឆ្នាំ១៩៩៧ វគ្គជំនាន់ទី១ នៃសាកលវិទ្យាល័យវេទមហាឥសី បានបញ្ចប់ការសិក្សារបស់ខ្លួន។

<u>មហាវិទ្យាល័យពាណិជ្ជសាស្ត្រ</u>

វិទ្យាស្ថានសេដ្ឋកិច្ច ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ សេចក្តីសំរេចលេខ ៦៣ សសរ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៨៣ របស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី ។ វិទ្យាស្ថាន មានភារកិច្ចបណ្តុះបណ្តាលក្របខ័ណ្ឌសេដ្ឋកិច្ច កំរិតឧត្តម និងមធ្យម ធ្វើវិក្រឹតការបំប៉នអំពីចំណេះដឹង និងអំពីការគ្រប់គ្រងសេដ្ឋកិច្ច ចំពោះកម្មាភិបាល ដែលកាន់ការងារសេដ្ឋកិច្ច ។ ការសិក្សាដំបូងប្រព្រឹត្តទៅជាភាសាវៀតណាមដោយផ្ទាល់ឬតាមការបកប្រែ ។ ទីតាំងវិទ្យាស្ថានសេដ្ឋកិច្ចស្ថិតនៅអាគារខ្លះនៃអតីតវិទ្យាល័យដេកាត (មុនឆ្នាំ១៩៧៥) ។ អាគារមួយចំនួនទៀតត្រូវទុកអោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្មបើកថ្នាក់បណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលខ្លី បំប៉នជំនាញ ។

អនុក្រឹត្យលេខ ៣៨ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ១៨ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៨៩ របស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី បានកែប្រែវិទ្យាស្ថានសេដ្ឋកិច្ច ទៅជាវិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច មានថ្នាក់ស្មើនាយកដ្ឋាន ចំណុះផ្ទាល់ក្រសួង អប់រំ ។ វិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច មានតួនាទីជាមជ្ឈមណ្ឌល បណ្តុះបណ្តាលវប្បធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ និង បច្ចេកទេស ដោយផ្សារភ្ជាប់ការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលទៅនឹងការ ស្រាវជ្រាវវិទ្យា-សាស្ត្រ ផលិតកម្ម និងជីវភាពសង្គម ។ វិទ្យាស្ថាន មានភារកិច្ចបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹតការក្របខ័ណ្ឌវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច តាមទ្រង់ទ្រាយទូលាយ និងមានឯកទេសសមស្រប ។ វិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច មានមហា វិទ្យាល័យ ៥ ÷

- មហាវិទ្យាល័យសេដ្ឋកិច្ចកសិកម្ម
- មហាវិទ្យាល័យសេដ្ឋកិច្ចឧស្សាហកម្មនិងសំណង់មូលដ្ឋាន
- មហាវិទ្យាល័យផែនការ ស្ថិតិ តំលៃ និងបៀវត្សពលកម្ម
- មហាវិទ្យាល័យពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងនិងក្រៅប្រទេស និងសំភារៈ
- មហាវិទ្យាល័យហិរញ្ញវត្ថុ គណនេយ្យ និងធនាគារ

ប្រកាសលេខ ២០៣ អយក.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា បំបែកវិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ចជាពីរផ្នែក ÷

- ផ្នែកពាណិជ្ជសាស្ត្រ ត្រូវបង្កើតជាមហាវិទ្យាល័យពាណិជ្ជសាស្ត្រ ស្ថិតក្នុងទីតាំងចាស់របស់វិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច*

- ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ត្រូវដាក់អោយស្ថិតក្រោមមហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច

<u>មហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រ</u>

- ដំបូងឡើយទីតាំងនេះជាសាលាមួយស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ឈ្មោះថា សាលាកម្មាភិបាលរដ្ឋបាលនិងនីតិសាស្ត្រ ។ ក្រោយមកសាលានេះក៏ត្រូវបានផ្ទេរមកក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងអប់រំវិញ (សេចក្ដីសំរេចលេខ ៥៦ សសរ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩២ របស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី) ។ ចុងក្រោយសាលានេះក៏ក្លាយជាសាលាឧត្ដមសិក្សា មានឈ្មោះថា មហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ។ ប្រកាសក្រសួងលេខ ២០៣ អយក-ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ស្តីពីការបំបែកវិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច បានផ្ទេរមន្ត្រីរាជការ បុគ្គលិកសិក្សាមួយចំនួន តាមជំនាញឯកទេស និងភារកិច្ច និងនិស្សិតផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច អោយស្ថិតក្រោមមហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ។ ជាមួយគ្នានេះក្រសួងអប់រំ បានបែងចែកសំភារៈបរិក្ខារសង្ហារិម តាមការចាំបាច់ពីអង្គភាពចាស់ អោយទៅមហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ។ ក្របខ័ណ្ឌ ទីតាំង និងសំភារៈបរិក្ខារមួយផ្នែកទៀត ទទួលពីក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

ទីតាំងសាលារៀននេះជាអតីត ទីតាំងរបស់មហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៤ ហើយចុងក្រោយឈ្មោះសាលាក៏នៅរក្សាដដែល ។

ក្រោយឆ្នាំ១៩៩៣ សាលារៀននេះបានទទួលជំនួយពីសាធារណរដ្ឋបារាំង ដើម្បីអភិវឌ្ឍជំនាញផង ពង្រីកភាសាបារាំងផងដែលទើបមានលទ្ធភាពក្រោយពេលបោះឆ្នោតខែ ឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៣ ។

<u>វិទ្យាស្ថានភាសាបរទេស</u>

- ឆ្នាំ១៩៨០ គណៈចាត់តាំងមជ្ឈិមបានអនុញ្ញាតអោយក្រសួងអប់រំបង្កើតសាលាភាសាមួយដែលមានភារកិច្ចបណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូមធ្យមសិក្សាកំរិត១ ភាសាបរទេស និងអ្នកបកប្រែភាសា ។ នៅឆ្នាំសិក្សា១៩៨០-៨១ សាលាបើកបង្រៀនភាសាវៀតណាម រុស្ស៊ី អាឡឺម៉ង់ ។ សាលានេះមានទីតាំងរួមគ្នាជាមួយសាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់ (សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទសព្វថ្ងៃ) តែមានក្របខណ្ឌរដ្ឋបាល ក្របខណ្ឌបង្រៀន សំភារៈបរិក្ខា និងថវិកាដោយឡែក ។ ឆ្នាំ១៩៨៤ សេចក្ដីសំរេចលេខ ៥២ អរ.ចត ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ១៩៨៤ របស់ក្រសួងអប់រំ បង្កើតសាលាឧបសម្ព័ន្ធរបស់សាលាភាសា (ចំណុះសាលាភាសា) ដើម្បីបង្រៀនភាសាវៀតណាមដល់កម្មាភិបាលមុនទៅសិក្សានយោបាយរយៈពេលវែងនៅ

* សេចក្ដីសំរេចលេខ ២៤ សសរ ចុះថ្ងៃទី ១៤ កក្កដា ១៩៩៨ របស់រាជរដ្ឋាភិបាលប្តូរឈ្មោះមហាវិទ្យាល័យពាណិជ្ជសាស្ត្រទៅជាវិទ្យាស្ថាន ជាតិគ្រប់គ្រង ។

វៀតណាម ។ សាលាឧបសម្ព័ន្ធនេះមានទីតាំងបណ្តោះអាសន្ននៅសាលាភ្នំដូនពេញ (វិទ្យាល័យព្រះស៊ីសុវត្ថិសព្វថ្ងៃ) ក្រោយមកប្តូរទៅអនុវិទ្យាល័យបឹងកេងកង និងប្តូរទៅសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញបច្ចុប្បន្ន ។ សិក្ខាកាមចូលរៀនសាលានេះ គឺគណៈចាត់តាំងមជ្ឈិមជាអ្នកជ្រើសរើសនិងប្រគល់អោយ ។

ឆ្នាំ១៩៨៧ សាលាភាសាមានភារកិច្ចបន្ថែមទៀតគឺបណ្តុះបណ្តាលគ្រូមធ្យមសិក្សាកំរិត ២ ភាសាវៀតណាម ភាសារូស៊ី ។

ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៨៨ សាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់ និងសាលាភាសាត្រូវបានបញ្ចូលគ្នា បង្កើតជាសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ ។

ក្រោយមកទៀត នៅឆ្នាំ១៩៩០ ឧបសម្ព័ន្ធសាលាភាសាត្រូវប្តូរជាមជ្ឈមណ្ឌលភាសាបរទេស (ថ្នាក់ស្មើការិយាល័យ) ចំណុះសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ មានភារកិច្ចបង្រៀនភាសាបរទេសដល់អ្នកត្រៀមទៅរៀនបរទេស និងបង្រៀនភាសាខ្មែរដល់និស្សិតបរទេស ។

<u>មហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ</u>

- ក្នុងសម័យអាណានិគមបារាំង សាលារៀនមួយត្រូវបានសាងសង់នៅទីនេះ ឈ្មោះថា សាលាបឋមសិក្សា ហ្វ្រង់ស្វាប៊ូឌាំង (Francois Boudoin) ។ នៅឆ្នាំ១៩៤៣ សាលាត្រូវបានប្តូរឈ្មោះជាសាលាគរុវិជ្ជា មានភារកិច្ចបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា ។

នៅឆ្នាំ១៩៥៨ សាលាប្តូរឈ្មោះជា វិទ្យាស្ថានជាតិគរុកោសល្យ មានភារកិច្ចបណ្តុះបណ្តាលសាស្ត្រាចារ្យមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ។

ឆ្នាំ១៩៦៥ សាលាប្តូរឈ្មោះជា មហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ មានភារកិច្ចបណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនបឋមសិក្សា និងសាស្ត្រាចារ្យមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ។ ការបណ្តុះបណ្តាលអធិការបឋមសិក្សាត្រូវបានចាប់ផ្តើមនៅ ឆ្នាំ១៩៦៨ ។ ចន្លោះ ១៩៧០-៧៥ កន្លែងនេះជាមជ្ឈមណ្ឌលនយោបាយរបស់និស្សិត និងគ្រូបង្រៀនដែលមាននិន្នាការប្រឆាំងរបបសាធារណរដ្ឋខ្មែរ របស់លោកសេនាប្រមុខ លន់ នល់ ។

ចន្លោះ ១៩៧៥-៧៩ សាលានេះត្រូវបោះបង់ចោល និងប្រើប្រាស់ជាឃ្លាំងសំបកដប និងរបស់ផ្សេងៗ ។

នៅឆ្នាំ១៩៧៩ សាលាត្រូវបានបោសសំអាតជួសជុលអោយដំណើរការឡើងវិញ ហើយប្រើប្រាស់ជាសាលានយោបាយក្រសួងអប់រំ ដែលមានភារកិច្ចបំប៉ននយោបាយ និងបច្ចេកទេសដល់កម្មាភិបាល បុគ្គលិកដែលចូលបំរើការក្នុងសម័យសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ។

សេចក្តីសំរេចលេខ ៣៦៨-៨០ កប ចុះថ្ងៃទី ០៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៨០ របស់ក្រុមប្រឹក្សា

ប្រជាជនបដិវត្តកម្ពុជា បង្កើតសាលាគរុកោសល្យនិងវិក្រឹតការមជ្ឈិម នៅទីនេះស្ថិតក្រោមក្រសួងអប់រំ ។ សាលាមានភារកិច្ចបណ្តុះបណ្តាល និងវិក្រឹត្យការជំនាញខាងគ្រប់គ្រង ខាងអប់រំ និងជំនាញគរុកោសល្យ អោយកម្មាភិបាលទទួលបន្ទុក មន្ទីរអប់រំខេត្តក្រុង នាយក-រងសាលារៀន និងគ្រូបង្រៀន ។

អនុក្រឹត្យលេខ ៨ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ១៩៨៦ របស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី បានកែប្រែសាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការមជ្ឈិម ទៅជាសាលាជាន់ខ្ពស់កម្មាភិបាលគ្រប់គ្រងអប់រំ ថ្នាក់ស្មើនាយកដ្ឋាន ស្ថិតក្រោមក្រសួងអប់រំ ។ សាលានេះជាមជ្ឈមណ្ឌលនយោបាយវប្បធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេសគ្រប់គ្រង និងមុខជំនាញវិជ្ជាជីវៈកំរិតឧត្តមសិក្សា ដែលមានភារកិច្ចជាក់ស្តែងដូចខាងក្រោម៖

- បណ្តុះបណ្តាលវិក្រឹតការកម្មាភិបាលគ្រប់គ្រងអប់រំគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ចាប់ពីនាយកសាលាកំរិតសិក្សាទី ២ និងកម្មាភិបាលការិយាល័យអប់រំស្រុកឡើងទៅ
- បំប៉នមុខជំនាញ
- ស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រគ្រប់គ្រងអប់រំ

នៅដំណាក់ចុងក្រោយ សាលាជាន់ខ្ពស់កម្មាភិបាលគ្រប់គ្រងអប់រំ ត្រូវក្លាយជាមហា-វិទ្យាល័យគរុកោសល្យ ក្នុងសំណុំរបស់សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ ដែលត្រូវរៀបចំឡើងវិញដោយអនុក្រឹត្យលេខ ៣៤ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩២ មាន ៥ មហាវិទ្យាល័យ និង១ វិទ្យាស្ថាន ។

ពីឆ្នាំ១៩៩៣ មហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ ត្រូវបានជួសជុល និងសាងសង់ដោយការជួយឧបត្ថម្ភជាច្រើនប្រភពក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ។ ការជួសជុលបានរក្សាស៊ុលដើមជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អាគារទីតាំងកណ្តាលដែលពីមុនជាអាគារឈើទ្រុឌទ្រោម បំរើអោយសាលាសហសិក្សា ត្រូវបានសាងសង់ជារោងអំពីគ្រឿងដែកគ្មានជញ្ជាំង សំរាប់ការប្រជុំផ្សេងៗ រួមទាំងថ្ងៃសម្ពោធនិងបើកបិទវគ្គផង ។

ប្រវត្តិការងារធំៗដែលមហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យបានបំពេញ ក្រោយពីដំណាក់កាលទី១ (សាលានយោបាយក្រសួងអប់រំ) ដំណាក់កាលទី២ (សាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការមជ្ឈិម) ដំណាក់កាលទី៣ (សាលាជាន់ខ្ពស់កម្មាភិបាល គ្រប់គ្រងអប់រំ) មាន៖

- ការបណ្តុះបណ្តាលអធិការបឋមសិក្សាឡើងវិញ (ជំនួយសាធារណរដ្ឋបារាំង)
- ការបណ្តុះបណ្តាលអធិការមធ្យមសិក្សា (ជំនួយសាធារណរដ្ឋបារាំង)
- ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូឧទ្ទេសបឋមសិក្សា
- ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិឯកទេសទូទៅ បរិញ្ញា + ១ ចាប់ពីឆ្នាំសិក្សា១៩៩៥-៩៦ (ពេលនោះ សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញបន្តបណ្តុះបណ្តាល តែគ្រូមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិភាសាបរទេស នៅមជ្ឈមណ្ឌលភាសាបរទេស) ។

<u>វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា</u>

ក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ វិទ្យាស្ថានបានដំណើរការឡើងវិញដោយសារជំនួយរបស់អតីត ស.ស.ស.ស. (សហភាព សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមសូវៀត) ដែលបានកសាងសាលានេះក្នុងទសវត្ស ៦០ (?) ។ ពេលដំណើរការនេះ សាលាមានឈ្មោះដើមជា វិទ្យាស្ថានបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់មិត្តភាព កម្ពុជា-សូវៀត ITSAKS សំរាប់បណ្តុះបណ្តាលអ្នកបច្ចេកទេសមធ្យមផង បណ្តុះបណ្តាលវិស្វករផង ។ គ្រឹះស្ថានសិក្សានេះជាទីកន្លែងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសធំជាងគេ និងទំនើបជាងគេនៅប្រទេសកម្ពុជា* ។

ដំណាក់កាលចុងក្រោយ ពិសេសក្រោយពេលបោះឆ្នោត សាលានេះបានប្តូរឈ្មោះ វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា ITC (១៩៩៤) ហើយទទួលការឧបត្ថម្ភពីប្រទេសនិយមភាសាបារាំង - Les pays francophones ក្នុងនោះ AUPELF- UREF ជាអ្នកជួយផ្ទាល់ ពិសេសប្រទេសបារាំង បានបញ្ជូនសាស្ត្រាចារ្យមកបង្រៀន និងជួយកសាងជួរសាស្ត្រាចារ្យខ្មែរ ។

<u>មជ្ឈមណ្ឌលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈព្រះកុសុមៈ</u>

មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ទឹកថ្លាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ សេចក្តីសំរេចលេខ ៨១ សរច ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ១៩៨១ របស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី ។ នាយកសាលាមានឋានៈ ស្មើមន្ទីរជុំវិញខេត្ត ។ នៅដំណាក់កាលទី២ សាលាត្រូវបានប្តូរឈ្មោះ ជាមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈមិត្តភាពកម្ពុជា-សូវៀតដែលទទួលការឧបត្ថម្ភថវិកា និងបច្ចេកទេសពីអតីត សហភាពសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមសូវៀត (សសសស) ។ ក្រោយបោះឆ្នោតឆ្នាំ១៩៩៣ សាលាប្តូរឈ្មោះជាមជ្ឈមណ្ឌលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ ព្រះកុសុមៈ ។

<u>សាលាមធ្យមសិក្សាឯកទេសពាណិជ្ជកម្ម</u>

ក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ សាលាមធ្យមសិក្សាឯកទេសពាណិជ្ជកម្មស្ថិតក្រោមក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម។ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡាបានស្នើទៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអោយសាលានេះស្ថិតក្រោមក្រសួងតែមួយវិញ ។ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មបានឯកភាព ហើយអនុក្រឹត្យលេខ ២៤ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៤ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល បានផ្ទេរសាលាមធ្យមសិក្សាឯកទេសពាណិជ្ជកម្មអោយមកក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។

<u>សាលាមធ្យមសិក្សាឯកទេសឧស្សាហកម្ម</u>

មុនឆ្នាំ១៩៧០ សាលានេះស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងអប់រំ មានឈ្មោះថា មហាវិទ្យាល័យសិល្បៈ និងមុខរបរ ។ សាលានេះដំណើរការដោយសារជំនួយរបស់សហរដ្ឋអាមេរិច ។

ឆ្នាំ១៩៨០ សាលានេះបើកទ្វារឡើងវិញ ឈ្មោះថាសាលាមធ្យមសិក្សាបច្ចេកទេស

---

* លោក អ៊ុយ វ៉ាន់ថុន ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល នៃវិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា ។

ឧស្សាហកម្ម (គ.ម.លេខ ៦) ហើយបើកវគ្គខ្លីៗមិនរៀបរយ ដើម្បីបំរើតំរូវការបណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិក និងអ្នកបច្ចេកទេសអោយក្រសួងឧស្សាហកម្ម ដែលគ្រប់គ្រងសាលានេះ ។ ដល់ឆ្នាំ១៩៨៨ ទើបមានវគ្គវែងរៀបរយ : វគ្គមធ្យមបច្ចេកទេស វគ្គកម្មករជំនាញ ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៤ មានបើកវគ្គគ្រូបច្ចេកទេស (គរុកោសល្យបច្ចេកទេស) ។ សាលានេះដំណើរការបានដោយសារជំនួយរបស់ OXFAM , APHEDA...... ។

នៅឆ្នាំ១៩៩៤ សាលានេះត្រូវបានផ្ទេរអោយស្ថិតក្រោមក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា (ប្រកាសលេខ ៦០១ ចត-ប្រក ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៤ របស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល) ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៧ សាលានេះមានឈ្មោះថា សាលាមធ្យមសិក្សាឯកទេសឧស្សាហកម្ម ។

<u>សាលាមធ្យមសិក្សាគរុកោសល្យមត្តេយ្យមជ្ឈិម</u>

នៅដំណាក់កាលអភិវឌ្ឍមត្តេយ្យសិក្សា ក្នុងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា សាលាមត្តេយ្យក្រុមសាមគ្គី បានរីកចំរើន និងទ្រទ្រង់ដោយក្រុមសាមគ្គីតាមមូលដ្ឋាន ។ សាលាមធ្យមសិក្សាគរុកោសល្យមត្តេយ្យមជ្ឈិម ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសេចក្តីសំរេចលេខ ២០៦ សសរ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៨៥ របស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី មានភារកិច្ច ÷

- បណ្តុះបណ្តាលគ្រូមត្តេយ្យតាមប្រព័ន្ធបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលវែង និងទៀងទាត់
- វិក្រឹតការនយោបាយ និងមុខជំនាញវិជ្ជាជីវៈជូនអ្នកគ្រូមត្តេយ្យដែលបានបណ្តុះបណ្តាលហើយ
- សិក្សាស្រាវជ្រាវអប់រំមត្តេយ្យសិក្សា

ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូមត្តេយ្យបានដំណើរការជាបន្តបន្ទាប់ ហើយឈានដល់រូបមន្ត ១១+២ នៅឆ្នាំសិក្សា១៩៩៣-៩៤ ។ នៅឆ្នាំសិក្សា១៩៩៦-៩៧ មានគ្រូមត្តេយ្យភេទប្រុសចេញបំរើការជាលើកដំបូង ។ នៅប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះប្រភពបណ្តុះបណ្តាលគ្រូមត្តេយ្យជួបការលំបាក ។ នាយកសាលាមធ្យមសិក្សាគរុកោសល្យមត្តេយ្យមជ្ឈិម មានថ្នាក់ស្មើអនុប្រធានមន្ទីរជុំវិញខេត្ត ។

<u>សាលាមធ្យមសិក្សាអប់រំកាយនិងកីឡា</u>

ដើមឡើយទីតាំងសាលានេះជាសាលានយោបាយ វប្បធម៌ និងមុខជំនាញ របស់ក្រសួងវប្បធម៌ ក្នុងសម័យសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និងរដ្ឋកម្ពុជា ។ ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញសិល្បៈផ្សេងៗ មានសិល្បៈមហាជនជាដើម ត្រូវបានរៀបចំនៅកន្លែងនេះដើម្បីភ្ជាប់ការឃោសនាអប់រំ ជាមួយសិល្បៈ ។ ពេលនោះដែរវិស័យកីឡាស្ថិតនៅក្នុងវប្បធម៌ ។ សាលាមធ្យមសិក្សាអប់រំកាយនិងកីឡា ស្ថិតនៅជាប់ខាងកើតពហុកីឡាដ្ឋានអូឡាំពិច ។ ពេលរៀបចំក្រសួងក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ឆ្នាំ១៩៩៣ សាលានេះក៏ប្ដូរទីតាំងមកក្នុងសាលានយោបាយ វប្បធម៌ និងមុខជំនាញ ហើយក៏យកឈ្មោះជាសាលាមធ្យមសិក្សាអប់រំកាយនិងកីឡា រហូតដល់ផ្ទេរចូលក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។ សាលានយោបាយ វប្បធម៌និងមុខជំនាញ ក៏បាត់ឈ្មោះរហូតមក ។

ទីតាំងរបស់សាលានេះជាអតីតសាលាបឋមសិក្សាតេជោដំឌិន មុនឆ្នាំ១៩៧៥ ។ ចាប់ពី ១៩៧៩ ក្រសួងវប្បធម៌បានប្រើប្រាស់ទីតាំងនេះរហូតមកដល់ ១៩៩៣ ។

ក្រៅពីសាលាមធ្យមសិក្សាបច្ចេកទេសខាងលើ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា មានមជ្ឈមណ្ឌលបណ្ដុះបណ្ដាលផ្សេងៗទៀតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន÷

- មជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ (រាជធានីភ្នំពេញ, កណ្ដាល , តាកែវ, កំពង់ចាម , ព្រៃវែង , បាត់ដំបង និងស្ទឹងត្រែង)
- មជ្ឈមណ្ឌលបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈខេត្តបាត់ដំបង
- មជ្ឈមណ្ឌលបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈខេត្តសៀមរាប
- មជ្ឈមណ្ឌលបណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ និងធនធានបច្ចេកវិជ្ជាខេត្តកណ្ដាល

\+ <u>សាលារៀនចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា</u>

<u>វិទ្យាល័យព្រះស៊ីសុវត្ថិ</u> - ក្រោយឆ្នាំ១៩៧០ សាលានេះឈ្មោះជា វិទ្យាល័យ ៩ តុលា (ថ្ងៃប្រកាសរបបសាធារណរដ្ឋខ្មែរ របស់សេនាប្រមុខ លន់ នល់) ។ ក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ ដែលសាលានេះបើកទ្វារឡើងវិញ នៅឆ្នាំ១៩៨០ សាលាមានឈ្មោះថា វិទ្យាល័យភ្នំដូនពេញ ដែលមានតែថ្នាក់ទី ៨ - ៩ - ១០ (ប្រព័ន្ធចំណេះទូទៅពេលនោះមាន ១០ ឆ្នាំ) ។ ចន្លោះពេលពី ១៩៧៩ ដល់ ១៩៨០ កន្លែងនេះជាសាលាគរុកោសល្យរាជធានី ដែលជាសាលានយោបាយផង បណ្ដុះបណ្ដាលគ្រូបឋមសិក្សាផង ។ ក្រោយពេលបោះឆ្នោតឆ្នាំ១៩៩៣ សាលានេះត្រូវបានប្ដូរឈ្មោះជាវិទ្យាល័យព្រះស៊ីសុវត្ថិដូចដើមវិញ ។ បច្ចុប្បន្ន សាលាបើកទទួលសិស្ស ចាប់ពីថ្នាក់ទី ៧ រហូតដល់ ទី១២ (ប្រព័ន្ធអប់រំចំណេះទូទៅ ១២ ឆ្នាំ) ។

<u>វិទ្យាល័យអនុវត្ត</u> - វិទ្យាល័យនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង តាមប្រកាសលេខ ៧០៥ អយក.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៦ នៅក្នុងបរិវេណមហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ (ចាប់ពីឆ្នាំសិក្សា ១៩៩៦-៩៧) ហើយស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់មហាវិទ្យាល័យ និងនាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និងមត្តេយ្យសិក្សា ។

ក្នុងជំហានដំបូងនៃការបើកវិទ្យាល័យនេះ សិស្សមួយចំនួនត្រូវបានផ្ទេរពីបេក្ខជនដែលប្រលងជាប់ចូលវិទ្យាល័យព្រះស៊ីសុវត្ថិ ហើយគ្មានកន្លែងរៀន ។ ការបើកវិទ្យាល័យនេះជួយសំរួលការ

ស្រូបសិស្សដែលនៅកណ្តាលរាជធានីអោយមានលទ្ធភាពចូលរៀនបានមួយចំនួនថែមទៀត ។

<u>សាលាបឋមសិក្សាអនុវត្ត</u> - សាលារៀននេះតាំងនៅក្នុងបរិវេណមហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ ហើយស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់មហាវិទ្យាល័យ ។ ដំបូងសាលានេះជាបឋមសិក្សាវត្តលង្កា តាំងនៅក្នុងវត្តលង្កា បង្កើតដោយសេចក្តីសំរេចលេខ ៩២ សសរ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៨ ។ ក្រោយពេលដែលវត្តលង្កាត្រូវការទីតាំងសាលារៀននោះធ្វើជាកន្លែងសិក្សាសំរាប់ព្រះសង្ឃ សាលាបឋមសិក្សាវត្តលង្កាត្រូវបានផ្ទេរជាសាលាអនុវត្តរបស់មហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យតាមប្រកាសលេខ ១៤ អយក.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៥ ។

<u>សាលាមត្តេយ្យ៧មករា</u> - សាលានេះភ្ជាប់ឈ្មោះនឹងព្រឹត្តិការណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រ ៧មករា ១៩៧៩ ដែលជាថ្ងៃរំដោះប្រទេសកម្ពុជាចេញពីរបបប្រល័យពូជសាសន៍ ។ សាលាមត្តេយ្យនេះត្រូវបានបង្កើត ឡើងដោយសេចក្តីសំចេលេខ៨១៧ អរ-ចត ចុះថ្ងៃទី ៧ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៨០ ដើម្បីទទួលកូនកម្មាភិបាល បុគ្គលិក កម្មករ របស់ក្រសួងអប់រំ ពេលនោះមកអបរំដើម្បីទុកលទ្ធភាព អោយឳពុកម្តាយបានបំរើការងារ រដ្ឋ ។ ក្រៅពីនេះក៏មានទទួលកុមារពីមជ្ឈដ្ឋានឯទៀតដែរ ។
សាលាមត្តេយ្យនេះគ្មានត្រូវបានប្តូរទី តាំង និងប្តូរឈ្មោះទេគឺតាំងនៅខាងលិចអតីតក្រសួងអប់រំ ។

<u>វិទ្យាល័យព្រះយុគន្ធរ</u> - ឈ្មោះវិទ្យាល័យព្រះយុគន្ធរ ត្រូវបានប្រើរហូតដល់ឆ្នាំ១៩៧០ ។ នៅឆ្នាំដដែលនេះ វិទ្យាល័យព្រះយុគន្ធរប្តូរឈ្មោះជាវិទ្យាល័យ ១៨ មិនា (ថ្ងៃដែលសេនាប្រមុខលន់ នល់ ធ្វើរដ្ឋប្រហារទំលាក់សម្តេចសីហនុ ឆ្នាំ១៩៧០) ហើយប្រើរហូតដល់១៩៧៥ ។ គឺជាវិទ្យាល័យដ៏ធំមួយនៅភ្នំពេញសម័យនោះ ។

ឆ្នាំ១៩៨០ ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ១៣០-៨០ ក្រច-ក្រប្រ របស់ក្រុមប្រឹក្សាប្រជាជនបដិវត្តកម្ពុជា បានបើកគ្រឹះស្ថានសិក្សាមួយ ឈ្មោះថា " សាលាបំពេញវិជ្ជាមជ្ឈិម " នៅត្រង់ទីតាំងអតីតវិទ្យាល័យព្រះយុគន្ធរនេះ ។ សាលានេះអោយមានថ្នាក់ស្មើនាយកដ្ឋាន ហើយស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងអប់រំ ។ សាលានេះមានភារកិច្ចបំប៉ន និងលើកកំពស់កំរិតវប្បធម៌ ជូនកម្មាភិបាល និងយុវជនដែលជាបុគ្គលិក កម្មករ កសិករឈានមុខ យុវជនជាកូនកម្មាភិបាល រឺ យុវជនដែលបានពលីជីវិតជូនបដិវត្តន៍ ។ ក្រសួងអប់រំ សហការជាមួយ គណៈចាត់តាំងមជ្ឈិមដើម្បីប្រមូលសិក្ខាកាមអោយចូលរៀន ។ ឆ្នាំក្រោយៗមកទៀត ប្រភពសិក្ខាកាមកាន់តែចុះតិចហេតុនាំអោយសល់បន្ទប់រៀនគុកៅអី ។ វគ្គបំពេញវិជ្ជានេះមានដល់ចប់កំរិតសិក្សាទី៣ (ចប់កំរិតវិទ្យាល័យ) ។

ដំណោះស្រាយពេលនោះ គឺបន្តដំណើរការវគ្គបំពេញវិជ្ជាចុងក្រោយអោយចប់ និងបើក

វិទ្យាល័យចំណេះទូទៅ មួយបន្ថែមក្នុងបរិវេណសាលានេះចាប់ពីឆ្នាំសិក្សា១៩៩២-៩៣ ដើម្បីប្រើប្រាស់បន្ទប់ សិក្សារ ដែលអាចទទួល សិស្សបាន ៥២០នាក់ ។ សាលាចាប់ទទួលសិស្សចំណេះទូទៅ (មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ចាប់ពីឆ្នាំសិក្សា ១៩៩២-៩៣) ។

ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីសំរេចអោយប្រើឈ្មោះ វិទ្យាល័យព្រះយុគន្ធរ ដល់វិទ្យាល័យដែលបើកថ្មីនេះ ។

<u>អនុវិទ្យាល័យ ចតុមុខ</u>

សេចក្តីសំរេចលេខ ៣៨៣ អរ.ចត ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៨០ បានបង្កើតគ្រឹះស្ថានបឋមសិក្សា មួយឈ្មោះថា " សាលាបឋមសិក្សាក្រុងភ្នំពេញ " ស្ថិតក្រោមឱវាទផ្ទាល់របស់ក្រសួងអប់រំ ។ ឆ្នាំ ១៩៨១ ក្រសួងបានចេញសេចក្តីសំរេច បង្កើតកំរិតសិក្សាទី២ នៅក្នុងបរិវេណសាលាបឋមសិក្សាក្រុងភ្នំពេញនេះ ។

ក្រោយមកទៀត នៅឆ្នាំ ១៩៨២ សេចក្តីសំរេចថ្មីរបស់ក្រសួងបានបង្កើត " សាលាចតុមុខ " ជាគ្រឹះស្ថានកំរិតសិក្សា ទី១-ទី២ (បឋមសិក្សា , មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ) ។ សាលានេះជាសាលាអនុវត្តរបស់សាលា គរុកោសល្យនិងវិក្រឹតការ មជ្ឈិម (បច្ចុប្បន្នមហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ) និងមានភារកិច្ចអប់រំកុមារនៅរាជធានីភ្នំពេញ ខាងកំរិតសិក្សាទី១ និង ទី២ ។

ដោយការសិក្សានេះចេះតែមានការរីកចំរើន ក្រសួងបានចេញសេចក្តីសំរេចអោយបើកសាលាបឋមសិក្សាមួយ កន្លែងថ្មីទៀត ចាប់ពីបវេសនកាល ១៩៩០-៩១ ដែលមានទីតាំងស្ថិតក្នុងវត្តបុទុមវត្តី ជាឧបសម្ព័ន្ធសាលាចតុមុខនិង មានឈ្មោះថា " សាលាបឋមសិក្សាវត្តបុទុមវត្តី " ។ ក្របខ័ណ្ឌបំរើការសាលានេះជាក្របខ័ណ្ឌរួមរបស់សាលារៀន ចតុមុខ ។

ចុងក្រោយសាលានេះមានឈ្មោះថា អនុវិទ្យាល័យចតុមុខ ដែលមានមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិផង បឋមសិក្សាផង (សាលា បឋមសិក្សាវត្តបុទុមវត្តី ជាឧបសម្ព័ន្ធរបស់អនុវិទ្យាល័យចតុមុខ) ។

ខ- <u>នាយកគ្រឹះស្ថានសិក្សា</u>

<u>ឈ្មោះគ្រឹះស្ថានសិក្សា និង នាយក</u>

(ពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ដល់ មុនពេលចេញអនុក្រឹត្យ លេខ ២១ អនក្រ.បក)

ល.រ	គ្រឹះស្ថានសិក្សា	ឈ្មោះថ្មីរបស់គ្រឹះស្ថានសិក្សា	នាយក
1.	សាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់	១-សាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ ២-សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ	ធិត ផន្ទរ (សាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់) , វ៉ា ស៊ីមសិទ្ធ
2.	វិទ្យាស្ថានបច្ចេកទេសជាន់ខ្ពស់ មិត្តភាពកម្ពុជា-សូវៀត (ITSAKS)	វិទ្យាស្ថានបច្ចេកវិទ្យាកម្ពុជា (ITC)	ឱម ញាណសារៈ , ដូ កុងងួន ទេព ធន (នាយករដ្ឋបាល ITC)
3.	សាកលវិទ្យាល័យមហាឥសីវេទ	សាកលវិទ្យាល័យវេទមហាឫសី	សំ សុក្ខុន , ជា សាវ៉ាន , សូម៉េ ហស្សេជា
4.	វិទ្យាស្ថានវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច	មហាវិទ្យាល័យ ពាណិជ្ជសាស្ត្រ	អ៊ីវ ចុង
5.	សាលារដ្ឋបាលនីតិសាស្ត្រ	មហាវិទ្យាល័យនីតិសាស្ត្រ និងវិទ្យាសាស្ត្រសេដ្ឋកិច្ច	លឿង នៃ , យក់ ង៉ុយ (នាយករងទទួលបន្ទុករួម)

6.	ឧបសម្ព័ន្ធសាលាភាសា	មជ្ឈមណ្ឌលភាសាបរទេស	ស៊ីវ ផា (ឧបសម្ព័ន្ធសាលាភាសា)
7.	សាលាភាសា	វិទ្យាស្ថានភាសាបរទេស	ពិត ចំណាន . ម៉ៅ សុក្កុន
8.	សាលាគរុកោសល្យ និង វិក្រឹតការមធ្យម	១-សាលាជាន់ខ្ពស់កម្មាភិបាលគ្រប់គ្រងអប់រំ ២-មហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ	សោម កុយ . អ៊ុំ គីមផន . សំ ព្រហ្មនា . នាង មុត (នាយកស្តីទី)
9.	មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាល វិជ្ជាជីវៈទឹកថ្លា	មជ្ឈមណ្ឌលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ ព្រះកុសុមៈ	ខៀវ កូឡា . ប៉េង ស៊ីមហុង
10.	សាលាមធ្យមសិក្សា ឯកទេសពាណិជ្ជកម្ម		ម៉ក់ យ៉ុន . អៀង សុផល
11.	សាលាមធ្យមសិក្សា បច្ចេកទេសឧស្សាហកម្ម	សាលាមធ្យមសិក្សាឯកទេស ឧស្សាហកម្ម	សោម ថាន . ម៉ុក សារុត
12.	សាលាមធ្យមសិក្សា គរុកោសល្យមត្តេយ្យមធ្យម		អ.ស ប៉ែន ណារុណ . អ.ស ប្រាក់ សូលីដា
13.	សាលាមធ្យមសិក្សា អប់រំកាយនិងកីឡា		សរ សួន (ដល់ឆ្នាំ ១៩៩៥)
14.	វិទ្យាល័យភ្នំជូនពេញ	វិទ្យាល័យ ព្រះស៊ីសុវត្ថិ	ហ៊ូ ស្រ៊ី . សេង លីម
15.	សាលាបំពេញវិជ្ជាមធ្យម	វិទ្យាល័យព្រះយុគន្ធរ	អ.ស យុន ង៉ែត . ស៊ិន ងួនហេង . កែវ យ៉ារ. គួច ស៊ាងគ្រុយ
16.	សាលាបឋមសិក្សាក្រុង ភ្នំពេញ	១-សាលាចតុមុខ ២-អនុវិទ្យាល័យចតុមុខ	សាលាបឋមសិក្សាក្រុងភ្នំពេញ : ង៉ោ ខាយ : អ.សមូល មៀចសាវ៉ាក់ សាលាចតុមុខ : ទី គ្រី (នាយករួម) អនុវិទ្យាល័យចតុមុច (រួមទាំងបឋមសិក្សា) : រ័ត្ន សាគរ . ដាំ សឿន .
17.	វិទ្យាល័យ អនុវត្ត		រ័ត្ន ហួត
18.	សាលាបឋមសិក្សាវត្តលង្កា	សាលាបឋមសិក្សាអនុវត្ត	អ.ស សេង ឆែម . តាំង គុយសាន . ជា ប៊ុនហោ
19.	សាលាមត្តេយ្យ៧មករា		អ.ស ប៉ក់ សាម័យម៉ង់សាណា . អ.ស ស៊ី អេងលី

III- <u>ការអនុវត្តអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃ ទី ២៣ មីនា ១៩៩៨</u> :

អនុក្រឹត្យស្តីពីការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា ត្រូវបានរៀបចំពង្រាងតាំងពី ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។ ការយឺតយ៉ាវចេញអនុក្រឹត្យនេះមានមូលហេតុធំ ពីរ :

- ការរង់ចាំអនុក្រឹត្យលេខ ២០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ៣០ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ស្តីពីការរៀបចំនិងប្រព្រឹត្យទៅរបស់ក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ដែលជាអនុក្រឹត្យស្តង់ដាចេញជាមុនសិន ទើបគំរូវអនុក្រឹត្យក្រសួងនីមួយៗទៅតាមស្តង់ដានោះ ។ ការយកស្តង់ដានេះជាមូលដ្ឋាន ដោយហេតុថារចនាសម្ព័ន្ធក្រសួងក្រោយបោះឆ្នោតឆ្នាំ១៩៩៣ ខុសពីរចនាសម្ព័ន្ធសម័យសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា និង សម័យរដ្ឋកម្ពុជា ។

- ខ្លឹមសារនៃអនុក្រឹត្យរបស់ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡាមានពាក់ព័ន្ធដល់ក្រសួងជាច្រើន ពិសេសបញ្ហា ឧត្តមសិក្សា ។ ក្រៅពីនេះ COMEX និង អន្តរក្រសួង បានផ្តល់យោបល់ល្អជាច្រើនក្នុងខ្លឹមសារ ដូចជាការបណ្តុះ បណ្តាលបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈ វិស័យកីឡា ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ . ការសិក្សាអប់រំ ... ដែលទាមទារពេលវេលា កែលំអច្រើនសាមួយរយៈវែង ពន្យារដល់ថ្ងៃទី ២៣ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៨ គឺជិតដល់ពេលបោះឆ្នោតជ្រើសរើស តំណាងរាស្ត្រ ដែលនឹងកំណត់នៅថ្ងៃទី ២៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ។

១-<u>រចនាសម្ព័ន្ធថ្មីរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា</u> (ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ)

ក/អគ្គនាយកដ្ឋាន និង អគ្គាធិការដ្ឋាន គឺ ជាឋានានុក្រមមួយថ្មីក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។ អគ្គនាយក និង អគ្គាធិការ ត្រូវតែងតាំងដោយក្រឹត្យ ។ អគ្គនាយករង និង អគ្គាធិការរង ត្រូវតែងតាំងដោយអនុក្រឹត្យដូចប្រធាននាយកដ្ឋានដែរ ។

ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា ជាក្រសួងធំជាងគេបង្អស់ក្នុងចំណោមក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាននៃរាជរដ្ឋាភិបាល ។ រចនាសម្ព័ន្ធថ្មីត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយមានអគ្គនាយកដ្ឋាន ៤ និង អគ្គាធិការដ្ឋាន ១ ។

-អគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ មាន :

- នាយកដ្ឋាន បឋម និង មត្តេយ្យសិក្សា
- នាយកដ្ឋាន មធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ
- នាយកដ្ឋាន អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ
- នាយកដ្ឋាន សុខភាពសិក្សា
- នាយកដ្ឋាន ស្រាវជ្រាវគរុកោសល្យ
- គ្រឹស្ថានបោះពុម្ព និង ចែកផ្សាយ

-អគ្គនាយកដ្ឋាន យុវជន និង កីឡា

- នាយកដ្ឋានយុវជន
- នាយកដ្ឋានអប់រំកាយ និង កីឡា
- វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំកាយ និង កីឡា

-អគ្គនាយកដ្ឋាន ឧត្តមសិក្សា បច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ

- នាយកដ្ឋាន ឧត្តមសិក្សា
- នាយកដ្ឋានអប់រំ បណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និង វិជ្ជាជីវៈ
- នាយកដ្ឋានបណ្តុះបណ្តាល និង វិក្រឹតការ
- នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ

-អគ្គនាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និង ហិរញ្ញវត្ថុ

-នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល

-នាយកដ្ឋានបុគ្គលិក

-នាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុ

-នាយកដ្ឋានសំភារៈ និង ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

-នាយកដ្ឋានទំនាក់ទំនងវប្បធម៌ និង អាហារូបករណ៍

-នាយកដ្ឋានផែនការ

-អគ្គាធិការដ្ឋាន ចែកជា អធិការដ្ឋានអប់រំ និង អធិការដ្ឋានរដ្ឋបាល និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលឋានៈស្មើនាយកដ្ឋានដែរ ។ អធិការដ្ឋានអប់រំមានភារកិច្ចរួមលើការអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។

ជារួមក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា មាន ២២ អង្គភាព* មានឋានៈស្មើនាយកដ្ឋានដែលបានមកពីរៀបចំ រចនាសម្ពន្ធ័ដែលមានពីមុនពេលចេញអនុក្រឹត្យនេះ :

-ការបញ្ចូលអង្គភាព :

គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំត្រូវបានបញ្ចូលជាមួយមជ្ឈមណ្ឌលចែកផ្សាយនិងបណ្ណាល័យ ជាអង្គភាពតែមួយគឺ គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ព និង ចែកផ្សាយ ។ ការបញ្ចូលនេះត្រូវបានផ្តើមគំនិតតាំងពី ឆ្នាំ ១៩៩១តែមិនទាន់បានអនុវត្ត ។

វិទ្យាស្ថានជាតិ អប់រំកាយ និង កីឡា ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយបញ្ចូលមជ្ឈមណ្ឌលជាតិហ្វឹកហ្វឺន និង សាលាមធ្យមសិក្សា អប់រំកាយ និង កីឡា អោយស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងតែមួយ និង បង្កើតបន្ថែមអង្គភាពថ្មីមួយទៀត ក្នុងនេះ ។

-ការបំបែកអង្គភាព :

នាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សាត្រូវបានបំបែកជា ២ នាយកដ្ឋាន គឺ នាយកដ្ឋានបឋមនិងមត្តេយ្យសិក្សា នាយកដ្ឋានមធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ ។

នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និង សិក្សាឯកទេសត្រូវបានបំបែកជា ២នាយកដ្ឋាន គឺ នាយកដ្ឋាន ឧត្តមសិក្សា នាយកដ្ឋានអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និងវិជ្ជាជីវៈ ។

មន្ទីរត្រូវបានបំបែកជានាយកដ្ឋានរដ្ឋបាល និង នាយកដ្ឋានទំនាក់នងវប្បធម៌និងអាហារូបករណ៍ (ការិយាល័យអាហារូបករណ៍ត្រូវបានផ្ទេរពីនាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និង សិក្សាឯកទេសមកក្នុងនាយកដ្ឋានទំនាក់ទំនងវប្បធម៌ និង អារហារូបករណ៍) ។

នាយកដ្ឋានផែនការនិងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវបានបំបែកជា ២ នាយកដ្ឋានគឺ នាយកដ្ឋាន ហិរញ្ញវត្ថុ នាយកដ្ឋានសំភារៈ និង ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។ មុនចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អរក្រ.បក ក្រសួងមានបង្កើតអង្គភាពផែនការ និង សំរបសំរួលជំនួយតែមិនស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់នាយកដ្ឋានផែនការ និង ហិរញ្ញកិច្ចទេ ។

* ការប្តូរឈ្មោះអង្គភាព :

-នាយកដ្ឋានចាត់តាំងប្តូរឈ្មោះជានាយកដ្ឋានបុគ្គលិក

-វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្រ្ត ប្តូរឈ្មោះជា នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវគរុកោសល្យ

* អង្គភាពបង្កើតថ្មី (ថ្នាក់ស្មើនាយកដ្ឋាន)

-នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្រ្ត

---

* អង្គភាពចំនួន ២២ នេះរាប់ទាំងវិទ្យាស្ថានភាសាជាតិ ។ គ្រឹះស្ថានសិក្សារាប់ដោយឡែកពីនេះ ។

-នាយកដ្ឋានសុខភាពសិក្សា (ពីមុនជាអង្គភាពអនាម័យសិក្សា ជាការិយាល័យចំណុះមន្ទីរ)

-នាយកដ្ឋានផែនការ (ពីមុនជាអង្គភាពផែនការ និង សំរបសំរួលជំនួយ).

-អធិការដ្ឋានអប់រំ និង អធិការដ្ឋានរដ្ឋបាល និង ហិរញ្ញវត្ថុ (អធិការដ្ឋានត្រូវបានបង្កើតនៅគ្រប់ក្រសួង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានក្នុងរចនាសម្ពន្ធ័ថ្មី) ។

កំណត់សំគាល់សំខាន់មួយគឺក្នុងរចនាសម្ពន្ធ័ចាស់របស់ក្រសួងមានសាលាចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា (វិទ្យាល័យ៣ អនុវិទ្យាល័យ ១ , បឋមសិក្សា ២ , មត្តេយ្យសិក្សា ១) ស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទីស្តីការ ។ ក្នុងរចនាសម្ពន្ធ័ថ្មី សាលារៀនចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា មិនស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទីស្តីការទេ នឹង ត្រូវផ្ទេរទៅអោយមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា រាជធានីភ្នំពេញគ្រប់គ្រងវិញ (សាលាអនុវត្តមានវិទ្យាល័យ ១ , បឋមសិក្សា ១ ជាករណីដោយឡែក) ។

និន្នាការផ្ទេរសាលារៀនចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សាទៅអោយមន្ទីររាជធានីភ្នំពេញគ្រប់គ្រងមានកើតម្តងកាលពីឆ្នាំ១៩៩៤ តែអនុវត្តពុំទាន់បានដោយមានទំនាស់មួយចំនួន (មន្ត្រីរាជការមានបំណងស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ទីស្តីការដដែល) ។

២-<u>ការរៀបចំនានាជាជំហានដំបូង</u>

ក-ការរៀបចំថ្នាក់នាយកដ្ឋាន-លិខិតបង្គាប់ការលេខ ២៧៤ អយក-បុ ចុះថ្ងៃទី ១៩ ខែ មិនា ឆ្នាំ១៩៩៨ ចុះហត្ថលេខាដោយ ឯកឧត្តម គា សាហាន រដ្ឋលេខាធិការ ជាការងារដំបូងបង្អស់ក្នុងការអនុវត្តអនុក្រឹត្យ លេខ ២១ អនក្រ-បក ។ ការតែងតាំងនេះធ្វើមុនចេញអនុក្រឹត្យ មួយរយៈខ្លី ។

នាយកដ្ឋាន វិទ្យាស្ថាន គ្រឹះស្ថាន ត្រូវបានចាត់តាំងដោយមានអ្នកទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងពេលរង់ចាំការតែងតាំងដោយលិខិតបទដ្ឋានខ្ពស់ជាង (អនុក្រឹត្យ) ។ ការចាត់តាំងនេះលើកលែងតែ អគ្គនាយក , អគ្គនាយករង អគ្គាធិការ , អគ្គាធិការរង , នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ , នាយកដ្ឋានយុវជន , នាយកដ្ឋានអប់រំកាយ និង កីឡា ,វិទ្យាស្ថានជាតិអប់រំកាយ និង កីឡា , អធិការដ្ឋានអប់រំ , អធិការដ្ឋានរដ្ឋបាល និង ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលរកមនុស្សមិនទាន់បាន រឺ មានបញ្ហាស្មុគ្រ ស្មាញមួយចំនួនពុំទាន់ដោះស្រាយរួច ។

មុននេះ ជាការត្រៀមបំបែក-បញ្ចូលអង្គភាព រឺ ការប្រគល់ភារកិច្ចថ្មីដល់អង្គភាព ក្រសួងបានចេញប្រកាសតែងតាំងថ្នាក់អនុប្រធាននាយកដ្ឋានមួយចំនួននៅនាយកដ្ឋានបុគ្គលិក នាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា (ត្រូវបំបែកជាពីរ) នាយកដ្ឋានឧត្តមសិក្សា និង សិក្សាឯកទេស (ត្រូវបំបែកជាពីរ) នាយកដ្ឋាផែនការ និង ហិរញ្ញកិច្ច (ត្រូវបំបែកជាពីរ) គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយអប់រំ និង មជ្ឈមណ្ឌលចែកផ្សាយ-បណ្ណាល័យ (ត្រូវបញ្ចូលតែមួយ) ។ល ។

ខ-ការរៀបចំការិយាល័យរបស់អង្គភាព_ នៅក្នុងអនុក្រឹត្យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលមានតែការបង្កើតនាយកដ្ឋាន អធិការដ្ឋាន និង អគ្គនាយកដ្ឋានប៉ុណ្ណោះ ។ ផ្អែកតាមភារកិច្ចរបស់នាយកដ្ឋាន និង អង្គភាពនីមួយ ៗ ក្រសួងបានចេញប្រកាសរៀបចំការិយាល័យរបស់បន្ទាប់ ដោយឈរលើគោលការណ៍ស្តីពីការបង្កើតរចនាសម្ពន្ធ័ :

-ការបង្កើតការិយាល័យនីមួយៗត្រូវអោយមានប្រយោជន៍សំខាន់បំរើដល់ការអភិវឌ្ឍ របស់អង្គភាព រឺ ក្រសួង

-ការិយាល័យទាំងអស់នៅក្នុងអង្គភាពមួយជាសំណុំជំនាញរឺបច្ចេកទេសដែលបំពេញអោយគ្នា ។ ដូចនេះចំនួនការិយាល័យត្រូវមានចំនួនសមស្រប មិនអោយតិចពេកជាហេតុនាំអោយយឺតយ៉ាវការងាររឺមិនរីកការងារ មិនអោយច្រើនពេកជាហេតុនាំអោយប្រទាំងប្រទើសគ្នា ដណ្តើមការងារគ្នា ។

-ការិយាល័យនីមួយៗត្រូវមាននិរន្តភាពការងារប្រចាំថ្ងៃ មានទំហំការងារសមស្រប មានចំនួនមន្ត្រីរាជការសមស្រប ។ ចៀសវាងការបង្កើតការិយាល័យដើម្បីផ្តល់ឋានៈអោយនរណាម្នាក់ ចៀសវាងការបង្កើតការិយាល័យដែលមានតែប្រធាន តែគ្មានអ្នកអនុវត្តជាកូនចៅ ។

តាមគោលការណ៍នេះ យើងរៀបចំការិយាល័យនៅតាមអង្គភាពជាបន្តបន្ទាប់ (ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ) ការិយាល័យខ្លះត្រូវលុបចោល ត្រូវផ្ទេរចេញ-ចូល បង្កើតថ្មីបញ្ចូនគ្នា រឺ ប្តូរឈ្មោះ ។

គ-ការផ្ទេរមន្ត្រីរាជការ-នៅជំហានទី ៣ នេះ ក្រសួងចេញប្រកាសផ្ទេរ (បែងចែក) មន្ត្រីរាជការតាមនាយកដ្ឋាន រឺ អង្គភាពចាស់អោយសមស្របតាមរចនាសម្ព័ន្ធថ្មី ដើម្បីអោយឆ្លើយតបនឹងការបំបែក រឺ ការបញ្ចូលអង្គភាព ។ ការផ្ទេរមន្ត្រីរាជការនេះគឺលំនាំឈានទៅរៀបចំតារាងបៀវត្សដែលនឹងត្រូវរៀបចំទៅតាមអង្គភាពនីមួយៗ ។ អតីតនាយកដ្ឋានផែនការនិងហិរញ្ញកិច្ចបានអនុវត្តការងារនេះមុនគេ ដែលត្រូវចែកមន្ត្រីរាជការជា ៣ អង្គភាព ។

ឃ- ការតែងតាំងមន្ត្រីគ្រប់គ្រង- ថ្ងៃទី ២២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ថ្នាក់ដឹកនាំក្រសួងបានធ្វើការប្រជុំគ្នាជាលើកដំបូង (ឯកឧត្តមរដ្ឋលេខាធិការ , អនុរដ្ឋលេខាធិការ ពូ ដារ៉ានី , ប៊ុន សុខ , ជ័យ ចាប , ប្រធានមន្ទីរ ហ៊ិន ខុន , ប្រធានស្តីទី ឆយ អួន) ដើម្បីពិនិត្យពង្រាងសមាសភាពថ្នាក់ អគ្គនាយក-អគ្គនាយករង , អគ្គាធិការ-អគ្គាធិការរង , ប្រធាន-អនុប្រធាននាយកដ្ឋាន ។ ការងារនេះគឺបន្តរៀបចំពីលិខិតបង្គាប់ការ លេខ ២៧៤ អនក-ប្ញ ដែលប្រគល់ភារកិច្ចជាបណ្តោះអាសន្ន ដល់អ្នកគ្រប់គ្រងម្នាក់នៅឡើយ ។ ត្រូវមានការប្រជុំពិនិត្យបន្តទៀត ។

អង្គភាពផ្សេងៗ ក៏មានស្នើតែងតាំងថ្នាក់អនុប្រធាននាយកដ្ឋាន ថ្នាក់ការិយាល័យបន្ថែមទៀត អោយសមស្របតាមភារកិច្ចថ្មី។ គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ព និង ចែកផ្សាយ អនុវត្តការងារនេះមុនគេ ព្រោះជាអង្គភាពដែលកើតដោយអង្គភាព២បញ្ចូលគ្នា ។

ង-ការរៀបចំទីតាំង និង បែងចែកសំភារៈបរិក្ខារ - ការងារនេះត្រូវធ្វើជាបន្តទៀតសំរាប់អង្គភាពដែលពាក់ព័ន្ធ ។

បញ្ហាសំខាន់មួយ គឺ បញ្ហាទីតាំងរបស់អង្គភាព ។ ជារួមក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡាខ្វះកន្លែងសំរាប់ធ្វើការ ទាំងអាគារ ទាំងបន្ទប់ ។

នាយកដ្ឋានទំនាក់ទំនងវប្បធម៌ និង អាហារូបករណ៍ នាយកដ្ឋានសុខភាពសិក្សាមានទីតាំងតូចចង្អៀត ។ នាយកដ្ឋានសំភារៈ និង ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋត្រូវរំលែកទីតាំងពីគេ។ នាយកដ្ឋានស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រត្រូវរកទីតាំងថ្មី ព្រោះអង្គភាពបង្កើតថ្មី ។

ច-ការការកសាងលិខិតបទដ្ឋាននានា - ក្នុងជំហានបន្ទាន់មួយដែលត្រូវដោះស្រាយបន្ទាប់ពីពេលរង់ចាំដ៏យូរមកនោះ គឺការចេញសារាចរណែនាំលេខ ០៣ សរណន. ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខេត្ត-ក្រុង និងការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡា ស្រុកខ័ណ្ឌ (ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ) ។ មុននេះ សារាចរណែនាំ ៥៨ អវ.ចត ចុះថ្ងៃ ទី ០៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៤ ស្តីពីតួនាទីភារកិច្ច និង ការចាត់តាំងមន្ទីរអប់រំ ខេត្ត-ក្រុង និង ការិយាល័យអប់រំស្រុក-ទីរួមខេត្ត ត្រូវបានអនុវត្តដោយមានការកែលំអការងារមួយចំនួន ដូចជា រៀបចំភារកិច្ច (ភារកិច្ចផ្ទេរចូលពី យុវជន ពីវប្បធម៌) ការរៀបចំអ្នកទទួលខុសត្រូវ និង ការិយាល័យនៅមន្ទីរជាដើម អោយសមស្របតាមការជាក់ស្តែងរហូតដល់ពេលចេញសារាចរលេខ ០៣ សរណន. ជាផ្លូវការ ។

ជាមួយនេះ នៅថ្នាក់កណ្តាល មានចេញប្រកាសស្តីពីភារកិច្ចការិយាល័យនៅតាមអង្គភាពនីមួយៗ ប្រកាសស្តីពីការអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ត្រាមូល និង លិខិតណែនាំខ្លះៗទៀត ដូចជាណែនាំអំពីការប្រើប្រាស់អក្សរសំគាល់អង្គភាព សំគាល់អគ្គនាយកដ្ឋាន និង អគ្គា ធិការដ្ឋាន អំពីការចុះហត្ថលេខា ។ល។

ថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង

I-រចនាសម្ព័ន្ធមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខេត្ត-ក្រុង

នៅឆ្នាំ ១៩៧៩ រចនាសម្ព័ន្ធខ្សែបណ្តោយរបស់ក្រសួងអប់រំមាន ៥ ថ្នាក់គឺ : ថ្នាក់មជ្ឈិម រឺ ថ្នាក់កណ្តាល (ទីស្តីការក្រសួង) ថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង គឺ មន្ទីរអប់រំ ថ្នាក់ស្រុក-ខ័ណ្ឌ គឺ ការិយាល័យអប់រំ និង ថ្នាក់ឃុំគឺ គណៈកម្មការអប់រំឃុំ និង ថ្នាក់សាលារៀន ។

អំពីគណៈកម្មការអប់រំឃុំទទួលបន្ទុកការអប់រំចំណេះទូទៅនៅតាមឃុំ ។ ចំណែកការអប់រំមនុស្សចាស់មានគ្រូបង្គោលម្នាក់សំរាប់ជំរុញការងារនេះនៅតាមឃុំ ។ ពេលនោះការងារអប់រំមនុស្សចាស់មានផែនការការងារថ្នាក់ជាតិ មានសកម្មភាពយ៉ាងខ្លាំងក្លាតាមរយៈក្រុមសាមគ្គីបង្កបង្កើនផល ។ នៅរវាងឆ្នាំ ១៩៨១ អប់រំឃុំក៏ចាត់ ។ គ្រូបង្គោលនៅបន្តការងារតែចុះថយបន្តិចម្តង ៗ ពេលដែលក្រុមសាមគ្គីត្រូវថយឥទ្ធិពល ដោយមូលហេតុនៅតាមមូលដ្ឋានគេឈានទៅរករបបសេដ្ឋកិច្ចឯកជន សេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី ។ នៅទីបំផុតខ្សែបណ្តោយរបស់ក្រសួងអប់រំនៅសល់តែ ៤ ថ្នាក់ គឺថ្នាក់កណ្តាល (ទីស្តីការ) ថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ថ្នាក់ស្រុក-ខ័ណ្ឌ និង សាលារៀន ។ ដោយឡែក ការបង្កើតកំរងសាលារៀន (Cluster Schools)* ដែល ឧបត្ថម្ភឡើងដោយ UNICEF ជាការចងក្រងដើម្បីពង្រឹងបច្ចេកទេស ។ ក្នុងកំរងនីមួយៗ មានសាលារៀន បឋមសិក្សា ១ ក្រុម (មានដល់ ៥ សាលារៀន) ក្នុងនេះមានសាលារៀនមួយជាប្រធានកំរងមានលទ្ធភាព និង សមត្ថភាពគរុកោសល្យបច្ចេកទេស មូលដ្ឋានសំភារៈ.. ល្អជាងគេអាចជួយដល់សមាជិកកំរងដែលមាន លទ្ធភាព និង សមត្ថភាពតិចជាង ។ កំរងមានលទ្ធភាពក្តាប់កុមារនិងសិស្សបានងាយស្រួល ។ កំរងសាលា រៀនបឋមសិក្សាមិនមែនជាលំដាប់ថ្នាក់ណាមួយនៃរចនាសម្ព័ន្ធខ្សែបណ្តោយរបស់ក្រសួងអប់រំទេ ។

<u>កំណត់សំគាល់ :</u> - ក្នុងការរៀបចំមន្ទីរនានាដំបូង នៅខេត្ត-ក្រុងតូច ៗ ការងារអប់រំនិងការងារវប្បធម៌ត្រូវបញ្ចូលជាមន្ទីរតែមួយឈ្មោះថា" មន្ទីរអប់រំវប្បធម៌ " ដូចជាក្រុងព្រះសីហនុជាដើម ។ នៅស្រុក ការិយាល័យអប់រំ និង វប្បធម៌ក៏រួមគ្នាដែរ ។

ក្រោយមក មន្ទីរដែលរួមគ្នាត្រូវបានបំបែកគ្នាបណ្តើរ ៗ ទៅជាមន្ទីរអប់រំមួយដោយឡែកដាច់ចេញពីវប្បធម៌ ។ នៅស្រុកក៏មានបំបែកជាការិយាល័យអប់រំស្រុកដោយឡែកដែរ ។

មកដល់ឆ្នាំ១៩៨៥ មន្ទីរដែលរួមគ្នាបានបំបែកចេញពីគ្នាអស់ហើយ នៅតាមស្រុកនៅមានការិយាល័យអប់រំ និង វប្បធម៌រួមគ្នានៅឡើយ ដោយពុំទាន់មានលទ្ធភាពផ្តាច់ចេញពីគ្នា ។

---

* កំរងសាលារៀន គឺជាការប្រមូលផ្តុំសាលាបឋមសិក្សាពី ៤ ទៅ ៧ សំរាប់ជួយគ្នាទៅវិញទៅមក លើការងាររដ្ឋបាល ការងារគ្រប់គ្រង ការងារបច្ចេកទេស និងគោលដៅអប់រំ ។

១_និនាក់និនខរចនាសម្ព័ន្ធថ្នាក់កណ្តាលនិងថ្នាក់ខេត្ត_ក្រុង

ក/_ និន្នាការបំបែកមន្ទីរអប់រំ _ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៧៩ នៅថ្នាក់កណ្តាលមាន នាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា (ន.ចទម) រួមតែមួយទទួលបន្ទុកការសិក្សាបឋមសិក្សា _មធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ _មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិនិងមត្តេយ្យសិក្សា គឺចែកជាការិយាល័យបឋមសិក្សា ការិយាល័យមត្តេយ្យសិក្សា ការិយាល័យមធ្យមសិក្សា ។ រវាងឆ្នាំ ១៩៩១ មាននិន្នាការបំបែកនាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សានៅថ្នាក់កណ្តាលអោយទៅជានាយកដ្ឋាន២ ដោយឡែកពីគ្នាដូចជាមុនឆ្នាំ ១៩៧៥ គឺនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា (DEP) និង នាយកដ្ឋានមធ្យមសិក្សា (DESec) ។ និន្នាការនេះត្រូវបានរក្សាទុកហើយការអនុវត្តក៏មានដំណើរការបន្តិចម្តងៗរហូតដល់ពេលចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ.បក តែម្តង ។ នាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅនិងមត្តេយ្យសិក្សាក៏ត្រូវបំបែកជា ២ ស្ថាពរគឺ :

នាយកដ្ឋាន បឋមសិក្សា និង មត្តេយ្យសិក្សា

នាយកដ្ឋាន មធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ

ដោយឡែក មុនឆ្នាំ ១៩៧៥ នៅថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង មានខ្សែបណ្តោយនៃនាយកដ្ឋានបឋមសិក្សា និង នាយកដ្ឋានមធ្យមសិក្សាដោយឡែកពីគ្នា ។ នៅខេត្តមាននាយកនៃមធ្យមសិក្សា និង អធិការដ្ឋានបឋមសិក្សា ។ ពេលមាននិន្នាការបំបែកនាយកដ្ឋានចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សានៅថ្នាក់កណ្តាល ខេត្ត-ក្រុង ក៏មាននិន្នាការបំបែកមន្ទីរអប់រំជា ២ ដោយឡែកពីគ្នា គឺមានស្ថាប័នអប់រំ ២ នៅ ខេត្ត-ក្រុង ស្ថាប័នអប់រំមួយទទួលបន្ទុកបឋមសិក្សា ស្ថាប័នមួយទៀតទទួលបន្ទុកមធ្យមសិក្សា ។

រចនាសម្ព័ន្ធខ្សែបណ្តោយ បឋមសិក្សា និង មធ្យមសិក្សា មុនឆ្នាំ ១៩៧៥

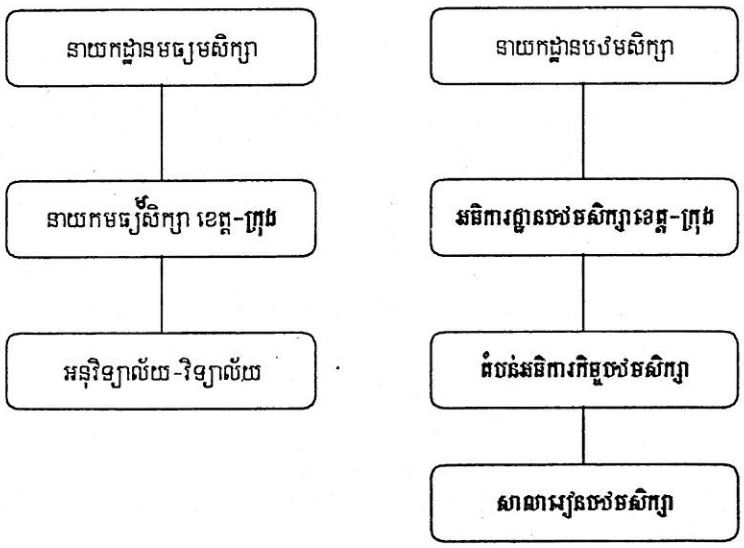

និន្នាការនេះមិនត្រូវអនុវត្តបានទេ ដោយមូលហេតុធំ ៗ ៣ គឺ :

-មុនឆ្នាំ១៩៧៥ ដែលកំពុងអនុវត្តការបំបែកការងារគ្រប់គ្រងបឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សាដោយឡែក នេះក៏មាននិន្នាការបញ្ចូលការគ្រប់គ្រងតែមួយរួមគ្នាវិញដែរ បន្ទាប់មកពីឆ្លងកាត់បទពិសោធន៍លំបាកមួយចំនួន ។

-មន្ត្រីគ្រប់គ្រងសំរាប់រ៉ាប់រងការងារក៏មានការខ្វះខាត ។ អាគារសំរាប់ទីតាំងធ្វើការក៏មិនគ្រប់ចំនួន ។ រហូតមកដល់ឆ្នាំ ១៩៩៨ នេះ ខេត្ត-ក្រុងខ្លះពុំទាន់មានទីតាំងមន្ទីរ អាគារសមរម្យនៅឡើយដូចជាក្រុងព្រះសីហនុ ក្រុងកែប ។ល។

-ការងារមួយចំនួនខុសពីមុនឆ្នាំ ១៩៧៥ គឺបច្ចុប្បន្នមានមត្តេយ្យសិក្សា យុវជន និង កីឡា អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធដែលទាមទារអោយមានការរៀបចំលំបាកមួយ បើសិនជាបំបែកមន្ទីរនៅខេត្ត-ក្រុង ។ ពីមុននោះការងារធំមានតែបឋមសិក្សា និង មធ្យមសិក្សា ។

ខ/-ការអនុវត្តដំណាក់កាលឆ្នាំ ១៩៧៩-៩៨ (មុនចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ-បក)

-សារាចរណែនាំលេខ ៥៨ អរ-ចត ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៤ បានកំណត់តួនាទី ភារកិច្ច និងការចាត់តាំងនៃមន្ទីរអប់រំខេត្ត-ក្រុង និង ការិយាល័យអប់រំស្រុក-ទីរួមខេត្ត (សូមមើលក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ) ។

នៅដំណាក់កាលនេះខេត្ត-ក្រុងមានចំនួន ២០ (ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ជាខេត្តទី ២១ បង្កើតក្រោយឆ្នាំ ១៩៨៤) ។ ដោយយោលទៅតាមក្របខ័ណ្ឌបុគ្គលិក ចំនួនសាលារៀន សិស្ស ភូមិសាស្ត្រ និង ទំហំការងារខេត្តទាំង២០នោះ ត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ជា៣ប្រភេទ និងកំណត់អោយមានការិយាល័យដូចខាងក្រោម :

*-ប្រភេទទី ១ :

ខេត្ត-ក្រុងចំនួន ៩ គឺ កំពង់ចាម,កណ្ដាល,បាត់ដំបង,តាកែវ,ភ្នំពេញ,ព្រៃវែង,សៀមរាប, កំពត និង ស្វាយរៀង, មាន៥ ការិយាល័យ :

-ការិយាល័យរដ្ឋបាល និង បូកសរុប

-ការិយាល័យផែនការ ស្ថិតិ-គណនេយ្យ និង សំភារៈបរិក្ខារ

-ការិយាល័យចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា

-ការិយាល័យអប់រំមនុស្សចាស់

-ការិយាល័យចាត់តាំង និង បណ្ដុះបណ្ដាលវិក្រឹតការ

*-ប្រភេទទី ២ :

ខេត្តចំនួន ៥ គឺ កំពង់ធំ,កំពង់ស្ពឺ,ពោធិសាត់,កំពង់ឆ្នាំង, និង ក្រចេះ មាន ៤ ការិយាល័យ :

-ការិយាល័យរដ្ឋបាលផែនការស្ថិតិ និង គណនេយ្យ សំភារៈបរិក្ខារ

-ការិយាល័យចំនេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា

-ការិយាល័យអប់រំមនុស្សចាស់

-ការិយាល័យចាត់តាំង និង បណ្តុះបណ្តាលវិក្រឹតការ

*-ប្រភេទទី ៣ :

ខេត្ត-ក្រុងចំនួន ៦ គឺព្រះវិហារ,ស្ទឹងត្រែង,កោះកុង,ក្រុងកំពង់សោម (បច្ចុប្បន្នក្រុងព្រះសីហនុ) រតនគិរី និង មណ្ឌលគិរី មាន ៣ ការិយាល័យ :

-ការិយាល័យរដ្ឋបាល ចាត់តាំង និង បណ្តុះបណ្តាលវិក្រឹតការ

-ការិយាល័យចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា និង អប់រំមនុស្សចាស់

-ការិយាល័យផែនការ ស្ថិតិ គណនេយ្យ និង សំភារៈបរិក្ខារ

ការអនុវត្តសារាចរនេះរបស់មន្ទីរអប់រំមានលំនាំព្រមគ្នា នឹងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងអប់រំ តាមក្រឹត្យច្បាប់ លេខ ៤ ក្រច-ក្រប ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៨០ (សូមមើល ១ និង ២ ត្រង់ II នៃថ្នាក់កណ្តាល ក្នុងផ្នែកទី ២ នេះ) ។

- ការផ្ទេរភារកិច្ចថ្មីចូលមន្ទីរអប់រំ នៅថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុងមានការផ្ទេរភារកិច្ច ២ ថ្មីចូលមន្ទីរ គឺ ភារកិច្ចយុវជន និង ភារកិច្ចកីឡា ។ ភារកិច្ចយុវជន ផ្ទេរមកពីមន្ទីរយុវជន (មុនបោះឆ្នោត) និង ភារកិច្ចកីឡាផ្ទេរមកពីមន្ទីរវប្បធម៌ខេត្ត-ក្រុង (ក្រោយបោះឆ្នោត) ។ ការផ្ទេរទាំងនេះមិនសាំញ៉ាំដូចនៅថ្នាក់កណ្តាលដែលពាក់ពន្ធ័នឹងការបំបែកក្រសួង បង្កើតក្រសួង បញ្ចូលក្រសួងនោះទេ ។

នៅថ្នាក់ខេត្ត ការផ្ទេរនេះមាននៅថ្នាក់ខេត្តផង ស្រុកផង ។ មន្ត្រីគ្រប់គ្រងខាងយុវជន (គណៈកម្មការ សម្ពន្ធ័យុវជនខេត្ត) ក្នុងនោះមានមន្ត្រីគ្រប់គ្រង ថ្នាក់ប្រធាន-អនុប្រធានយុវជន បានផ្ទេរចូលមន្ទីរអប់រំ ហើយបន្តឋានៈរហូតមក ។ មន្ទីរអប់រំក៏រៀបចំអោយទទួលឋានៈថ្មី និង ភារកិច្ចយុវជន ។ មន្ត្រីរាជការ យុវជនមួយចំនួនធំបានផ្ទេរចូលមន្ទីរអប់រំ រឺនៅការិយាល័យអប់រំស្រុក ។ ខ្សែទទឹងបានធ្វើការងារនេះមុនពេលបោះឆ្នោត ព្រោះកាលនោះការគ្រប់គ្រងយ៉ាងនេះ ។ ថ្នាក់កណ្តាលក៏ទទួលបន្តរាប់ជាមន្ត្រីរាជការរបស់ក្រសួង ។

មន្ត្រីរាជការខាងវប្បធម៌ដែលទទួលបន្ទុកកីឡាមិនផ្ទេរមកទាំងអស់ទេព្រោះគេនៅមានមន្ទីរវប្បធម៌របស់គេ ។ ក្រសួងធ្វើប្រកាសទទួលមន្ត្រីរាជការមកពីមន្ទីរវប្បធម៌ ។

ការផ្ទេរនេះគឺផ្ទេរភារកិច្ចនិងមនុស្ស ហើយមន្ទីរមានឈ្មោះជា មន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡារហូតមក ។ មន្ទីរបានបង្កើតអោយមានការិយាល័យយុវជន ការិយាល័យកីឡាតាមជាក់ស្តែងខេត្ត-ក្រុងធំតូចតាមការណែនាំរបស់ក្រសួងក្នុងឱកាសសន្និបាតអប់រំប្រចាំឆ្នាំ កាលនោះនៅក្នុងវិទ្យាល័យព្រះស៊ីសុវត្ថិ (១៩៩៣) ។ ការណែនាំនេះមិនមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទេ ដោយរង់ចាំការបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធក្រសួង ។

តែការអនុវត្តចេះតែបន្តរហូតមកបានដល់ដើមឆ្នាំ ១៩៩៨ ។

ការផ្ទេរនេះមានគ្រប់ខេត្ត-ក្រុង ។ កំណត់សំគាល់មួយ គឺ សំភារៈបរិក្ខារ អាគារ-ដីធ្លី មិនត្រូវបានផ្ទេរអោយមកជាប្រយោជន៍ដល់មន្ទីរអប់រំយុវជននិងកីឡាទេ ដោយបញ្ហាគ្រប់គ្រងស្មុគ្រស្មាញពេលនោះ ។ ក្រសួងអប់រំយុវជន និង កីឡា បានទទួលតែភារកិច្ច និង មនុស្សប៉ុននោះ ។

២-ការបង្កើតមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា ថ្មី

ក/-មន្ទីរអប់រំយុវជន និងកីឡាក្រុងកែប-អនុក្រឹត្យលេខ៥៩ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ របស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានប្តូរឋានៈសម្ពន្ធ័រដ្ឋបាលក្រុងកែប ពីថ្នាក់ស្រុកចំណុះរដ្ឋបាលខេត្តកំពតមកជាថ្នាក់ក្រុង ។ យោងអនុក្រឹត្យនេះ ក្រសួងបានចេញប្រកាសលេខ ២៤ អយក.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ប្តូរឋានៈសម្ពន្ធ័ថ្នាក់ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡាក្រុងកែបចំណុះមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាខេត្តកំពតមកជាថ្នាក់មន្ទីរអប់រំយុវជននិងកីឡា ក្រុងកែប ចំណុះផ្ទាល់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។

មន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាក្រុងកែបជាមន្ទីរទី ២២ របស់ក្រសួង មានការិយាល័យខ័ណ្ឌចំនួន ២ ថ្នាក់ស្មើការិយាល័យអប់រំ យុវជននិងកីឡាស្រុកនានា គឺ ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡាខ័ណ្ឌ កែប និង ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខ័ណ្ឌដំណាក់ចង្អើរ ។

ខ/-មន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាក្រុងប៉ៃលិន-ព្រះរាជក្រឹត្យ ជស.រកត.០៧៩៧-១៤៤ ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៧ បានបង្កើតក្រុងប៉ៃលិន ។ អាជ្ញាធរដែលមានសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងក្រុងនេះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។ ក្រុងប៉ៃលិនមានខ័ណ្ឌចំនួន ២ គឺ ខ័ណ្ឌប៉ៃលិន និង ខ័ណ្ឌសាលាក្រៅ ។ យោងព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ក្រសួងបានចេញប្រកាសលេខ ៧៩៣ អយក.ប្រក ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៧ បង្កើតមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាក្រុងប៉ៃលិន ចំណុះផ្ទាល់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា ។

មន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាក្រុងប៉ៃលិនជាមន្ទីរទី ២៣ របស់ក្រសួងមានការិយាល័យខ័ណ្ឌចំនួន ២ ថ្នាក់ស្មើការិយាល័យអប់រំ យុវជននិងកីឡា ស្រុកនានាគឺ ការិយាល័យអប់រំ យុវជននិងកីឡា ខ័ណ្ឌប៉ៃលិន និង ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខ័ណ្ឌសាលាក្រៅ ។

កំណត់សំគាល់ដ៏សំខាន់មួយពាក់ពន្ធ័ការបង្កើតមន្ទីរថ្មីនេះ គឺ ព្រឹត្តិការណ៍ប្រវត្តិសាស្រ្តមួយដែលកើតមានក្នុងរយៈពេលឆ្លងកាត់ជិត ២០ ឆ្នាំ (ពី ១៩៧៩ ដល់ ១៩៩៧) ។ ខ្មែរក្រហមដែលដឹកនាំដោយលោក អៀង សារី (ពីមុនជាក្រុម ប៉ុល ពត -អៀង សារី - ខៀវ សំផន) បានផ្តាច់ខ្លួនពីក្រុមខ្មែរក្រហមក្បាលរឹង ប៉ុល ពត , ខៀវ សំផន , តា ម៉ុក ចូលមករួបរួមជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល ដោយរក្សាការគ្រប់គ្រងនៅអតីតតំបន់របស់ខ្លួន ។ ក្រុងប៉ៃលិនក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងគ្រប់គ្រងដោយអតីតខ្មែរក្រហមផ្តាច់ខ្លួន ស្ថិតនៅក្រោមការដឹកនាំរបស់ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

៧/-ការអនុវត្តសារាចរណែនាំលេខ ០៣ អយក.សរណន (ក្នុងឆ្នាំ)

ក/-រចនាសម្ព័ន្ធមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាខេត្ត-ក្រុង - ក្រោយសារាចរណែនាំលេខ ៥៨ អវ.ចត ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៤ ពុំមានសារាចរ រឺ លិខិតបទដ្ឋានណែនាំការអនុវត្តនោះនៅមន្ទីរទេ ក្រៅពីការណែនាំក្នុងសន្និបាតអប់រំ (១៩៩៣) ដែលពាក់ព័ន្ធដល់បញ្ហា ៣ គឺ : ការបំបែកការិយាល័យចំណេះទូទៅនិងមត្តេយ្យសិក្សាពីមុនជាការិយាល័យបឋមនិងមត្តេយ្យ ការិយាល័យមធ្យមសិក្សា ការបង្កើតអោយមានការិយាល័យយុវជន ការិយាល័យកីឡា ។ មូលហេតុដែលនាំមិនអោយចេញជាលិខិតបទដ្ឋានអ្វីនោះ គឺរង់ចាំរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ក្រសួងចេញជាមុន (អនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ.បក) ។

ពេលចេញអនុក្រឹត្យលេខ ២១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ការិយាល័យនីតិកម្មនៃនាយកដ្ឋានបុគ្គលិកបានរៀបចំសារាចរណែនាំ លេខ ០៣ អយក.សរណនចុះថ្ងៃទី ១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាខេត្ត-ក្រុង និង ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡាស្រុក-ខ័ណ្ឌ ។

មន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡាខេត្ត-ក្រុងជាអង្គភាពជំនាញខ្សែរយៈបណ្តោយ ចំណុះក្រសួង អប់រំ យុវជន និង កីឡាមានភារកិច្ចគ្រប់គ្រងវិស័យអប់រំ យុវជន និង កីឡា នៅតាមខេត្ត-ក្រុង ។

ដោយយោលទៅតាមក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការ ចំនួនសាលានិងសិស្ស ភូមិសាស្ត្រ និង ទំហំការងាររចនាសម្ព័ន្ធមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា ខេត្ត-ក្រុងទាំង ២៣ ត្រូវកំណត់ដូចខាងក្រោម :

-ខេត្ត-ក្រុង ចំនួន ៦ គឺ ខេត្តកំពង់ចាម,កណ្តាល,តាកែវ, បាត់ដំបង,ព្រៃវែងនិង រាជធានីភ្នំពេញ មាន ១១ ការិយាល័យ :

១-ការិយាល័យ រដ្ឋបាល

២-ការិយាល័យ បុគ្គលិក និង បណ្តុះបណ្តាល

៣-ការិយាល័យ ផែនការ និង គ្រប់គ្រងជំនួយ

៤-ការិយាល័យ គណៈនេយ្យ សំភារៈ និង ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

៥-ការយាល័យ បឋម និង មត្តេយ្យសិក្សា

៦-ការិយាល័យ មធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ

៧-ការយាល័យ អប់រំក្រៅប្រពន្ធ័ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

៨-ការិយាល័យ ប្រលង

៩-ការិយាល័យ យុវជន

១០-ការិយាល័យ កីឡា

១១-ការិយាល័យ អធិការកិច្ច

ការងារសំណង់អាគារសិក្សានៅក្នុងការិយាល័យគណនេយ្យសំភារៈ និង ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

-ខេត្តចំនួន ៩ គឺ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ , កំពង់ឆ្នាំង, កំពត , កំពង់ធំ , ស្វាយរៀង , ក្រចេះ , ពោធិសាត់ , បន្ទាយមានជ័យ , សៀមរាប មាន ៩ ការិយាល័យ :

១-ការិយាល័យ រដ្ឋបាល

២-ការិយាល័យ បុគ្គលិក និង បណ្តុះបណ្តាល

៣-ការិយាល័យ ផែនការ គណនេយ្យ និង សំភារៈ

៤- ការិយាល័យ បឋម និង មត្តេយ្យសិក្សា

៥- ការិយាល័យ មធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ

៦- ការិយាល័យ អប់រំក្រៅប្រពន្ធ័ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

៧- ការិយាល័យ យុវជន

៨-ការិយាល័យ កីឡា

៩- ការិយាល័យ អធិការកិច្ច

ចំពោះខេត្តទាំងនេះ ការគ្រប់គ្រងជំនួយ សំណង់អាគារសិក្សា និង ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ នៅក្នុងការិយាល័យផែនការ គណនេយ្យ និង សំភារៈ ។ ការងារប្រលងនៅក្នុងការិយាល័យមធ្យមសិក្សា ចំណេះទូទៅ ។

-ខេត្ត-ក្រុង ចំនួន ៨ គឺ ក្រុងព្រះសីហនុ , ក្រុងកែប , ក្រុងប៉ៃលិន , ខេត្តកោះកុង , ស្ទឹងត្រែង , មណ្ឌលគីរី , រតនគីរី , ព្រះវិហារ , មាន ៧ ការិយាល័យ :

១-ការិយាល័យ រដ្ឋបាល បុគ្គលិក និង បណ្តុះបណ្តាល

២-ការិយាល័យ ផែនការ គណនេយ្យ និង សំភារៈ

៣-ការិយាល័យ បឋម និង មត្តេយ្យសិក្សា

៤- ការិយាល័យ មធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ

៥- ការិយាល័យ អប់រំក្រៅប្រពន្ធ័ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

៦- ការិយាល័យ យុវជន និង កីឡា

៧- ការិយាល័យ អធិការកិច្ច

ចំពោះខេត្ត-ក្រុង ទាំងនេះ ការគ្រប់គ្រងជំនួយ សំណង់អាគារសិក្សា និង ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ នៅក្នុងការិយាល័យផែនការ គណៈនេយ្យ និង សំភារៈ ។ ការប្រលងនៅក្នុងការិយាល័យមធ្យមសិក្សាចំណេះទូទៅ ការងារយុវជន និង កីឡា ត្រូវបានបញ្ចូលគ្នាជាការិយាល័យតែមួយ ។

ឃ/-រចនាសម្ព័ន្ធការិយាល័យអប់រំ យុវជន និង កីឡាស្រុក-ខ័ណ្ឌ

-រចនាសម្ព័ន្ធការិយាល័យអប់រំ យុវជននិងកីឡាស្រុក-ខ័ណ្ឌ ត្រូវបានរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធតែមួយដូចគ្នាសំរាប់គ្រប់ស្រុក-ខ័ណ្ឌ គឺ :

-ផ្នែកចំណេះទូទៅ និង មត្តេយ្យសិក្សា

-ផ្នែកអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និង បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

-ផ្នែកយុវជន និង កីឡា

-ផ្នែករដ្ឋបាល បុគ្គលិក និង គណនេយ្យ

ផ្នែករដ្ឋបាល បុគ្គលិក និង គណនេយ្យមានភារកិច្ចជួយសំរបសំរួលការងាររដ្ឋបាលរបស់គ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សាទាំងអស់នៅក្នុងស្រុក-ខណ្ឌ ជាមួយមន្ទីរ ។

កន្លងមក មន្ទីរមួយចំនួនបានផ្តាច់ការងារមធ្យមសិក្សា (វិទ្យាល័យ និង អនុវិទ្យាល័យ) នៅតាមស្រុកជាមួយការិយាល័យអប់រំយុវជន និង កីឡាស្រុក-ខ័ណ្ឌរួចហើយ ពិតមែនតែពុំមានលិខិតបទដ្ឋានណែនាំជាផ្លូវការរបស់ក្រសួង ។ ការផ្តាច់ការងារនេះគឺយកលំនាំតាមមុនឆ្នាំ ១៩៧៥ ។

សភាពការណ៍ថ្មីកម្ពុជាតំរូវអោយការិយាល័យស្រុក - ខណ្ឌជួយសំរបសំរួលការងាររដ្ឋបាលរបស់គ្រឹះស្ថានមធ្យមសិក្សាជាមួយមន្ទីរដូចជាការបញ្ជូនលិខិត , ការផ្តល់ស្ថិតិសិស្ស-គ្រូ (គ្រូ សិស្ស ជាពលរដ្ឋក្នុងស្រុក-ខ័ណ្ឌ) ការងារ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ។ល។

គ/-ការដឹកនាំមន្ទីរអប់រំ យុវជន និង កីឡា

ការបែងចែកភារកិច្ចគណៈមន្ទីរកន្លងមកផ្អែកលើសារាចរ ណែនាំលេខ៥៨ អរ.ចតត្រង់ចំណុច II :

" ប្រធានមន្ទីរអប់រំខេត្ត - ក្រុង ទទួលខុសត្រូវរួមចំពោះគណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត-ក្រុង និងក្រសួងអប់រំអំពីការងារអប់រំ ហើយទទួលបន្ទុកដោយឡែកបណ្តាភារកិច្ចដូចជាកិច្ចការនយោបាយ សតិអារម្មណ៍ ផែនការ និង ចាត់តាំងកម្មាភិបាល ។ ឯបណ្តាភារកិច្ចឯទៀត ៗ ត្រូវបែងចែកជូនបណ្តាអនុប្រធាន អោយបានសមស្របតាមសមត្ថភាព និង ទេពកោសល្យ " ។

នៅខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៩៨ សារាចរណែនាំលេខ ០៣ អយក.សរណន កំណត់ភារកិច្ចគណៈមន្ទីរដូចខាងក្រោម :

ប្រធានមន្ទីរអប់រំ យុវជននិងកីឡា ខេត្ត-ក្រុង ទទួលខុសត្រូវរួមចំពោះក្រសួង អំពីការងារអប់រំ យុវជន និង កីឡា ទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ការិយាល័យអធិការកិច្ច ហើយអាចទទួលបន្ទុកដោយឡែកភារកិច្ចសំខាន់ៗដូចជាការងារ បុគ្គលិក និង បណ្តុះបណ្តាល ការងារផែនការ និង គ្រប់គ្រងជំនួយ ។ ឯភារកិច្ចផ្សេងៗទៀត ប្រធានត្រូវបែងចែក ជូនអនុប្រធានមន្ទីរអោយសមស្របតាមសមត្ថភាពជំនាញនិងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រង ។ អនុប្រធានមន្ទីរម្នាក់អាចទទួលបន្ទុកការងារ រឺ ការិយាល័យមួយ រឺ ច្រើនតាមការជាក់ស្តែង

ដែលប្រធានមន្ទីរប្រគល់ជូន ។

សារាចរនេះកំណត់អោយប្រធានមន្ទីរទទួលខុសត្រូវរួមចំពោះក្រសួង ខុសពីមុនដែលត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះ " គណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត-ក្រុង " និង ក្រសួងអប់រំ ។ ពេលនោះត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះគណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត-ក្រុងមុនក្រសួង ព្រោះជាការគ្រប់គ្រងខ្សែទទឹង ។

ចំនួនអនុប្រធានមន្ទីរមិនត្រូវបានកំណត់ច្រើនតិចតាមខេត្ត-ក្រុង តូចធំទេ គឺអាស្រ័យទៅតាមការជាក់ស្តែងនីមួយៗ ។ កំណត់សំគាល់មួយ គឺ ប្រធាន-អនុប្រធានមន្ទីរយុវជនដែលផ្ទេរចូលមន្ទីរអប់រំ (ទូទៅ ១ នាក់ ក្នុង ១ ខេត្ត) សមត្ថភាពជួយការងារអប់រំរបស់គេនៅមានកំរិត ក្រៅពីជំនាញរបស់គេធ្លាប់ពីមុន ។ ដូចនេះមន្ទីរ ត្រូវមានអ្នកដទៃទៀត ២-៣ នាក់ ជួយរ៉ាប់រងការងារអប់រំ ។

ជាគោលការណ៍ ក្រសួងណែនាំអោយប្រធានមន្ទីរទទួលបន្ទុកការងារធំៗជាយុទ្ធសាស្ត្រ ពិសេសការងារអធិការកិច្ច។ ប៉ុន្តែអនុវត្តមានពីររូបភាព គឺតាមការជាក់ស្តែងក៏មាន តាមប្រយោជន៍បុគ្គលក៏មាន ។ ឧទាហរណ៍- ការបែងចែកភារកិច្ចគណៈមន្ទីរអ យ ក ភ្នំពេញ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៨ បានឆ្លុះបញ្ចាំងអោយឃើញការងារមួយចំនួន ដែលមនុស្សចង់បានផ្ទាល់ខ្លួន ។

ឃ-ភារកិច្ចរបស់មន្ទីរអប់រំ យុវជននិងកីឡា

ភារកិច្ចរបស់ក្រសួងនៅថ្នាក់កណ្តាល ក៏ដូចជានៅ ខេត្ត-ក្រុង មាន២ ផ្នែក គឺ ផ្នែកជំនាញ និង ផ្នែកទ្រទ្រង់ ។

ផ្នែកជំនាញមានការប្រែប្រួល ៤ ដំណាក់កាល :

- ដំណាក់កាលទី១ ពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ដល់ ១៩៩២ (?) : មានមត្តេយ្យសិក្សា ចំណេះទូទៅ (បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា) អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ .

-ដំណាក់កាលទី២ (១៩៩២ ?) :មានមត្តេយ្យសិក្សា ចំណេះទូទៅ (បឋមសិក្សា មធ្យមសិក្សា) អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ បន្ថែមថ្មីការងារយុវជន .

-ដំណាក់កាលទី៣ (១៩៩៣) : មានមត្តេយ្យសិក្សា ចំណេះទូទៅ (បឋមសិក្សា , មធ្យមសិក្សា) អប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ ការងារយុវជន និង បន្ថែមថ្មីការងារកីឡា.

-ដំណាក់កាលទី៤ ដូចដំណាក់កាលទី៣ ដោយបន្ថែមការងារអធិការកិច្ច ការងារបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ (នៅក្នុងការិយាល័យអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ តែគ្រប់គ្រងជំនាញស្ថិតក្រោមនាយកដ្ឋានអប់រំ បណ្តុះបណ្តាល បច្ចេកទេស និង វិជ្ជាជីវៈ)។ អធិការបឋមសិក្សាត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលឡើងវិញនៅឆ្នាំ១៩៩៤ ដោយមានជំនួយពីសាធារណរដ្ឋបារាំង ។ គោលបំណងនៃការបណ្តុះបណ្តាលគឺអោយមានអធិការបឋមសិក្សានៅគ្រប់ការិយាល័យ អប់រំយុវជនកីឡាស្រុក ដើម្បីលើកកំពស់គុណភាពបឋមសិក្សា ។ ការអនុវត្ត

ជួបការលំបាកដោយអធិការដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលមួយចំនួនសុំទៅខេត្ត-ក្រុងដើមវិញ (ខុសនឹងកិច្ចសន្យាពេលចូលរៀន) ដោយមូល ហេតុផ្សេងៗ នាំអោយមានការគរ-ខ្វះអធិការនៅតាម ខេត្ត-ក្រុងខ្លះ។ ម្យ៉ាងទៀតមកដល់ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៨ ការកំណត់ភារកិច្ចនិងការប្រើប្រាស់អធិការបឋមសិក្សា ទាំងនេះនៅខេត្ត-ក្រុង មិនទាន់មានអ្វីជាគោលការណ៍ច្បាស់លាស់នៅឡើយ ។

ចំពោះការងារប្រលងមានតាំងពីដំណាក់កាលទី១។ ក្រោយមកការងារនេះកាន់តែមានទំហំធំក្រសួងក៏បង្កើតអោយមានការិយាល័យប្រលងដោយឡែកសំរាប់ខេត្ត-ក្រុងធំ អោយទទួលបន្ទុកការប្រលងមធ្យមសិក្សា (ការប្រលងវិញ្ញាបនប័ត្របឋមសិក្សាត្រូវលុបបំបាត់ចោលនៅឆ្នាំសិក្សា ១៩៩៦-៩៧) ។

II - ពីការគ្រប់គ្រងខ្សែរយៈឧនឹង មក ការគ្រប់គ្រងខ្សែរយៈបណ្តោយ

មុនឆ្នាំ១៩៩៣ ខេត្ត-ក្រុងជាស្ថាប័ន រឺ ជារដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានចំណុះរាជរដ្ឋាភិបាល (ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី) មិនចំណុះក្រសួងមហាផ្ទៃទេ ។ ពេលនោះក្រសួងមហាផ្ទៃមានភារកិច្ចគ្រប់គ្រងកិច្ចការនគរបាល មិនគ្រប់គ្រងខេត្ត-ក្រុង ដូចក្រសួងមហាផ្ទៃក្រោយបោះឆ្នោត ១៩៩៣ ទេ ។

ការរៀបចំភារកិច្ចរបស់មន្ទីរអប់រំនៅខេត្ត-ក្រុងផ្អែកលើគោលការណ៍នេះ ។

សារាចរណែនាំលេខ ៥៨ អរ.ចត ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៨៤ បានកំណត់តួនាទីនិងភារកិច្ចមន្ទីរអប់រំខេត្ត-ក្រុង។ មន្ទីរអប់រំខេត្ត-ក្រុងជាអង្គភាពជំនាញ ហើយមានតួនាទីដូចតទៅ :

- ទទួលការដឹកនាំ និង គ្រប់គ្រង ពីគណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត-ក្រុង .
- ទទួលខាងផ្នែកជំនាញពីក្រសួងអប់រំនូវអធិការកិច្ច ការបណ្តុះបណ្តាលកម្មាភិបាល និង បុគ្គលិកសិក្សា

តាមតួនាទីទាំង ២ នេះ យើងសិក្សាលើខ្សែរយៈគ្រប់គ្រង ៣ យ៉ាង :

១-ការងារជំនាញ

ការងារនេះបានស្ថិតនៅជាខ្សែរយៈបណ្តោយតែមួយគត់រហូតមករបស់ក្រសួង។

មន្ទីរទទួលកម្មវិធីសិក្សា សៀវភៅសិក្សា ឯកសារគរុកោសល្យ សំភារៈឧបទេស ការណែនាំអនុវត្តកម្មវិធីអធិការកិច្ចពីក្រសួងដែលចុះទៅតាមលំដាប់ខ្សែបណ្តោយដល់សាលារៀន ។ មន្ទីរផលិតបន្ថែមឯកសារ និងសំភារៈបង្រៀន ផ្អែកលើមូលដ្ឋានរបស់ក្រសួង ។

នៅដំណាក់កាលដំបូងក្រោយ១៩៧៩ ការងារជំនាញទាំងនេះជារបស់ក្រសួង ។ នៅរវាងឆ្នាំ១៩៨០ (?) ដែលចាប់ផ្តើមការចាយលុយឡើងវិញ សៀវភៅសិក្សាឯកជនច្រើនរូបភាព (រ៉ូណេអូ . បោះពុម្ពដៃ) និង ច្រើន មុខវិជ្ជាបានចេញលក់នៅទីផ្សារ ពិសេសសំរាប់ការប្រលង និង សំរាប់សិស្សមធ្យមសិក្សា ដោយផ្អែកលើ កម្មវិធីសិក្សារបស់ក្រសួង ។

ក្រសួងជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើការប្រលងគ្រប់កំរិត ។ ខេត្ត-ក្រុងរៀបចំការប្រលងវិញ្ញាបនប័ត្រ

បឋមសិក្សាតាមការណែនាំរបស់ក្រសួង : ខេត្តនីមួយៗរៀបចំវិញ្ញាសាប្រលងរបស់ខ្លួន ការកំណត់ភាគរយជាប់ដើម្បី ចូលរៀនមធ្យមសិក្សាក្នុងខេត្ត ។ ការប្រលងវិញ្ញាបនប័ត្រនេះត្រូវលុបចោលនៅឆ្នាំសិក្សា ១៩៩៦-៩៧ ដោយមូលហេតុត្រូវអនុវត្តការអប់រំជាមូលដ្ឋាន៩ឆ្នាំចំណេះទូទៅ (ការអោយសិស្សតូចៗធ្លាក់ពេលដែលគេមិនអាច បំពេញការងាររកស៊ីអ្វីបាននាំអោយមានការខាតបង់យ៉ាងច្រើន) ។ សិស្សភាគច្រើនត្រូវឡើងទៅមធ្យមសិក្សា។

ចំពោះមធ្យមសិក្សា ការប្រលងនៅមធ្យមសិក្សាទាំង២កំរិត ក្រសួងជាអ្នករៀបចំដោយផ្ទាល់ គណៈមេប្រយោគទូទាំងប្រទេស គណៈមេប្រយោគតាមមណ្ឌល (ប្រធាន-អនុប្រធានមណ្ឌល -អនុរក្ស ....) វិញ្ញាសាប្រលង ការផ្លាស់ប្តូរគណៈមេប្រយោគ ... ។

ដោយទំហំការងារប្រលងឌីប្លូមកាន់តែធំមិនអាចរ៉ាប់ផ្ទាល់បាន នៅឆ្នាំសិក្សា១៩៩៧-៩៨ ក្រសួងប្រគល់ភារកិច្ចអោយខេត្ត-ក្រុងរៀបចំការប្រលងសញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ (ឌីប្លូម) ដោយខ្លួនឯងតាមការ ណែនាំរបស់ក្រសួង ។ ក្រសួងចេញវិញ្ញាសាអោយទៅខេត្ត-ក្រុង (វិញ្ញសាតែ ១ សំរាប់ទូទាំងប្រទេស) ។

ការប្រលងសញ្ញាប័ត្រមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ក្រសួងនៅទទួលខុសត្រូវទាំងស្រុង ។

២- ការងារបុគ្គលិក

តាមខ្លឹមសារសារាចរលេខ ៥៨ អវ.ចត យើងអាចស្រង់បានភារកិច្ច សំខាន់ ៧ របស់មន្ទីរអប់រំខេត្ត-ក្រុង ។

" ប្រតិបត្តិយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនតាមរាល់សេចក្តីសំរេច សារាចររបស់មជ្ឈិម និង សេចក្តីណែនាំរបស់ក្រសួងស្តីពី ការចាត់តាំងកម្មាភិបាល។ ដំណើរការប្រលងជ្រើសរើស បែងចែកភារកិច្ច តែងតាំងបុគ្គលិកសិក្សាក្រោមការដឹកនាំ ផ្ទាល់របស់គណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត-ក្រុង ។ អនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នូវគោលការណ៍នៃរបបជីវភាពរបស់ កម្មាភិបាលបុគ្គលិកសិក្សា " ។

ក- ការជ្រើសរើសបណ្តុះបណ្តាល ការតែងតាំងបំរុង និង តែងតាំងស៊ប់

ចាប់ពី ១៩៧៩ ដល់ ១៩៩៣ ការងារនេះអនុវត្តតាមខ្សែរយៈទទឹង ចំពោះគ្រូបឋមសិក្សា គ្រូមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ លើកលែង តែគ្រូមធ្យម សិក្សាទុតិយភូមិ ។ ខេត្ត-ក្រុងទទួលបានកូតាជ្រើសរើសគ្រូបឋមសិក្សាពីក្រសួងយកទៅធ្វើការជ្រើសរើស បណ្តុះបណ្តាល បែងចែកតែងតាំងបំរុង និង តែងតាំងស៊ប់ ។ មុននេះ ពេលបើកសាលា រៀននៅឆ្នាំ១៩៧៩ ខេត្ត-ក្រុងបានចាត់តាំងអ្នកចេះអក្សរជាច្រើនអោយបង្រៀននៅតាមមូលដ្ឋាន ដើម្បី បំពេញតំរូវការជាក់ស្តែង ។ គ្រូទាំងនេះហៅថា " គ្រូចាត់តាំង " មានបៀវត្ស ខ IV ។ ក្រោយមកក្រសួងបានបើកវគ្គបំពេញវប្បធម៌គ្រូចាត់តាំងដែលមានឌីប្លូមអោយទៅជាគ្រូបឋមសិក្សាមានបៀវត្ស ខ III វិញ ។ ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិត្រូវបានប្រមូលផ្តុំ

ដំបូងនៅសាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់ ក្រោយមកនៅមហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យ ហើយនៅឆ្នាំ១៩៨៧នៅមជ្ឈមណ្ឌលគរុកោសល្យភូមិភាគ ។ ខេត្ត - ក្រុង មានកូតាប្រលងរបស់ខ្លួនមករៀនប្រមូលផ្តុំនៅទីនោះ ហើយទៅបំរើការនៅកន្លែងដើមរបស់ខ្លួន វិញ ។ ការតែងតាំងបំរុង ការតែងតាំស៊ប់ត្រូវអនុវត្តនៅតាមខេត្ត-ក្រុង ។

ដោយឡែកអតីតបុគ្គលិកសិក្សាដែលប្រលងជាប់ទៅក្របខ័ណ្ឌខ្ពស់ជាគ្រូមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ ក្រសួងចេញប្រកាសតែងតាំង ។

ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិ ត្រូវបានអនុវត្តតាមខ្សែបណ្តោយរហូតចាប់ពីមានការបណ្តុះបណ្តាល ។ ការបណ្តុះបណ្តាលធ្វើនៅសាលាគរុវិជ្ជាជាន់ខ្ពស់ (ក្រោយមកដូរឈ្មោះជាសាកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ) រហូតដល់ឆ្នាំសិក្សា១៩៩៤-៩៥ ។ ចាប់ពីឆ្នាំសិក្សា១៩៩៥-៩៦ ការបណ្តុះបណ្តាលត្រូវធ្វើនៅមហាវិទ្យាល័យគរុកោសល្យវិញ តាមរូបមន្ត បរិញ្ញា + ១ ។

ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៣ ជាឆ្នាំផ្ទេរពីការគ្រប់គ្រងខ្សែទទឹងអំពីការបណ្តុះបណ្តាល ការតែងតាំងបំរុង តែងតាំងស៊ប់ គ្រូគ្រប់កំរិតមកខ្សែបណ្តោយ ។ គឺក្រសួងរៀបចំការប្រលងជ្រើសរើស ប្រកាសលទ្ធផលប្រលង ត្រួតពិនិត្យការបណ្តុះបណ្តាល និង តែងតាំង (គ្រូបឋមសិក្សាយកប្រភពតាមខេត្ត , គ្រូមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិយកប្រភពតាម ភូមិភាគ ហើយត្រូវចេញទៅបំរើការតាមប្រភពទាំងនោះវិញ) ។

ខ/ការតែងតាំងមន្ត្រីគ្រប់គ្រង

សារាចរ លេខ ៥៨ អរ.ចត បានបញ្ជាក់អំពីភារកិច្ចរបស់ប្រធានមន្ទីរថា " ប្រធានមន្ទីរអប់រំខេត្ត-ក្រុង ទទួលខុសត្រូវរួមចំពោះគណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត-ក្រុង និង ក្រសួងអប់រំ អំពីការងារអប់រំ ... " ។

ដោយភារកិច្ច " ទទួលខុសត្រូវរួម " នេះ គណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត - ក្រុងជាខ្សែទទឹងដែលមានភារកិច្ចតែងតាំងមន្ត្រីគ្រប់គ្រងគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់នៅក្នុងខេត្ត-ក្រុង ពី ប្រធានមន្ទីររហូតដល់នាយកសាលា រៀន ។

ក្រោយពេលបោះឆ្នោតក្នុងការផ្ទេរការគ្រប់គ្រងខ្សែទទឹងមកខ្សែបណ្តោយ ក្រសួងបានចេញសេចក្តីណែនាំលេខ ៧៣៧ អយក.សណន ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៤ ចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋមន្ត្រី អ៊ឹង ហួត ស្តីពីការតែងតាំងតំលើងឋានៈ និង ផ្លាស់ប្តូរមន្ត្រីគ្រប់គ្រង ។

- ចំពោះការតែងតាំង និង តំលើងឋានៈនាទីថ្នាក់ណាមួយនៅខេត្ត-ក្រុង ថ្នាក់លើបន្ទាប់ធ្វើសំណើដោយមានការឯកភាពតាម ឋានានុក្រមក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា និង រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន ។
- ចំពោះការផ្លាស់ប្តូរ និង ដកហូតឋានៈនាទីថ្នាក់ណាមួយនៅខេត្ត-ក្រុង ថ្នាក់លើបន្ទាប់ធ្វើសំណើដោយមានការឯកភាពតាមឋានានុក្រមក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា និង រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន ។

ទំនាស់នៃការតែងតាំងមន្ត្រីគ្រប់គ្រងកើតឡើងនៅឆ្នាំ១៩៩៥ រវាង រដ្ឋមន្ត្រី តុល ឡោះ និងអភិបាលរងទី១ក្រុងភ្នំពេញ ជា សុផារ៉ា ។ ពេលនោះមានចេញប្រកាសតែងតាំងនាយក-នាយករងសាលាបឋមសិក្សាជាច្រើន នាយក-នាយករងសាលាមធ្យមសិក្សា (បាក់ទូក , សន្ធរម៉ុក , ឥន្ទ្រទេវី ...) ដែលមាន នាយក-នាយករងចូលនិវត្ត ។ ប្រកាសតែងតាំងនាយក-នាយករងសាលាបឋមសិក្សាអនុវត្តបាន ។ ប្រកាសតែងតាំងនាយក-នាយករង មធ្យមសិក្សាអនុវត្តមិនបាន ដោយមានការជំទាស់របស់អភិបាលរង ជា សុផារ៉ា ។ មានការដោះស្រាយទំនាស់នេះដល់អគ្គាធិការកិច្ចរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ទំនាស់នេះមានមូលហេតុជ្រៅជ្រះ រួមទាំងមូលហេតុនយោបាយផង មិនត្រឹមតែមូលហេតុគោលការណ៍នៃ សេចក្តីណែនាំលេខ ៧៣៧ អយក.សណននេះទេ ។

៣- ការងារ ហិរញ្ញវត្ថុ

ការងារនេះមាន ២ ដំណាក់កាល ។ មុន ១៩៩៣ ថវិការបស់មន្ទីរទាំងអស់ជុំវិញខេត្តជាថវិការបស់ខេត្តនោះ ។ មន្ទីរធ្វើផែនការថវិកាជូនគណៈកម្មាធិការប្រជាជនបដិវត្តខេត្ត និង អនុវត្តផែនការនេះ ។ ការបើកបៀវត្សអាស្រ័យដោយថវិកាខេត្ត ក្រសួងមិនគ្រប់គ្រងថវិកាមន្ទីរអប់រំយុវជននិងកីឡានៅខេត្តទេ ។ ខេត្តមានសិទ្ធិចាត់ចែងប្រើប្រាស់ថវិកាទាំងអស់នៅក្នុងខេត្ត : បន្ថែម ផ្ទេរ កាត់ ផ្អាក បន្ថយ... ផ្នែកថវិកាណាមួយក៏បាន ។

ការអនុវត្តថវិកាខ្សែបណ្តោយជំហានដំបូងក្រោយឆ្នាំ១៩៩៣មកដល់១៩៩៨ ត្រូវបានកត់សំគាល់ថា :

-ថ្នាក់កណ្តាលធ្វើគំរោងថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួនសំរាប់ទីស្តីការ

-មន្ទីរអប់រំយុវជននិងកីឡា ធ្វើគំរោងថវិការបស់ខ្លួនអោយមន្ទីរហិរញ្ញវត្ថុខេត្ត ។ ខេត្ត-ក្រុង លើកសំណើថវិការបស់បណ្តាមន្ទីរជុំវិញខេត្ត-ក្រុងរបស់ខ្លួនមកក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ (ដោយមិនចាំបាច់ឆ្លងក្រសួងសាមីជាអ្នកគ្រប់គ្រងខ្សែបណ្តោយ ។

ប្រធានស្ថាប័ន (ក្រសួង រឺ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន) ជាអាណាប័កដើមខ្សែ ។ អភិបាលខេត្តជាអាណាប័កទី ២ ។ ថវិការបស់មន្ទីរអប់រំ យុវជននិងកីឡានៅខេត្ត-ក្រុងនីមួយៗ មិនអាចដកយកទៅប្រើប្រាស់សំរាប់ការងារផ្សេងៗក្រៅពីការងារអប់រំយុវជននិងកីឡាបានឡើយ ។

កំណត់សំគាល់សំខាន់មួយ គឺ ពីខ្សែទទឹង ១៩៧៩ មកខ្សែបណ្តោយ យើងមិនទាន់អនុវត្តការផ្លាស់ប្តូរមន្ត្រីគ្រប់គ្រង ប្រធាន រឺ អនុប្រធានមន្ទីរ ពីខេត្តមួយទៅខេត្តមួយទេ ដោយមូលហេតុជាច្រើន ។ អ្នកខ្លះបានកាន់មុខដំណែងជាប្រធានមន្ទីរពីដើមទីរហូតមក មានលោក អ៊ុំ ហៀង , លោក នុត សែម , លោក ជៀម លីមអៀង ។

III -ប្រធានមន្ទីរ អប់រំ យុវជននិងកីឡា ខេត្ត- ក្រុង

ឈ្មោះ ខេត្ត-ក្រុង និងប្រធានមន្ទីរ (ពី ឆ្នាំ ១៩៧៩ -១៩៩៨)

ល.រ	ខេត្ត - ក្រុង	ប្រធានមន្ទីរ
1.	ភ្នំពេញ	អ៊ុំ ហឿង
2.	កណ្តាល	សំ ណាំ , តុប សន
3.	បាត់ដំបង	ស្រ៊ុន , ស៊ុន ញ៉ឹក , យូន ឈឿត
4.	តាកែវ	អ៊ិន សំអុល , ហាក់ សឹងលី
5.	កំពង់ចាម	ឡាយ សុខា , ហួត នន់
6.	ព្រៃវែង	ម៉ម ហេង , ឯម អុន , ឈូន សឿន
7.	ស្វាយរៀង	ថាច់ ចូវ , សៅ ឡេង
8.	កំពង់ធំ	ជា ជឿន , ជិន វ៉ាន់ថន
9.	ពោធិសាត់	ធាម លឹម អៀង
10.	កំពត	ងួន ហឿង (ដល់ឆ្នាំ ១៩៩៨), ភូ តីកុក (អនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម)
11.	កំពង់ឆ្នាំង	នុត សែម
12.	ក្រុងព្រះសីហនុ	ចេង គីមសេង , ជិន ម៉េង
13.	សៀមរាប	? តោ គីមស៊ាន
14.	កំពង់ស្ពឺ	? ស៊ុន សម្បាន
15.	ស្ទឹងត្រែង	? ណយ សុខ័ន
16.	ព្រះវិហារ	ពេជ្រ សាអ៊ុំ , រស់ ស៊ីផន
17.	រតនគីរី	? ផាន់ ភិរុណ , ច័ន្ទ ខាំយៀ (អនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម)
18.	មណ្ឌលគីរី	? ជុំ វ៉ាលី
19.	បន្ទាយមានជ័យ	? ពិន ឧកញ៉ា
20.	កោះកុង	តាំង សារិន, ឯវ សំអឿន , មាស សាម៉េត (អនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម), យូន នួន
21.	ក្រចេះ	ឡៀ សុផល , តាន់ ហុងលឹម , ម៉ៅ ចុង (អនុប្រធានទទួលបន្ទុករួម)
22.	ក្រុងកែប	ងួន បៀន
23.	ក្រុងប៉ៃលិន	នួន នឹម

<u>កំណត់សំគាល់</u> : ១- ប្រធានមន្ទីរទាំងនេះកាន់មុខតំណែងបន្តបន្ទាប់គ្នា ។

២- ប្រធាន-អនុប្រធានមន្ទីរដែលផ្ទេរមកពីយុវជននៅខេត្ត-ក្រុង មានចំនួន១៩ នាក់ កាន់មុខតំណែងជាអនុប្រធានមន្ទីរ អប់រំយុវជននិងកីឡា ។

បញ្ជីរាយនាមប្រធាន និង អនុប្រធានមន្ទីរ ខេត្ត-ក្រុង
(គិតត្រឹម ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៨)

១-រាជធានីភ្នំពេញ

១-លោក អ៊ុំ ហឿង ប្រធាន
២-លោក មាស ង៉ិក អនុប្រធាន
៣-លោក ពត វន អនុប្រធាន
៤-លោក សួស មុត អនុប្រធាន
៥-លោក ជា ជាតិ អនុប្រធាន

២-ខេត្តកណ្ដាល

១-លោក គុប សន ប្រធាន
២-លោក ស៊ិន ស៊ីម អនុប្រធាន
៣-លោក ថោង ស៊ិនតូ អនុប្រធាន
៤-លោក ទូច សំអឿន អនុប្រធាន
៥-លោក ទុយ ចន្ទ័ផល្លីន អនុប្រធាន
៦-លោកស្រី គង់ ចាន់បុស្សិបា អនុប្រធាន

៣-ខេត្តបាត់ដំបង

១-លោក យូន ឈឿត ប្រធាន
២-លោក វៃ ប៉ូ អនុប្រធាន
៣-លោក ម៉ៅ ម៉ើ អនុប្រធាន
៤-អ្នកស្រី នាង ឡានី អនុប្រធាន

៤-ខេត្តតាកែវ

១-លោក ហាក់ សឹងលី ប្រធាន
២-លោក អ៊ីវ សារឹក អនុប្រធាន
៣-លោក នុត ខុន អនុប្រធាន
៤-លោក ឥម មេន អនុប្រធាន

៥-ខេត្តកំពង់ចាម

១-លោក ហួត នន់ ប្រធាន
២-លោក អ៊ុក រ៉ុង អនុប្រធាន
៣-លោក ចែម ផាន អនុប្រធាន
៤-លោក ស្វាយ ផល្លា អនុប្រធាន

៦-ខេត្តព្រៃវែង

១-លោក ឈួន ឃឿន ប្រធាន
២-លោក ហ៊ឹម សុផល អនុប្រធាន
៣-លោក ទេស សូ អនុប្រធាន
៤-លោក ប៉ាវ សុត អនុប្រធាន
៥-លោក សុខ យាត អនុប្រធាន
៦-លោក ខៀវ ជុំ អនុប្រធាន

៧-ខេត្តស្វាយរៀង

១-លោក សៅ ឡេង ប្រធាន
២-លោក នាង រី អនុប្រធាន
៣-លោក ភិន ឆាំ អនុប្រធាន
៤-លោក យ៉ស់ សាវ៉ាត អនុប្រធាន

៨-ខេត្តកំពង់ធំ

១-លោក ជិន វ៉ាន់ថន ប្រធាន
២-លោក ស៊ូ គីមទ្រី អនុប្រធាន
៣-លោក យិន គុងហ៊ី អនុប្រធាន

៩-ខេត្តពោធិសាត់

១-លោក ជាម លឹមអៀង ប្រធាន
២-លោក ម៉ោល អាន អនុប្រធាន
៣-លោក កែវ យ៉ុង អនុប្រធាន
៤-លោក សួង សុភី អនុប្រធាន

១០-ខេត្តកំពត

១-លោក ភូ គីកុក អនុប្រធាន (រូម)
២-លោក ច្នាន់ សុំ អនុប្រធាន
៣-លោក យុយ យិ អនុប្រធាន
៤-លោក យូរ ឈុយ អនុប្រធាន
៥-លោក កៅ រិទ្ធ អនុប្រធាន

១១-ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង

១-លោក នុត សែម ប្រធាន

២-លោកស្រី ផាត់ ធនី អនុប្រធាន

៣-លោក ញ៉ែម សាវ៉ាត អនុប្រធាន

៤-លោក នុត ឆាន អនុប្រធាន

១២-ក្រុងព្រះសីហនុ

១-លោក ងិន ម៉េង ប្រធាន

២-លោកស្រី សឿ ទេពី អនុប្រធាន

៣-លោក កែវ ឡាយ អនុប្រធាន

៤-លោក វ៉ាន់ ឈួន អនុប្រធាន

៥-លោក ប៉ែន ដាវ៉ាយុត អនុប្រធាន

១៣-ខេត្តសៀមរាប

១-លោក តោ គីមស៊ាន ប្រធាន

២-លោក ណាំ ថោងស៊ុ អនុប្រធាន

៣-លោក ទុំ ព្រឿង អនុប្រធាន

៤-លោក សោម សារ៉ូ អនុប្រធាន

១៤-ខេត្តកំពង់ស្ពឺ

១-លោក ស៊ុន សម្បាន ប្រធាន

២-លោក ឈឹម នៅ អនុប្រធាន

៣-លោក ចាន់ ឃន អនុប្រធាន

៤-លោក ព្រុំ គីមថៃ អនុប្រធាន

៥-លោក អ៊ុម សុផល អនុប្រធាន

១៥-ខេត្តស្ទឹងត្រែង

១-លោក ណយ សុខន័ ប្រធាន

២-លោក ឯម ប៊ុនឿ អនុប្រធាន

៣-លោក ពុយ ចាន់ថាឡាក់ អនុប្រធាន

៤-លោក ស៊ុប ប៊ុនយ៉ន អនុប្រធាន

១៦-ខេត្តព្រះវិហារ

១-លោក រស់ ស៊ុ ផន ប្រធាន

២-លោក ហាន ឆន អនុប្រធាន

៣-លោក នង ចន អនុប្រធាន

៤-លោក អ៊ុក បូរីរុណ អនុប្រធាន

១៧-ខេត្តរតនគិរី

១-លោក ផាន់ ភិរុណ ប្រធាន

២-លោកស្រី ចន្ទ័ ខាំឿ អនុប្រធាន

៣-លោក ហៃ ប៊ុនស៊ុំ អនុប្រធាន

១៨-ខេត្តមណ្ឌលគិរី

១-លោក ជុំ វ៉ាលី ប្រធាន

២-លោក ណយ ស្រួន អនុប្រធាន

៣-លោក ស្រ៊ំ ង៉ាត អនុប្រធាន

៤-លោក អួម ចាន់វុឌ្ឍា អនុប្រធាន

១៩-ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

១-លោក ពិន ឧកញ៉ា ប្រធាន

២-លោក អែម សុខុម អនុប្រធាន

៣-លោក ឱក ទិន អនុប្រធាន

៤-លោក ហ៉ៅ ស៊ីទិន អនុប្រធាន

៥-លោក សួង សារ៉ុន អនុប្រធាន

២០-ខេត្តកោះកុង

១-លោក ឃួន នួន ប្រធាន

៣-លោក មាស សាម៉េត អនុប្រធាន

៤-លោក សួន សីហា អនុប្រធាន

២១-ខេត្តក្រចេះ

១-លោក ម៉ៅ ផុង អនុប្រធាន (រួម

២-លោក អ៊ីវ សុផានី អនុប្រធាន

២២-ក្រុងកែប

១-លោក ងួន ហ៊ៀន ប្រធាន

២-លោក ងួន ហៀន អនុប្រធាន

៣-លោក ឆាយ ម៉េង អនុប្រធាន

២៣-ក្រុងប៉ៃលិន

១-លោក នួន នឹម ប្រធាន

២-លោក ខាត់ រីម អនុប្រធាន

៣-លោក ឡាច ឆុន អនុប្រធាន